

FROM
THE LIBRARY
OF
SIR WILLIAM OSLER, BART.

OXFORD
7785 30

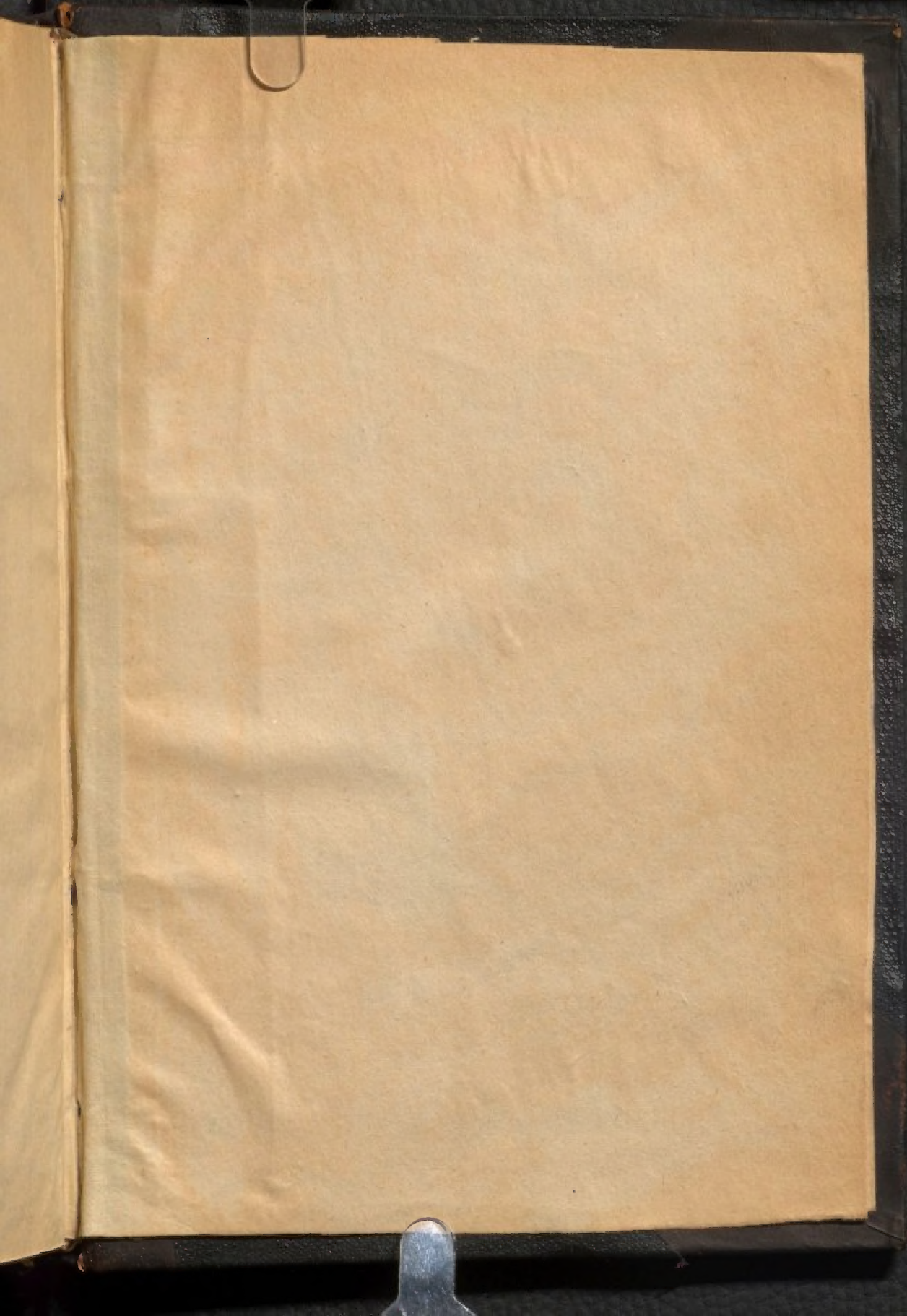

M74

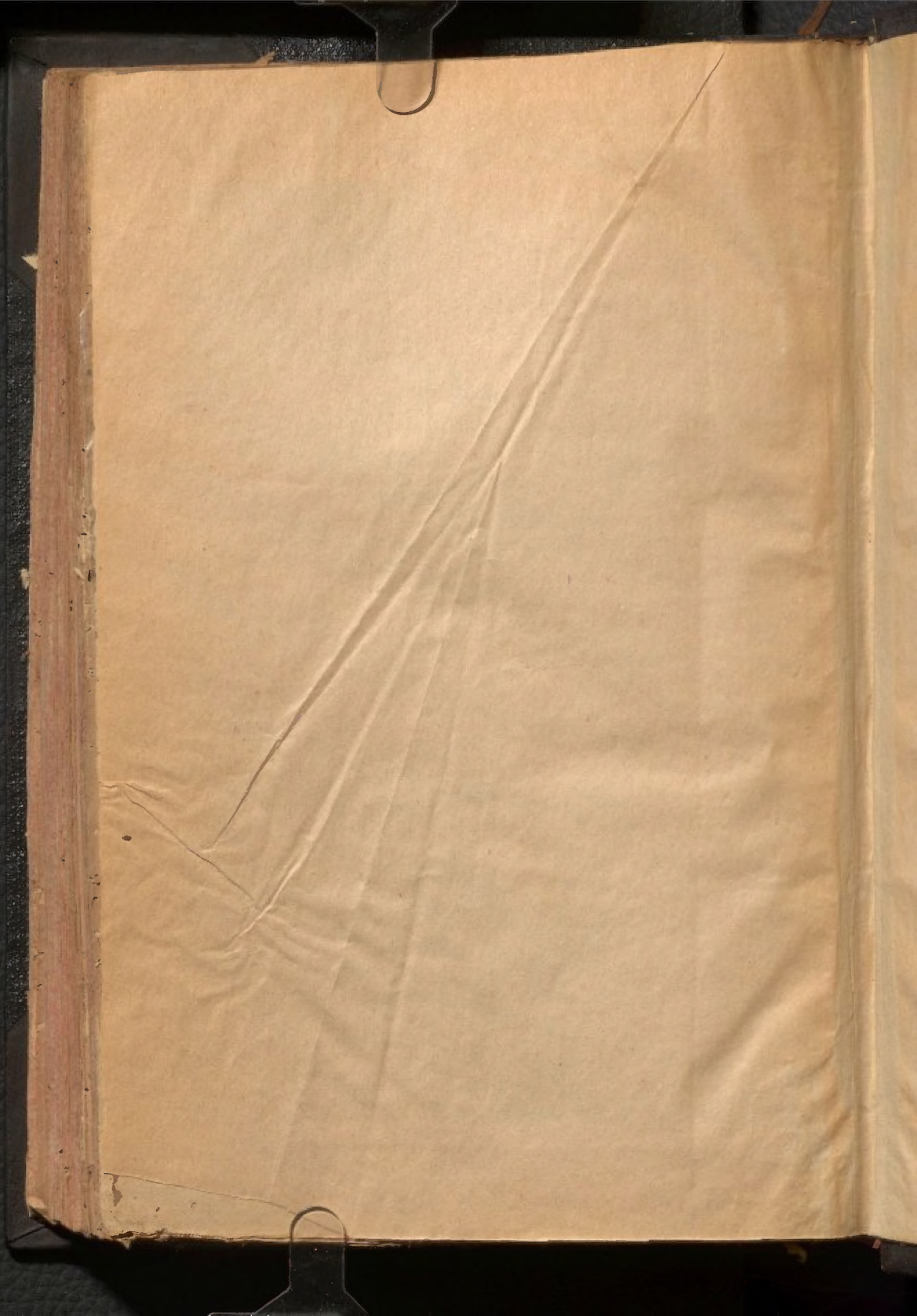
7785

30

M. 60

در ریاضات الحکمت ترجمه

در ریاضات الحکمت

Lucknow
28.11.21
W

60

نام این کتاب در کتاب ریاض الحکمت نامیده

بسم الله الرحمن الرحيم و مع بالبحر

منت ایزد که مردم افزیده از مشیت خاک : و او چشم و گوش و فطرت و عقل و
روح پاک : حلی می که بیض اختیار عالم و عالمیان بدست اندر او دست و
که شناخت امراض همایان وقت رویش از شری و در نظر او چون خواهد که
رحمت انداخته دست کردم بعلاج کشاید انواع ناتوان ناکشته امید رحمت
معصیت کیم در عالم صغیر اندوختی و این اند نه بیشتر قطره دارونی بملطف مسخیر
کرده شمره تندرستی که در معنی نبات السقیا باشد و ریاض انداخته میوه ساقیه و
بهر قائل تواند مرد و اولای علاج کرده ادب است که تواند از رعیت **بسم** کسی که اندر
شفا یابد از درد و آید و میهم : نشو و بسود و از هیچ زحمت کنده :
برسد چنان تهی و ز آفرزگاه : بیکن بر خیز که یار آن محبت از بر نیز
ارزوا

ادای

[illegible]

و این کتاب است که در میان علمای

بسم الله الرحمن الرحیم

منت این در آنکه درم افزید از غنای خاک و در چشم که شش
در یک عالمی که بغیر اختیار عالم و عالمیان بدست خدا و دست
که شش غنای احوال عیاران وقت در پیش از شش و در نظر او جان خواهد
رحمت از آنکه دست کرم به علاج کشاید افواج تا توانان ناکشاید که
معصیت کیم در عالم صغیر از روی و این از بنده شش قطره و از روی
کرده و شکر تدبیر نی که در معنی نبات الهی باشد و در ایند الهی شکر
بهر قائل خواند نموده و اولای علاج کرده و بابت شکر که تواند از دست
شنا یا بد از رو و امید و بیم شکر و بد و بدی از شکر رحمت گناه
رسد چنان تدبیری در آنز جای بدین بختی که چاربان رحمت الهی

این فرض بیک خطا نیست **چون** خواهیم که چار و حدت برود

و در وقت محبت مبدی بود بگوشت بدیهه پس نیز فرض **چون** که بافت

باز این بدیهه نزد چه خوش گفت و زانی با رازی و خوش **چون** جویت بود

بر نیز خوش **چون** زبان من بادل من ترا که در میان او و که بشنوی دل

و در حیرت که ترانه شکرانه نعمت ای که درین هر موی این کارخانه ربان

نماست **چون** که توان کرد که حوصله وجود را بقدر نشان میدهد

باز از میان دل و نفس من از شایسته حاصل **چون** قلب در در

او وین **چون** نیست عشرت چنانکه می باشد پس بر کاره بر بای جلال

بگوشت از کجا باشد **چون** و هم ازین محبت فقط سیاه بر دل تو شود

کاین فرضیه بعوض لذت دنیا میفروشی دل گفت این زبان این چنان

چون که بر زبان میرانی و حال از طعمه نقطه سیاه طعم می آید

سیاهی مصدق است و هر روشنی نامرغوب سیاه نقاشی اند

این بر ملاحتی که از سود و خوار **چون** به لذت باشد **چون** لذت

چون تهنیت باشد در سواد **چون** چشم و حال و لطف و چقدر و خط و زبان

بافت **چون** و من نیز بستم که در اعلان مثال زبان و صالت بجز

نرسد طالبان معرفت نیاز عداوت برساند بر او نیست
کافی که من در آن نشوم چو باشد اگر رسد انجام به نیست آنکه
کس درین عالم بهمان قصد نیکی مرادش غلام و ترا حاضری هست
منطق مع ند تو میگوید به زبان مردم از تو میگوید این صفت
چشمین زبان و زبان هیچ تفاوت ندارد لکن زبان گزینان
آید مختص بشمار از گما آید گمرد و گمان بر زبان تو میگوید
از گما آید پس شرف من از شرف تو بهتر باشد زبان تو شریف است
بیشتر زبان و زبان را گما آید که من مباحثه شرفیت با تو در میان نیامد
و اگر حق را ندانم میگویم که نهائیش نیست بهر اثرانی که از گفتن بسیار میاید
سبب او را در اثر افغان اثر از معنوی اثر افغان خوانند و هر دو را
که از محمد پاک از دی گویا نیست او را اثر و الی اینچنین مرتبه
نمیگویند از می زبان درست گفته و چرا گفته اند که راستی از زبان
ست اگر موجود مطلق زبان را وجود و نه بخشندی دارد که در حق
لوازم جهان در عداوت بودی و لذت مصلحت به یک افتاد و
و نفس راستی و نفس لامر که عده عبادت آیه است منقش بر لوحی

سخن مودون که دل روشن ضمیران صافی ملکیت راوشکونت اورو
از کجافاشی هم اقیاب و بر رست که تمام دو متاع جهان بر روشن و هم
از شال است هر یکی خاندان و بهر یاب فعل کونیت لطیف و جواهریت لطیف
به زبان را با کوه چو نیت یزداد و در هر مقامی که بند و اعضایی خداوند خود را
میوشد و این را از هر نعمتی که قدری اندک بخشند و در شت عرانه اشن یکی را
کونیت اندازد که هر گاه که زبان چنین دستیار غنی ملک که تمام وجود خود را
در اقصی حد تعلق ساخته بعد زبان آوری نتواند حرفی از نوحه شکر زری
سراید تا موجود سخن و یکری چه میسر نیست **سبب** عارفیت از ترانه حمد زبان
در جهان است که این سخن بهر نیت **دل** که باشد که شکر حق گوید
که در این را کناره یزدانیت **که** نهایت سپاس را گوید چون
نکونیت بخورین که سپیدانیت چند دایمی از اندازده اندیشه بر دل
باجار بخور نیاز بجای آورده و تیران میگوید که روزی عشرت افزوری با و
به نیت و کمال و ان به لطف و کونیت این هر سپهر اخلاق اخلاصه یکا نطق
اتفاق زمر شناس از هر حقیه نهفته نشین مدورس خداوندی کا شرف و قانی
متعالی و امض معانی سپایه شرف از قلم درویش شاه باز نگاه خدا اریلی

نجله ریاض ریاضت مصدر و سوز وزارت مرکز دایره حقیقت موسس است
واقعیت و محادی سخاوتش تمام نموده و در مقام شجاعتش بستم را گفته اند
منزله است که عالی و فطرت جزو بوده محای از روز مندان مویهای شکسته بهمان
نبرد در ریاضی و شعر و غیره و یوسف و یحیی و یونس و یونس و یونس و یونس
رای می بیند شمشیر الدین محمد طول الله که باب افتاد و در است از قوس
است **بیت** شمشیر زاهد بهمت خواجه شمس الدین محمد **بیت** شمس
نرمه کرده و در وصف روشنی دلان کان ز صبح از شام نوز و من
خردم مضربان کاین عطا بخشیدم در امید سببان آن شود
مخفی زانکه خوش و استیلا میسند یغیر زانکه رشک از این و این
کوهر نشان آن ندانند فرق کل تا کلین از تاب خویش این نشانند
قدر که به دمه حین محب دار و نشان آن بنام شمس و نیاد این سیم
شمس دین بین تفاوت و در میانس از زمین تا آسمان جاویدیم
تای اهل مجلس از پیش طبعت جواهر سخن اسکال خردنیک و در
بناط کمال آدب نوبت بنوبت از آیه و آیه و نشانم مترجم میدان
ورقه رفته اتفاق انجام سخن بر این اقتاد و بهر سخن را که اثر امر است

نا آفریده به و بی نظمی را که نقش حالش بر حکم آب است و دور از یکر
بنا بر میل حسن و ابروی بگو با و صاحب فن که خردموی افتد
اشک چینه سر بخوش شدن بگو یانچنان عرفی که زد و کوش و دراز
وی با رویح خاطر ریح وید بر گوش و در آن زن معنی سخن گفتن
چنان بهتر که مدغم باید از باشد و از پدید ای او باعث است و که خلق
المع باشد درینو لا خاطر آن خداوند که پوسته در ز فاهیت متقی الله
منو جرت لاین نموب در معنی که اند که نسج نو در علم حکمت باید
بر دلالت که بخور آن صفت بدی و چهار آن مالو آن تن که از عباد
ای هر دهم اند بوسید این سبب که رب الاسباب رب است
ست یقوت و شد رعیتی تبدیل یافته به توحید معبود حقیقی مشغول
چون این حق را هم باید از ی و محال است و هم از پدید ای او جهان
این را به تمام لاجرم اشاره برین نه توفیق به از رونی حال لطیف ز موده
که عروا به سخن را اندر رشته غفون حکمت استقام داده کلوی زمانه را ازین پویند
کراند که هم باید از پیش بد غم اندر دهم و از نه و هنم طران این کتاب است
تن و محبت بدن در بر خور به توبه و بای ز شای خاطر نازک آن خداوند

هستم امر فرشتگان را اینست که صورت و فیض را بسپارند ایام آن که
خدمت بفرشته اند و او را بر سر کمال نشاند و بر یاری دهد و خدمت
موقوف و متکبر بر او افتد و کان منبغ فیض و احسان و انوار رفوز
بر بانی مطمح ثنات سبحانی در مشهور اناللبیان و لامنتیبه با و می شایه
راه هدایت خداوند خداوندان کرامی حضرت خواجه نظامی گنجی
قدس سره از تزیین که از او نیک توجه که همیشه کار نمی نه و در کمال
آن فلک توانا ثبات صورت مرا و یز و اول منی **باید**
که در خدمت کند امداد و تن بدو بیاید که شود از او به نخل غنیمت
همیشه باز آرد و کاخ غنما در آید و بنیاد و کوه طاهر از بایستد
و تبارش اگر بود و فنا و شک چه باشد مرا و اول بستن
سر بر کاه خواجه چون بنیاد و دن در آید یکم از تمام
هم بهیوی جو بر زبان افتاد و طلسم چون بوز اعتقاد فریبی
در میان بنو قبول افتاد و توجه کرامتین و بعد از آن بیدار شد
توجهت اندک این نسخه انجام رسیده است کتبی در علم حکمت

و چون گردید که بر تخت از دیدن بادت که بر سر کمان به ترازه رسد و یک
بهره بادت به پای بند بشت و امراض بزدند و بر بجز این همچو خروج خاطر
به تشددستی و عمارت بشا کمال کردید و محتاج کوتاهه امتنان دو
ناله خفایت نشوند و باقی عمر خود را در بند یک تعالی و نقد مسکن کنند
شکند خدای بلکه در روز بادشاه باو نشاندان زبان و شمشاه
ملک گیران او این ملک بخشخت و دینم ملک بخت افلاک عادل
که بی بدل عارف بشی مثل سحاب الدین صاحب قرآن تانی عمر
شاه جهان باو نشاه غاصی را بار الله زمانه انجام یافت و نام این
نسخه پیر زبان هندی بنام سارنگه بر استوار داشت و در نیولابه
به مجاورت سراپا صورت احلاص و قیقه باب معانی رسید ای
مصر ترجمه زبان فارسی در آورده بنام متواض الامراض خطب
دارنده هزار و هفت و هشت و سیار که و سیار که با دی مقبول نظر مقبولان
گشت **بیت** دل جوار و بدین کتاب گسی یاد از عمر خود مراوی
بیزال است که هر چند میوی چون جوار و دوش برستم خوی
بنام و غوت و دقار و دکت عین در جهان باید بشش بعد تلکین
فوت

کتاب

حق كلك

مجلس عمومی و سید حسن ۳۴ و ۳۵

توقفت ماه و عودن ماه
فصل در میان کوه و ماه

دوسری کتاب: ۲۲

در میان کتب قدسیه

۱۰۰

پیشہ ۲۹

وقت میں
میں

21/2

34-151 000

چند خوانم بیان تفصایح مینت دیلینا تیرینس عجب ترنگ

که درین مثنوی از شهر مهر نامیده عشق حرف مبدل را بر زبان نه نام ^{حفظ} ^ش
بر خور زنده از نه نام خود را بر زبان خود را ندین جوان را از لیدی ^{فان}

تروتن است **نم** نیلکه و تیرین گوید: بزبان خجسته که گوید
باز: از شره عقل شایه ای: **بست** و جهت از عقده دور و از انوار

نیاید و ضوابط و قواعد و امثال برست تا باب نهاده اند و هر چه در ترجمه او
گذاشتند از ترجمه فارسی همان است که مستقیم است بر مضمون فصل اول در بیان

روزان فصل دوم در بیان فضیلت و عبادت الهی
و روزان فصل دوم در بیان فضیلت و عبادت الهی

مبداء الیٰس عالم فصل ششم در بیان تشفی امراض فصل هفتم در بیان تشفی امراض فصل هشتم در بیان تشفی امراض

تفصیل در بیان سبب و اثر و معلول و غیره
تفصیل در بیان سبب و اثر و معلول و غیره

فصل چهارم در بیان نوشتن اوستا ^{و در بیان نوشتن اوستا}
و در بیان نوشتن اوستا ^{و در بیان نوشتن اوستا}

در بیان همه فصل پنجم در بیان همه فصل پنجم در بیان همه فصل پنجم

A close-up photograph of a metal fastener, possibly a screw or bolt head, protruding from a light-colored wooden surface. The wood has a visible grain and some minor staining or marks. The fastener is metallic and has a hexagonal or similar shape.

در بیان حکایت و...

در بیان...

در بیان...

در بیان...

در بیان...

در بیان...

در بیان...

در بیان...

در بیان...

در بیان...

در بیان...

در بیان...

در بیان...

در بیان... فصل...

در بیان... فصل...

در بیان... فصل...

در بیان... فصل...

در بیان... فصل...

در بیان... فصل...

در بیان... فصل...

در بیان... فصل...

در بیان... فصل...

در بیان... فصل...

در بیان... فصل...

در بیان... فصل...

در بیان... فصل...

در بیان... فصل...

در بیان... فصل...

جهت بعضی اشخاص هندی که در مقام بلش در اندازد در یکتا خود به سیاه
 فارسی بهم ترسد همان نام هندی را درین نیازه نام ورج نمودند
 اما نه خندان صاحب مطالعه را باعث اشکال یا موجب عیب میشد
باب اول در بیان عیار و غیره که مشتمل است بر نه فصل **فصل اول** در بیان اوزان
فصل دوم در بیان قواعد اوزان **فصل سوم** در بیان شریک و غیره
فصل چهارم در بیان کیفیت وجود اشان **فصل پنجم** در بیان بدایین
فصل ششم در بیان وجود یافتن و جود و جهت **فصل هفتم** در بیان شمار اوزان
فصل هشتم در بیان تفصیل اوزان **فصل نهم** در بیان کلیاتی
فصل دهم در بیان اوزان خرد و بیشتر و ترکیبیات و تداوییات و
 بزبان هند معروف است و درین اوزان خواص را در این وقت را در
 بعضی که مختلف المزاج می گردید ازین محراب نام اوزان که در مقام
 ترجمه فارسی پیدا شدن ممکن نیافت همون نام را درج نموده است
 آن تعلق به زبان و اردو یکی زبان پاکه شهر و دوم زبان کالک
 شهر این زبان پاکه شهر نامزده است و این شهر به کالک و در
 آفتاب میگردوسی ام حصه او از زبان خوانده و مقدار شش روزه
 بر این نام است

یک سره
 قواعدی که درین
 ۱۰

ختم

اوزان
 ۱۰

در بیان اوزان
 ۱۲ و ۱۳

در بیان اوزان
 ۱۴ و ۱۵

در بیان اوزان
 ۱۶ و ۱۷

در بیان اوزان
 ۱۸ و ۱۹

در بیان اوزان
 ۲۰ و ۲۱

در بیان اوزان
 ۲۲ و ۲۳

این می باشد یعنی در این است که در خلقت یک دانه اش
 یا درخت و در دو برش یک میوه خورل باشد و سه خورل را
 یک زرشق باشد و هشت زرشق بر ابر یک پوست و چهار
 پود را یک تنج باشد و گشتش مرغ نایمانه باشد و چهار ماسته را یک
 دونه نامک اندیش و دو کون بد ایک کرکیم و دو کرکیم را پنجه بل باشد
 و اگر همان پنجه را بضعیف کنند یک بل بیج باشد و دو بل و یک
 بر سرست و دو بر سرست را یک لخل گویند و گدازه از اینز خوانند
 و مقدار دو گدازه یک سر او که در برابر گو سر او یک برسته است
 و چهار برسته را یک او یک و چهار او نه یک را یک درون و دو
 درون را یک سوپ و دو سوپ را یک درون باشد و کوفی او را
 نیز گویند و چهار کوفی را یک بهاری باشد و نه از بل را یک بهار
 بگویند و دو بهار بل را یک بهار و مد بل را یک تولان باشد چنانکه
 عاب و بل و الوقت یعنی مقدار دو و دهم تا باشد و هر یک از شمار ماسته
 و تانگه و کرکیم و بل و گدازه برسته و او یک و درون و کوفی
 و بهاری چهار بر سر نه از این ماقبل خود مستر اندست
 یا در

در دو برش پنجه

بر از در نه سرست
 می باشد
 و هر یک از این
 بخته می باشد

بل مقدار دو و دهم تا باشد

مصحف جبر و سحر
در ریاضی لطیف
که خوانند

بسم الله الرحمن الرحیم

بسم الله الرحمن الرحیم

اودنی که از جبر و سحر این یا از هر شیئی که را میست کنند و طول و عرض
مستحق او چهار چهار است باشد و اندازه آنست که برابر است حیث باشد
و آن بیانه مقدار یک گفت است **و آنکه** زبان کالنگ شده متعلق است
است که در برابر دو از ده شش گفتیم کون میگوید باشد و در برابر یک
سخن گویند در سه رخ را یک پل باشد و بیست و هفت رخ پل باشد بود و چهار
را یک نایب باشد و شش باشد را یک که یا نایب یک باشد و ده شش باشد
که یک باشد و چهار که یک را یک پل باشد و چهار پل را یک که خوانند
برست تا مرآت که اری موافق قاعده نامی است که در مابین
است **فصل دوم در ساختن قوس و دایره** چون دایره
که در وقع علت مرئض مطلوب است باید که پنج قوس
و بزرگ و شش و سته تاز و نو یکد و در محل تبد و اگر
شیره از درختی گفته که در تقصیلش نام از آن پنج پنج
یا برک و امثال آن مفصل اظهار نموده باشد باید که انعام
درخت بزرگ گفته است شیره از پنج پلید است و اگر که
منفی

سحر

بنا و اغوده است پس از پنج و شش و بکر که هر پنج
عضای او کوفته و کفیده بگرد و بگردن جویق اگر شرح

وزن این تداویات را بعد از این است رت شتوده

است باید که بوزن من و فی کفیه در کار بپندد

و بگردن منوای اگر وقت خوردن بخون بخور

پاشد باید که در طلوع اقرب بخورد و اگر ترکیبی که یکی

تداویش حرارت بخش اند و تا سیرگی زیاده دارند و میداند

که بخواهد مرض را این تا بواقی خواهد بود و اینجا باید که

در وقت غروب کجای داروی سرد مخلوط و شسته بد

که فایده غلیم خواهد بود که در ضمن این باعث نقصان

خواهد بود است برای خنق آله خواهد کرد و بگردن منوای اگر

کلیه

ر

مجموع

تای او که در طوبی است و باید یک تخطی تخطی اند و عید طوبی
موافق طبعیت تنبیه باید که بر عکس آن کند که نمودمند آید و
اگر مقامی را ظاهر نکند و آینه باشد که اندک در سر زمین نهانی یا کاهی
را بگوید و بعمل در در اینجا نشسته است که هر سینه و نهانی است
که در جانب زمین شمال سر بر آورده است از او از بیخ بر کند
یکه و سوای از آن کیستی که در زمین خطی بر یک در و جبهه باشد
از آن بهتر و اعلا است و آنکه در زمین سیراب شده است
چندان فایده بخشد هر هرگاه که جهت که فتن کیستی مستعد کرد
باید که در مقامی که نشسته اتفاق از در یک مشرق جلوه نماید
در روی بجانب شرق و پند و شود و سر خود را بکبار به تعظیم نماید
فرود آورده زبان خود را از قبل و مقال در بند و تشیع میرسد خود را
بر مسند و خویش متمکن تصور کند اثر مان نهانی را که در خطی
از بیخ بر کند و معمول سازد و آنها که در کوچه بار از در خطی

سجده

چای دیوار

خار دیوار یاد و رختی سیدار به بخور زمین خانه که ویران باشد صیدان

فایده بخش و نیره بگذراند **فصل سوم در دانستن طعام خوردن**

ادویه و چون خاصیت و غیره برشی و نفیض شش هوای بزرگه حکیمان
وقت بخور و در روزی را بپنج بوقت تقسیم نموده اند یکی علی الصبح
دوم همراه طعام سوم بعد نماز طعام چهارم در هنگام شام پنجم بوقت
خواب یعنی پیش از خواب اما هر کس که بخت انداختن فی بفرشتن آسمان و
موقع کردی خیر و احوال آن میخورد باید که هیچ دم بدین نیاید بخورد و در

رفع در سینه و غیره همراه طعام بخورد اگر غم شدن طعام مطلوب است بعد
طعام بخورد و در وقت نامی مرض و امکنی علت بوقت شام فرود بخورد

بوقت خواب نیز علی حکم داند اما بخور نشیند که باده که خور و نش
در اول پاس آغاز روز مقررات که باده را در زبان بندی ملاحظه کنید

بسیار است که خاصیت و غیره برشی اینست که بشی را در زبان بندی و خواب
معنی در زبان است که هر چه از حیوانات و نباتات و جمادات در معایشه

می افتد او را در زبان می نشیند و برشی که در او نشیند همان افرین
است غای از پنج جزئیست یکی رس دوم خواص **سیم** طبایع چهارم

سواد

مشم

نخیم الماکولات **بسم** قدرت الهی
در بردن ازین چند در رس یک رس یاد در رس بدر رس با جاس
رس یا پنج رس یا شش رس خواهد بود و خالی ازین رس یا
در رس پیدائیدن ممکن نیست و بیان خواص اینست که خاصیت
در درخت نبات و غیره که موجود اند به این رس انوار پیدا
رنگه و آتش و آب و آسمان از تاثیر خاکه و آب و آتش رس پیدا
و از آتش و خاکه ترش رس پیدا میکند و از آتش و آب رس
از عدم بوجود می آید و از امان و باد رس پیدا می آید و از باد و آتش
رس صورت می گیرد و از خاکه و باد رس پیدا میشود و ان
خواص در بردن است گونه اند کی کور که او را کران گویند و در
که عکس شش است سوم و عن چهارم سرد پنجم و شش یعنی از
که در دست صفایه ششم ستر عرف پنجم و ششم و درم ششم
است که از جای نتواند جفتد او را قائم انعام گویند پنجم سوخته یعنی باک
تر و هم ریشد که یکی نباشد یا زودم بگو که عرف یک و چند و از قائم

در رس صورت می گیرد و از خاکه و باد رس پیدا میشود و ان
خواص در بردن است گونه اند کی کور که او را کران گویند و در
که عکس شش است سوم و عن چهارم سرد پنجم و شش یعنی از
که در دست صفایه ششم ستر عرف پنجم و ششم و درم ششم
است که از جای نتواند جفتد او را قائم انعام گویند پنجم سوخته یعنی باک
تر و هم ریشد که یکی نباشد یا زودم بگو که عرف یک و چند و از قائم

روشنه یعنی خنک چه دم گرم باز دم که از اس
بیت هیچ عفا نماید از دم فرو که مثل آب مسلسل بود
مقدم گشتن یعنی سخت نزد دم صل یعنی جاری باشد نور دم
مستول یعنی بظربانند بیستم بحال یعنی مانند صلاب یک پستان
مانند این ده خواص ما و این بر عکس ده خواص او افراسنت و انیر
گرمی در هر یک است از خاکه و روغن از آب و ترقی از لث
خنکی از باد و سبکی از اسمان است و شرح طبایع اینست که آن
از روشنی خالی نیست یا کم است یا مود اگر افراسنت تا شیر حرارت
دارد اگر ماه تابست تا سیر طویت دارد و هر چه که خالی از طباع و ف
پنج به باشد هیچ فایده ندارد چنانچه معجزه و ترکیبی از مثل جورن و غیر
راحت میکند بعد از دو ماه از طباع خالی میشود یعنی که او چند آن فایده
خواهد خواست و تخفیف الما کولایت از او گویند که طبعی در وقت حشم کردن
رس خود میداند و در زبان نندی او را پاکه نامند و آن سه کوه است
دوم پنج سوم ترش یعنی هر خری که خورده میشود در نظام
حشم شدن حالا این بر سه رس در اینجا خواهد بود اگر رس شیرین

رسای معی که کوه است

رس

و بنوعی و ترش خورد و چنانچه در وصف جدا که ترش شود و در
یا کثرت یا خورد و چنانچه در اینجا رس پیدا شود و در ترش
هم ترس باشد و ترشی رس ترانیده بلغم است و ترش ترانیده
صغرات و تلخ رس باید را غلب می آورد و بیان شد در ترش
که در بندی او را شکست گویند یعنی از رس و خواص و طبایع و خواص
قدرت قدرت تمام دارد که در مقابل اینها منتهی شد و منتهی شد که
شیخ سیدی برین زده بندند و دفع کرد و در اینجا رس و دفع
مسح فلک خایه پس قدرت از همه سوری دارد و منتهی شد
جهان که می زاید حاصلش را در آن بحر قدرت بیک در هر شی
که رس بسیار باشد آن بنام رس نامزد کرد و در جبری که خواص
بسیار است هم بنام آن موقوف است و در درجه که طبایع افزون است
بنام همان مشهور باشد و در کس که قدرت زیاده است از نام همان
می باید و بیان نشستن هوای زمین که بی که یکم دوم پراوت
بر که چهارم پنجم هفتم ششم و اینست و اینست و اینست
تخیل اقیانوس در شمارند و اینست در آغاز حمل و اینست که اینست
از بهار و در که تازه

درست و

دور **درست** راوت رت باشد و در اند و سجد بر کما

رت باشد و در میز اد و عقوبت بر رت باشد **درست** و

درست بهینت رت باشد و در و د و حوت سبت رت باشد

اذا انکه لحدوت رای شمارند سسر رت راخی گیرند و انکه سسر را

می شمارند بر اوت راخی گیرند بقول بعضی حکیمان سبت رت در آغاز

توکل قوت محمل باشد و رت کریم باد شروع شده روز افزون

میکرد و در جزاوت رت غایب می آید بعد از آن هر روز آینه

کم میکند و دم برین مثال در بر کما رت بر هر شروع میکند و در سردت

غایب می آید و بعد از آن کم میکند و در هر برین سئوگ در میمنت رت

درست شروع میشود و در سبت رت غایب می آید و بعد از آن کم میکند

و باید در سردت کم قوت میشود و بر در سبت رت مغلوب میشود

و بکم در سبت رت بدوی به کین می نهد و در سبت رت

و بکم نظام بخا صحت خود میدارد و در سبت رت نظام رت ندارد باید که دیده

و بکم نظام نگار بر و غایب شدن یا و این جزا است از بسیاری شہوت

و بکم نظام از نظر از خوردن و غم و غصه و از چندی است و از شدادری

و در وقت شام و در اینجا هم طعام خفیم طعام را بطریقه معکوس شستن
بجعل از دماغ غایب این شود و نه شود و اینچنین غایب شدن زهره
از بهانه است **از بهانه** برای او را گویند که در وقت خفیم شدن طعام کما
و از زهره خفیم شود و تنگی و ترش و از بسیاری حرارت و در میان روز و در
شب طعام و در وقت شبکی از خلاف اینی در عمل او زهره دفعه گردد
و غایب است بلغم از این است در وقت آغاز روز شب طعام و کس که
بسیار سخت از شل رفتار و غیره میکنند در اینجا بلغم غالب می آید و از عکس
این سلوک متدفع میگرد **فصل دوم** در باب که وجود ان بانکه شخصی
ادی بانی جزای و ببت است و استحکام پیش نیز از منی است
که در اندرون چشم مفت کلله مفت کوته و مفت و مفت و مفت یعنی
مفت اوب و مات و مفت تو چا و سه و کله و سیصد که دو و صد
و ده بند و سیصد استخوان و یکصد و مفت جای نرم و مفصل سر و دست
و چهاردهم یعنی پنجه و پانصد بار که کون و بت زده کند که در زب جوار
استخوان جادارد و ده سوراخ موجود اند اما در وجود عورت نیست و در کون
و سه سوراخ از آن مقدار زیاده است اگر چه تفصیل اینها در کتابهای

در این شرح موطای در غوده است اما از قاعده مجمل بیان میماند که کف
اینست یکی که در غده غولیم **سینه** سینه چم روده سینه
و این شرح معنی است اینست یکی که در غده غولیم خود را دارند و مقام بلغم
در **سینه** در تحت آن مقام است و او را انما سینه گویند و بالای
جانب به چوب مقام است که اندازه اش زیاد از مقدار کف است و در
تحت آن مقام است و **مقام** از غده و توانست که او را انما سینه گویند
و مقام بول در کف است که او را غده سینه نامند و مقام جان در اعضای کف است
و اینست که با خون مخلوط شده می ماند و این را در زبان هندی رود فرانسیه گویند
و هر چه که در ارم حفره در یک سوی سینه است اندازه جانست هرگاه که خون را
از وجود خارج میکنند و آن اندازه مقدار قاعده زیاد تر بیرون آید مانند همراه
آن خون جان نیز می آید و علامت آن اینست که اگر خون از کف بیرون
آید آنرا اندک هرگز در بدن نماند و خورد و علائمش بخراشیدن نیست
که همان برای خون خوکوشی را بر روزند و به سوراخ بینی ملاحظه کرده باشند
که خون جان آن همراه خون بیرون آید همان خون تازه را به جان داده
چون آنکه اگر زخمی از جرات باقی معر باشد نیکو گردد و اگر نه لاعلاج است

چنانچه که است

اینست که اگر در دوم خون سوم کونست چهارم میوه
استخوانی ششم میوه و او را مغزها میگویند و اینست که اول طعام شود
در اول مرتبه بخورند از خلاصات او رسیده میشود و کورت آن
بول و غلیظ میشود باز رجعت تمام نموده آن رسیده کورت را بچهارم رسیده
خلاصات او خون پیدا میشود و لایش آن کف و غلیظ میشود باز خون خون
بخیه میشود از خلاصات او کورت حاصل میشود و کورت از آن بپخت و غلیظ میشود
و بهرین مثال کوفت بخیه شده از خلاصات او رسیده حاصل شود و کف آن
که در رتی که در خواستی بر آید میشود و از میوه بخیه شده از خلاص او استخوانی میشود
و در آن حرق و غلیظ است و چون استخوانی بپخت شود از خلاصات او پها و
مغز حاصل میشود و لایش باطنی و موی و امثال آن است و چون پها بخیه
میشود خلاص او آب میوه است و در او آن آب است و غلیظ و حرقانی که در او
نیازی به هم از او است و از آب میوه بالا تر میوه مرتبه نه ارد و کورت آن پها
از پها بعضی چنان گفته اند که این خوبی زینت خرد که در رتی است
حقیق چنان شده که مطلقا کورت آب میوه نیست که او غلیظ خلاص است و چنانکه
طلا را با هر مرتبه در آنی که از زرده باشند و آن بهر کشف است

چنانچه این را هیچ کس بداند نیست **دست دوم** که اول
دست بنویسد همانند مثل افع و غیر آنست که بیان نمودیم و این
اولا گویند که این است در مقام سینه که در انداز و دست توان بخشد
و خلقت نفس او باطبی **دست** است و خود عن و سرد است و مقام المقام
در نفس سفید است و وجود در قوت نفس و بر خاستن و دست پای را دراز
و کوتاه کردن نفس از دست و مبداء است تمام اند و دست بانی نزدیک است
دست است که اول است که اول است که اول است که اول است
بر همانست نام است که بهی از و پیدا میشود و دوم را الوهتا نام است که زینش
برخی منون است خال کج و منیر و وجود از و پیدا میشود و سوم را شویا
نام است که زینش سفید است که بدایش برص از دست چهارم را بنی
نام است که تمام وجود پیغمبر می تواند کرد و ستم را الوهتا نام دیگر است که کند بالا
و نخی و کلمه و امثال این از و پیدا میوند و مقم را استخوان نام است که جنس
مقدار در این سطر است ابابیس از و پیدا میوند **در بیان تفصیل هر دو**
که در دوم پنج سیم پنج نام اینها را در زبان هندی دو که گویند و دست میگویند
اسم خوانند و هرگاه که وجود را اگر نگوید از دست تمام دست نامزد کردند و علت

دست و کلمه
دو کلمه عبارت از خط

چهار از اندامها مل خوانند و هر یک را پنج نخ نام است و درین میان با دوازده نخ
ناله است و هر جا که دو کله و دیگر را میخوانند و گویند بر دو صاحب عینه باو باران را
نبر جا که میتواند بر دو بختن هفده و نهم بر دو در و فتنه یقین است و باو دانه و باو
خاصیت سلطانیت است یعنی از جیس که می آید و باو یک صفت است که در
سور از خلی باو یک صاحب و خل است و تا سیر سر و دارد و خشک است و بسیار
سبک است و چنان من هرق دارد است و مقاس در پنج جای است یکی باو
دوم کونست و رجانی که طعام انوشده میشود سوم در سینه چهارم در کلو سج و خام
اغضای و خام های باو که پنج اند اینست یک ایان دوم سمان سوم بران
چهارم اودان پنجم بینه هر یک از مقام بقاعده ترتیب بالا است و قلمی را
نمونه خاصیت که است و جلالت دارد یعنی به نیم کون مخلوط است و در کونست
و هم نبل کلکون است و در س این پنج و کونست است و بطای که غالی ایند تر سر
میکرد و مقاس نیز در پنج جای است **یک** در **ان** و دوم در بونست که بخت
بوت و بوستکی کونست هم از است سوم در جرات که در اینجا باو یک صفت
و از رس خون حاصل میکنند چهارم در چشم میانش که بینای چشم از است
و هم در چشم میانش که قوت حافظه و ترازید عقل از است **پنجم** او

دوم هر یک **سیوم** بر یک **سیوم** الوجل **سیوم** سادیک و
مقام اینها نیز قیاسی است بگو را خالصت حمایت است
نعمت کون دارد و معین است و کران است و انزاس است
صفای ناصحت و مندر است یعنی عکس از پیش است و تاسیر و
دارد و رسل شیرین دارد و وقتی که غایب می آید میگوید و مفاس
در پنج جا است یکی بالای انامیه دوم در سر سیوم و در کلو چهارم در سینه
پنجم در بند ج اعضا که قبض لبط اعضای و کثا و ن و بشت است
و بیای هم از دست و بر پنج نام او اینست یکی مایکدن دوم بون
سیوم رسل چهارم الوجل پنجم **خوف** **بیان** **نفسه** که و غیر این
که در تمام اعضا و وجود این **نفسه** که موجود اند که بند که بخوان و گوشت
و پوست و عصب و است و گفته اند را بلغم است **لیف** **سیوم** است
نصف هم بود در جان است هر کاد که در مقام مردم زخمی یا مثال و مثل
و غره بدید آید خطر جان است و زندگیش محال که تا اوقت هم
نجات و دینی که هرگز تیر و از دست و دینی آن باشد
که هر رسل را در راه خود در اعضا و وجود جاری میبزند

و پنجش درانش صوم است و ده سوره که در کلام وجود مانند بیدار
می درخشند اینست و پسین و دوشیم و دو کوسای و یکی ذهن و یکی مقصد
و یکی زبان بول **سوره دوم** مقام در سوره دارد که جسمه اش پوشیده
است لیکن بحر و نشان او دایمی بسته و دوازی تووند سرفست
سوره در پنجم و ششم زیاده آند اینست و نشان و یکی دهرن که در اینجا
حل تووند و سوازی ازنی سوره اخلاص بار یک که بدین رتبه عرق حلقه
مینود در شمار نیست و در بهلولی جانب حسب مقام یعنی است که او را
سپرز خوانند و پنج الی در رکت بی بی بد و رکت است رکت بی بی او را
گویند که خون در راه شان در تمام وجودی گسترده و در بهلولی جانب را
مقام جلالت است و در آن مقام رنجک نام تخریص است می دارد
و مقام رکبای جبین می که اب را در خود کشیده روان می سازد در کجایش
است و بعضی رکبای را بر کشته نام است و اب من از و حاصل می شود
و مقام تر و بدین اب من و بول مقامی است معروف که فکر او در آن
کجایش نیست و مملکت حیثیت که گویند است در مقام نیست
که در اینجا می باشد و مقام را در مندی زبان او را گویند و پسین

و در تنه در زلف بچید است و استخوانی اعضای ام از آنست و باید
علی که در راه خود با جاری می آید که هر یک بخار خود را
داشته قیام نموده باشند **باین نام باد** که مفاصل در تنه است
که از جاری می شود و کل سینه را می کشد که در جانب بالا می رود و از راه
ام الدماغ که باریک قرار از دماغ زویش می آید است و در بالای صقوف
و آنکه انت در میگذرد و از آنجا میقام اندرون کلاه دماغ می رسد
که بعد از تنی برآید و در میانی تجلیش میماند و در آنجا چشمه
است ایست که از قدم روح کرامی می تراود و حضرتش جدا
بست بعد تلاش خون جلوی در آن میقام رسیده چون قطره از این
در می آید از پس چاهت بر میخورند بعد از آن **باد مذکور** موافق برآید
خون که از آنجا برآید و از جهت میگذرد از آن قطره زندگانی جان را پرورد
میکنند و از پس جمع را می افروزد و متورم می شود و قوت چشم ام
از او است بمرکز مثال اند و رفت او بران راه قیام است هرگاه
از چشم با دیگر در مردم پای بند نموت نمیکرد و کالبد از جان
نماند و بسبب این شدن او است که غایب آمدن بسیار

بسم الله الرحمن الرحیم

دو کله باشد و کسب که توانایی پران دارند که برین بلاد را از خود
جنبش داده بر میخیزند تا وقتی که خواهند در آن مقام ایستاد
نظر بدارند و چون خواهند فرود دارند این جنبش مردم تا چند مدت در
نظاره است که باید خود توانا باشد اما باز در پستی موت افسار میگردد
مسح جان داری در عالم پیدا نیست که در احاطه و قبض ملک الموت
نخواهد بود **چند کوشه حکم در حکمت** و در وی حرکت جز غیر نیست
در بی سوا نیست که اگر علاج در موت در فوت است علاج مرضی که کار
می آید و نفع در دفع مرضی چه خواهد بود **چون باشد** است که هرگاه بیمار
را علت غایب آید او در دفع آن نگوشت یقین است که از چهار
مطالب معروفی خود خواهد ماند و آن بر چهار مطلب است این یکی
ارینه دوم و هریم سوم کام چهارم موجب و شناخت علامت علاج
طلب و علاج را در ضمن این منظوم است که ایام ترش است این است
نیکو خواهد شد یا بخیر من در موت خواهد داد اگر امانی مرکب من
بینه لوزم بشکی اینجا مرتب از دار بهمدتد رسد و علاج
دفع مرض خود در مرضی ایستماعی باشد ازین عرض و در

که چشم را غلبت و حقیقی خلاصی ساخته در عبودیت خدای تبارک
و تعالی مستغفر کرد و در عبادتیش دو گونه است یکی از توابع و تدریس
ترکیبات دوم از لوازم کرم بیال که بیک انتقال صورت و معنی
بر دو اوست است **فصل پنجم در بیان سیدالش عالم** بزرگوار
عالم و عالمیان از شخصی است که از چون و چگونه امر و نهی
قیام است و بهرام بهوشار است در سخن را ببرد و از راه
و برگشته او بهموارد در ذات پاکش جاد دارد و صورتش
مانند سایه آفتاب است و پوشیده تا زنده نواست و نیز
اگر چه از جاد است ابایندایش عالم از دست چنانچه از آب
و رویشی است که در جبهه اصل می نماید و از آنجا
که گیتی بر می خیزد همچنان چون خواهنش بخون بچگون بران
بستوبه میگردد که جلوه خجائی خود و با انواع تجلیات ظهور دهد
بطایک نیز خواهنش مذکور که در سایه مذکور می افتد از
عالم بر می آید و این عالم را پدید آری نقش بر آب است
منش باز بچهار یکری است که بهشت قیام ندارد بشوینو

از پیرات مذکور در زبان اول هر که که بیدار شد ان عقل
بود در عقل را جسم خواستش است و ان عقل را همان بن
گویند و از عقل مذکور بظاهر بیدار شد و انرا گویند که دانشش
بجود بخود کشد یعنی این خانه از من است و اهل خانه منم و این
کار را من کرده ام و علی بن ابی طالب همان بکار را **صورت**
موجود شد که جلالت که او را است کون گویند دوم بکار
که او را از جسم خوانند پنجم جلالت که او را هم کون نامند
هرگاه که همان بکار با صورت است کون و از جسم کون خود
تثلیل گردیده از دهن اندر می که او را از جسم ظاهر و باطنی
خوانند معده دل بیدار شد ششم و کوش و بوی و زبان و بینی
و سخن و دست و پای و مقوره است و دل بیدار شد و صورت
باریک اینها بجز چشم جو که در مشا بده می افتد و چون همان
بکار با صورت است کون و هم کون فخطو منو و بیج شش ما

از و پیدا میشوند و این صورت است و این از پنج جهت است یک
سید دوم اسیرش بیوم روپ چهارم رحمتی پنجم کند و یعنی از ایمان
سخن پیدا شد و از یاد سپرس عرفی ساس کون پیدا شد و
از نش روپ وجود گرفت و از دین و سس و از خاکه بوی پیدا شد
این بر یک عمل خود را نش گفت و رفت و رفت و گذشت و خوش
پند گرفت جباری میب رند و این بر کرت مذکور را **چهارم** است
و میاید بر کرت فیک است و غرض و تکیه از ایمان ذات پاک است و از
بر کرت مذکور این محف است اندکی عقل که او را ایمان است
گویند دوم ظاهر و شیخ تن ما را از این محف جز از و پیدا شده اند و از
شیخ تن ما را و این شیخ تن ما را پیدا شده است و از پنج جهت پیدا شده
بکار میزند و بکار میب و چهارت است اند که وجود در اسطفا می ارا ایمان است
بعد از آن روح کرمی جهت دیدن تایتی جمال خود در طایفه آمده ناظر
میکرد و در لی همراه او می باشد چون تلهای نیک و بد و صواب و غرض و صواب
ایمان و عقل می آیند از آن عمل می پایی بند محمول خود میشوند و یعنی
در کرم بند همن می افتد و این کرم و عمل می از اثر اید کلام و کرده و موه
شهرت عصبه محبت

و پسند و از نوازت نفس پیدا می شود هرگاه که کسی آن لذت را بستاند
زود محو می شود و خداوند این را در دل خود خلاص در یابد
و این جان را خوشتر از بند رستی وجود است و اندوختن از عیبت است
ازین غمزرگان و چکان علاج عیبت بی پرداخته اند که جائز است از
تن یافتن این تعادل پیدا نشد همان بقواعد مجرب کفیه شد اما در کتب
دیگر مفضل است **فصل ششم در بیان وجود و کفیت خود و جهت قیاس**
او از آن موافق نیست و سال و علامت هر سه دو کلمه بدانند هر سه می گویند که درخت
معلوم می شود تخت بر آن نام یاد او را در مقام اسم می اندازد و در اینجا
شش رس پیدا می شود و از چپ و صلبیت خود بر سه رس صد تا چپ و راست
کف یک پستی آید بعد از آن با یک نام صندره او را نام بخیم
در نظام بخیم شدن رشی رس پیدا می شود و بعد از آن همان
بوسلت که استی تمام رک بر تخت است می اندازد و در اینجا
رس شده خضم می شود و در آن مقام است یک یک بر سه رس خلاص
از و نامی رس می شود و از خوب بخیم شده باشد بقیه از آن مقام نام
نام می شود و همان نام اگر آنکه اندک جمع کردید باعث انوار عیبت

اما رسیده که بیک بخت زنده و دست خیرین و در غن می شود و تمامی
افتد و در وقت قبل را قوت می بخشد و دود و وجود را از
پرداس خفیه تازه و سیداب میدارد و درگاه که دانش جمیع در تحف
اما کولات صدفان قدرت نباشد باشد **بسیار** باشد تمامی غدا
همه ریشی طایر ریشی قسام خواهد داشت و بنیاد امری ممکن است خواهد
بود و بود و در جمله هر دو که در این زبان بیامیست آن دو که مدد
معاون او گردید و موافق طبع مزاج خود غلبت پیدا آورد و در مقام
بسیار بکوانه یعنی جایی که در بنی غدا می خفم می شود و محیط انولات
و آفتاب است که در این زبان هندی نرمی خوانند کار نام پر مای است
و در آخر جانی سیوم را اگر اهل هرگاه که بعد از بخت شدن غذای
بخت کنند از ریشی مبنی می باید **ایمان** باد از افزونی ریزد و آن
در زبان فقیه و معتقد بیرون می افتد و آنچه خالص ریشی **سید** شده
اما **در مبنی نام** باد و بواسطت ایمان محیط انولات در تمام وجود می
گسترند و در محکم نام نخته از آنچه بسته خون حاصل میگرداند

و همین موال خون هم در تمام کباب می کشند و آن خون که تکیه جان است
اگرچه بشیرین می شود اما در وقت غایب شدن ترش می گردد و بعد
از آن بعد از آن طریق از خون گوشت و از گوشت میزد و در مبد استخوان
و از استخوان مغز و از مغز **پیش** **پشت** حاصل می آید و از یکماه مرتبه
بر مرتبه رسیده بکسی بقیع و آب منی لباس بسته می پوشد و بعد از آن
در وجود غورت بعد از آن ماه تمام شقیق و از خون حیض خود را میبرد و
از جوشش شقیق و کمال اتفاق مرد و زن هم اغوشش و هم خونی یکجا
میبرد و مطالب مطلوب می شود و از قدرت سبحانی است با خون
حیض و هم مخلوط شده که در مرتبه میبرد و حمل قیام نماید اگر است
از اندازه خون حیض در وقت که خوردن با هم زیاد باشد **پیش**
تولد کند و اگر برعکس آن باشد دختر که وجود کند و از هر دو حیوانی
و بر ابر باشند محنت را بداند که زندگیش صورت موت باشد چون
خورد که از آغاز تولد خود یکماه تمام کشته از او دیده تر باشد از یکسختی
چون دو ماه تا خود انجام رساند مقدار دو سعه بند هر دواش قاعده را میآید
انجام رساند و یکساله را موافق یکماه بدهد و تا شش سال از
هر سال اینده اش یکماه افزون کند یعنی شش ساله را شش ماه
وزن ندای بدهد و زیاده از آن نکند **تا** **انجام** **سال** **حیض** از مقدار سال

انجام

قدم

قدیم خود بیرون نهند یا باید که بز قواعده سابق قدری قدری کم کرده بخورد
آیا این وزن را که گفته شده است باید که دستجات خوردن یا کثرت یا کم
یا کوفه بهار بر نهد اگر طایفه یا شکم مطلوب است باید که در وزن مذکور
چهار مرتبه زیاده کرده موافق نسخی که میسر شده باشد **در پنج** مرتبه مایه
خود تولید می شود و جزا ذیل بر وزن نیست یکی سره کشیدن و دوم لب کردن این
چون می خوردن و چهارم تبل مایه در پنج می کنانیدن و پنجم در مقعر
قندیه راندن چون بعضی سال رسیده است مضمضه کنانیدن را در حورت
نماید و نصف سال چون از نصف سال عبور کند و ناس و اسهال نه
و این ناس و اسهال همان مردم بدهد که کم از آن نروده ساله نباشد **چون**
ساله شود در مجامع قرا می کند خورده و نادانی انداخته و ناده ساله
در سینه می باشد و افزونی کاهند تا به یک ساله است **وزن** **چون** و خوبی
بن و خوش جوانی تا به یک سال موز است و افزایش فوت حافظه تا به یک
سال قیام است و بخوابد و عرف تو جانا به یک سال و بینای چشم تا به یک
سال و **بیت** تا به یک سال و قوت رفتار تا به یک سال و قانونی
مقتضی تا به یک سال و کم اندری تا به یک سال این مدت **در یک** **سال** **بیت** **در یک**
تفاوت میکند خورده و یک سال تر از یک کاهند تا به یک سال

[illegible]

یعنی زکات آنجا که در آن فروخته اند و باز بکوب این محال بود زیرا که در آنجا
مشتی بند را خوانند و از مقام سینه او که کم میگرد و کلان با کف فارسی جدا می آید
کلان او را گویند که دل هیچ جز با دل و مثلاً بنام خود او را در آنجا شکم و از غلبه دو که در
محنت کمال نیز این و باقیه شورت میزند علامت **بخار** اینست که چگون بود
با دعوای بنام غلبه می کنند سستی و اعضا می در پی او و در آن از یکدیگر جدا شده و معنی
خواب میگرد و علامت **عینه** اینست که چون او در آن هم با بنویس آن با دعوای می کنند و بنویس
بنویس با لای بر بند زده در آنجا رسیده او را راه چینی بقوت کام بیرون می آید و سر می چید
علامت اینست که چون او در آن نام با دعوای می شود و دعوای را با لا بر می دارد او را
در آن خف کرده خود کرده خود بالا میباید او از پیر و حلقوم از سینه بیرون می آید از این یاد
بالا نماندنی آنرا در آنرا در زبان هندی و کار گویند **فصل پنجم در شمار در آنجا**
نامزد اند از چه در علامت این علی دیگر است اما بقواعد مجمل نامهاش را در قلم آورده است
علامت اینست که یکی از غلبه یاد پیدا می شود دوم از تکیه بیوم در بنام و تکیه
الفاظ و دو دو که مثل بنام یا یاد یا بنام یا یاد یا تکیه پیدا می شوند و باقیه از سینه و آن
احتمالاً پسینده گویند اینست و هیچ بقواعد یکم معروف اند که از آن است
اینست او را گویند معنی اسب دیو و بری یا از غلبه ترس و امثال این پسینده
علامت اینست که از آنجا از غلبه بخورده که جدا گانه است جبار هم

از احتیاط بچم از ترزاید سوکه و اندوه ششم از از وونی دهم است و هفتم
از خواریت بوس و هیبت **بچم سکه حتی پنج نوع است** سه از از بخند از بد
موزی هر یک از این است و چهارم از بیضات و پنج از کثرت انم است و
پرواها نام علف چارگونه است سه از جود طمانه است و چهارم از غلبه خون
پندیدی از بد و بد نظمی طعام که با سم اجرن است و دارد سه نوع است یکی از
غلبه که از ریشته نامند و دوم از تخم پیدا میشود که او را بد گفته اند و سوم
از بلغم است که او را اجرن خوانند و اجرنی که از رس پیدا میشود و او را بلغم
اجرن گویند و آنکه نام مرضی که هم از قبیل اجرن است سه گونه است
یکی از بلاد قوم از صفرا و سیوم از بلغم **بچم سکه حتی پنج نوع است** سه از از بخند از بد
است و دونه کابله نام خود یکی است که لا غلبه است و بنیها نام نیز
یکی است که علاج و دفع آن چندین کار نباشد **بچم سکه حتی پنج نوع است**
سه از از بخند از هر یک جدا طمانه است و چهارم از بد آموزی خون و پنج از
ششم از میراث پند که اگر کسی بکشد در رسیده است و چرم این نام مرض
سه نوع است یا از باد و دوم از تخم سیوم از بلغم و گرم در و جود و دهم هیبت
دو گونه است از از بخند و دو گونه در بیرون کابله اند یکی پیش دوم و دهم

است که مقام آنها در مقام جسم است اما اگر در مقام روح
دو گونه در این دون وجود اند یکی را مقام کتب است دوم
همه را یک که در سینه میباشد معلوم است او را چهارم گوید را سینه که
برود با سینه اند پنجم چور و ششم همه آنها مقام گویند هفتم رت و ششم
سینه است سوره ششم و ششم بدست باز و ششم روانه و ششم روانه
بوده چور و ششم گویند چهاردهم که در غایت سینه باز و ششم مرکز
ششم سینه است ششم ششم سوره سوره نور و ششم مرکز و ششم
است یک بر قاف **بر قاف** است سه از هر یک جدا گانه است
چهارم از اخلاط پنج از خوردن طبع جدا می آیند و گویند با دلی است
از نایبی است او را گفته گویند با گویند و جمله یک هم یکی است
بر قاف است **بر قاف** است یا فوقانی که از ریه و حن و پیش و گوش
خون جاری شود و این از تر اید بلغم است دوم تحتانی است که از
راه مقعر خون روان شود و این از غده باد است و سوم است که در ریه و
عاقبت سرد و خف بکشد **دست** است سه از هر یک جدا گانه است
چهارم از ریه که سینه رسیده باشد پنجم از کبینه دماغ و دوق سرخ گویند

دین را از زبان هندی که می خوانند سه از پنج در یک خدا گاه است
و چهارم از احتیاط پنج باشد چست بعد می شود که و بر اندر وی
بر در کس از مثل کن سخت تر کشیدن و غیر آن ترقید باشد
و نو که در ضعیف شش نوع است یکی از تراید دوم از افزونی
مباشرت سوم از کثرت غم و اندوه و نو که چهارم از غلبه دم
از خفت و قوت که زیاده از اندازد خودی عمل آورده باشد
ضعیف و تنگی نفس که از راه هوا پس خوانند بی وجه دست
نام دوم تک سوم آورده هوا پس چهارم هوا پس پنجم هوا پس
که کرات مراتب مدومت کنند این در ضعیف و زیادت بود
روک. بلکه بی نوع است که چند را دوم ای سوم که چهارم جلا پنجم
مهی مند کن **شش که چهارم** است یکی که آن از یاد بعد می شود
دوم متجین که از تنه بریدی اید سوم مند که از بلغم حاصل شود چهارم
بسمکه که از باد و تنه و جو می شود **دو که** پنج گونه است و در کس از او
که طبع به تناول طعام رغبت پذیر نباشد سه از هر یک دو گاه خدا گاه است
چهارم از احتیاط یعنی سبب است پنجم از کربانی دل بعد می شود **فی**

[illegible]

و با تا چیده نرسد است و با تا بهرم و با تا کرات بر تمام خود معروف است کورش
عرف و ده هفت گونه است **کی از اول است** دوم از خون سوم از
نفسی چهارم از تنگی پنجم از دماغت ششم از ریحی که در جای درد کار
شده باشد هفتم از درد زردک که در معده خون بسیار غالی می آید و شش
و مستی که او را در زبان مندی او را خوانند شش نوع است یکی از باد دوم
از بجم سوم از تنگی چهارم از اختلاط پنجم از ریح ششم از کرم و دیوانگی
و رجعت از حوادث دیو و فریغ می شود و سبب است که از اسهال و دوم
از خوش نسوم از کینر چهارم از کندی هر پنج از چرخ ششم از ترش هفتم از برکت
هشتم از جن نهم از کوه کوهی که نام او سه یا زدهم از بر درد دوازدهم
از صاحب جن سیزدهم از آب چهاردهم از امه ایب پانزدهم از امه ایب
شانزدهم از راهیص هفدهم از بریم و اچس نوزدهم از سیاه نوزدهم از
کتابیم بیبال صرع **صاع چهاردهم** که از باد دوم از تنگی سیزدهم از
بلغ چهارم از اختلاط **پنج چهاردهم** بطریق ایبه است شول
عنه نعت **اول نعت** سه از هر سه دو کلمه جدا گانه است
دو سه از امزش و دو دو دو کلمه موزان است هفتم از سیاه هفتم از ام

نیزم

دوم بول نیز مشت است بطریق ایضا آن در بول یک است و حرث
ت بول هم کی است او در اوت سیزده کوته است که با غلبه اند و با
دری کی از رشتادوم از خشکی سیوم از خواب چهارم بر او اس سیم اوتی
ششم از بهن هفتم از چهاره هشتم از اربع هم از مرض دهم از آب
نهم از دم از اوردده سبب دوازدهم از یاد سیزدهم از ل در عرف
چهارم از دور بندی اباره کوته دو کوته است یا از افاغنه دوم از بکوانه
پنجم از نام دهم است که است او رده که هم یا است بر دو و نام مرض است
در سینه می شود و هیچ وجه است که از بار دوم از پنجم سیوم از پنجم چهارم از اضطرار
هم از گرم او در نام مرض در ششم هفتم نوع است که از بار دوم از پنجم سیوم
پنجم چهارم از سینه شرف پنجم از آب ششم از سبزه هفتم از دق ششم از مقعد
او کوته در اول علم خوانند هفتم نوع است سه از هر سه دو که جدا گانه است
و سه از این شش دو دو و دو که هفتم از سبب ششم از رکت بیستی بول
که او را موثر کلمات خوانند سیزده نوع است که یا ت کند لقا دوم با ت سیوم
یا ت بیست چهارم موثر کلمات پنجم موثر چهره ششم موثر حی هفتم موثر ساد ششم
روشن بدت هم بیست کند

جمله اول هفت نوع است از هر یک جدا گانه است چهارم از
سپهات پنجم از گیس آب شست ششم از گیس نهم از باد ششم از
شک مثانه **سلب مثانه** چارکوشه است سه از یک دو کوزه جدا گانه است
و چهارم از آب شست بر میو بر میو **کانه است** ده دران بلغ است و شش
از نکه و چارکوشه است آنکه نعلن بلغ است اینست یا اچه بر میو که رنگش
مانند شیر شکر باشد دوم سودا بر میو که چون مثال شراب باشد و شش
بر میو چهارم سندر بر میو پنجم شکر بر میو ششم او که بر میو نهم نواست بر میو
هشتم نیک بر میو نهم سلب بر میو دهم تر بر میو این ده کوزه بر میو ازان
بلغ است و آنکه نعلن به نکه دارند اینست یا مبحث بر میو دوم در را
بر میو سوم نل بر میو چهارم رنگ بر میو پنجم کشتی بر میو ششم چهار بر میو
این شش کوزه بر میو ازان نکه است و آنکه نعلن بکانه است اینست
کانه است بر میو دوم ب بر میو سوم مجا بر میو چهارم مد بر میو سوم
مرض نام خود یا است نکه کانه نام علی است که مانند دانه عسل بر وجود
پیدا می شود و آن ده کوزه است یا شکر او کا دوم کچک بر میو سوم بو ترای
چهارم شش نیت پنجم مور کا ششم سر کله با نهم جانی هفتم سدر کا نهم دانه

دوم میدانم بر منی مخورید که است **دوم** نه کونه است سه از هر یک
دو که جدا گانه است سه از اتفاق دو دو دو که و بقیه از سنبلات
هشتم از رخ هم از زهره پنجم زده نام بر منی یکی است و کونه بالا نیز گاه
و کونه الجب کاهم یکی است که نه نام علت که از قیاسی وصل است
خاکه است سه از هر سه دو که جدا گانه است و چهارم از رکت پنجم از
نیمه ششم از اسخوان غفم از رکت ششم از و نعل نیم از سنبلات است
نعت **نوع است** یک از بود دوم از نیمه سیوم از بلغم چهارم از خون
پنج از رکت ششم از میدان **فصل** یا **کونه است** یکی از بود دوم از نیمه
سیوم از بلغم بدو نه نام علت شش کونه است یک از بود دوم از نیمه سیوم از
بلغم چهارم از خون پنج از میدان ششم از سنبلات **فصل** یا **کونه است** از بود
دوم از نیمه سیوم از بلغم چهارم از خون پنج از اختلاف و سه از اتفاق و دو
دو که معروف اند و دویم از رکت سیات باز دهم از رکت پنجم از دهم
از رکت گشت سیزدهم از بود پرت رکت چهارم از بود و گشت رکت از دهم
از پرت رکت **میدان بود** که در انواع و نعل است شش نوع است یک از
طهیت دوم بتنی سیوم چن چهارم بن چن بر حلیب ششم مدش غفم پنجم

پنداشت ز فقه ماکونت و نوع است تا جایی که دوم ششم است
است بیک یعنی یکسانی اسخا از هشت گونه است تا هجدهم دوم
پنجم یوم بر در چهارم بر نیت پنجم بهشت ششم زحمت
مهم او هکت ششم شده پکن پس دکره که او را تو فضا انشی گویند
چهار گونه است بهشت دوم است دکره سوم و در دکره چهارم
سیمک دکره **پنجم** منج نوعت است از هر سه دکره جدا است
چهارم از سیاحت پنجم از زخم پیغام **پنجم** بهشت نوعت است بون
که از یاد است دوم و ششم که نووان از صفرا است و سوم بر سردی و
ان از بلغم است و چهارم ریح که ان از یاد و بلغم است پنجم بر حبی که
ان از یاد و زهره است ششم از بلغم که ان از بلغم و زهره است هفتم از زهره
خوانند و ششم از اکث که ان ریح رسیده پکن هفتم سکادت که ان
از سیاحت ادب و نس که او را یاد و فک گویند پنجم کونته از هر سه
جدا گانه است و چهارم از سیاحت و پنجم از خون است مید بر بوطامه
که ان علت در است پد امین و سبب چدر نوعت یکا یون و دوم
کرهت سیوم نوزت چهارم او شنبه پنجم و دت ششم تبت بونک

مقدمه امین کاه هشتم سر کلهای هم تو لیا که دهم او پادشاه پانزدهم مانس که
دوازدهم امیر کس مان سیزدهم بردهس چهاردهم اوتم پانزدهم
مان ریدت زدهم پو کله طافدهم بنوده سهکانه دهم الحی نودهم
دکن ریدت بیستم درده بیست یکم کنی کایست دوم تل طافدهم بیستم
زوده بیست چهارم پرورده **برمن نبرد الموده است** یکی کایا که

که این انباده است دوم اود نبرده که ان از ره است سوم مندی که ان
از بنم اینت چهارم بر حط که ان از یاد منور است پنجم رکبه که ان
از بار و بنم است ششم بیاد کا مقم سید می هشتم کتم هم اس دهم دود
پانزدهم کاج دوازدهم بس هوت سیزدهم مهاکوت چهاردهم جرم
تل پانزدهم بوز هر یک نوزدهم سارک مقدهم کاکل که ان از پست
نزد هم شورک یعنی سفید رص وان شهر دد که سیدای اید
چهارم عن شفت چهارم نوبت وان اینت سر کرا اید اندر

انباسا بترت انی پراه و شتر و بیک لچی تل نک که دهمی ندر
جو رکه بزار که کدر نیک حال که دهم رت پها حبس
بهش عوف مقده ان دهه نوزدهم کونف کونف که ان پ

کشتیک مل بر سوکه دو کله کجی بر کس لکجو کفته یا کمان کو دلب بر جلا
بیلک و ان چهار گونه است سه از هر سه دو کله یا از کت پت
پیش بونیک هشت گونه است سه از هر سه دو کله و سه از
از سببات **مرض بر بیلک** نه گونه کونه است سه از هر سه دو
و سه از هر سه دو کله و هفتم از اختلاط هفتم از انیش کونه نیم از هر سه
ادویه مرضی دو نوع است یکی از بار هفت دوم از بلغم و پیشه بانیست
هشت نوع است سه از هر سه دو کله و سه از هر سه دو کله و هفتم از اختلاط
هفتم از علت خون **فصل هفتم در بیان بعضی امراض که تغلیظ و**
جدرا کانه است بدانکه اما که مرض بعضی در یاد اند شیار آنها از اندازه
شمار بیرون است لیکن آنچه حروف اند اتیت و ان هشتاد اند
اچک نور سینه یعنی اسخوان پنج مجادی شده باشد او را سینه
سرا که یا نام انرا نام بارش شول است که بعد در دگر دند شاک
کهلی نام دهوی پنج بجهده هو اسنه اردت که روی کج شود بجمالت
کرونت شریکه بنوا سینه نلب یعنی نایا کلائی کجی نونی کجی تا جاد و بار
کود سه که گویند یعنی فرقه شواخی او با هو اتیان بر نام نام بار کت

کشته

گفته دهویس اکنه بهد اکنه بولکه من منت لکلیک استهلا برکت
بمن کوچ توکن ایل چدا ایل مول منکوه استه روچه ایل نیک
اقت مهرش براه بدجهایه غایب کلمی مولکوت از کار مشهور ایل بولکه
سراویته رب کتب کارش به غور شیا و نایه زک ساه کردن بولای صبر
ببول بید ندرناش بویغاش دوریش بل چنه ایت پریش به ارش
ببازرو کارش به حق کردد استو صعب به دل جالس گشت به علم
برسیایه بدواد معن لکلیک لکله ادهمان مهت ادهمانیت بروم هرکه بهتر
نود کندد اسطالک فارناید سیدالسا ابروت اکنه بایکن درخ چنه
آنجی ترش درنلق صورا ایت فتوان شمر داما از نجه چهل مشهور اند
نوان اینت دهوچ اوله براه استاقت به در دهو کی ات بزم کانیان
گفته نولکه مولکه نولکه ایت نولکه نکلر است ایل بخت ایت نولکه ایل یایی علم
بهت پرشوت به در سیرادن اتریت سرادیم باخ صعب کاترکت در او
ایل در تی به ترید کانه کندی است دور کندد صعب تر تارت صعب
نب بولکن صعب بر صعب نب صعب نیکه شیخ دیوکه به از روشه بدین
کناره دالسل ترش غلبه ایل بدراکوب کاتر سادیه ایلکس بهین صعب

بمن کوچ توکن ایل چدا ایل مول منکوه استه روچه ایل نیک

آنجی ترش درنلق صورا ایت فتوان شمر داما از نجه چهل مشهور اند

ببول بید ندرناش بویغاش دوریش بل چنه ایت پریش به ارش

منه مکن اندامی که در این عروق است منحل نه میست در پنج عروق
تعلق به پنج عروت بسیار اند اما ظاهر امنیت میست اند شند و آب ندر را کورد
بکثر میست بلکه تپ لاله را و تپ لاله کن تپ تپ تپ تپ تپ تپ
اش اچا اچا اچا اچا اچا اچا اچا اچا اچا اچا اچا اچا اچا اچا اچا اچا اچا اچا
کشد و امکن که کشته نشود و کورد **مرض خون و دهانت** کورد و نک منحل تا
ارکت و خون منحل است و در ارکت و در ارکت و در ارکت و در ارکت و در ارکت و در ارکت
پاک بداند نام مرض هر اعضای را چون خاما از علامت به سبب افزونی
شرح نه نوشته و مجلات اینست که در دهن منقاد و چهار مرض است
ده مرض دندان و بازده بلب و دوازده به دندان طلاق و شش به دندان
تعلق دارد و هفت مرض در کام و نوزده مرض در لثه است و هفت مرض
در راج دهن و نوزده مرض در گوش و هفت در بنا گوش و پنج مرض در راه
گوش و نوزده مرض در ریه و ده در سینه و نوزده و نوزده و نوزده و نوزده و نوزده و نوزده
نوزده مرض تعلق در مرد و هفت مرض تعلق به عورت دارد و در میان عورت
نوزده مرض است و مرض بی عورت نامدار است و بیست و دو مرض طلاق
تعلق دارد که از آن تو شایه بدان گویند **فصل نهم در بیان زهر است**

و ان **سوم و شصت** یکی بنانی که او را استخوانه گویند دوم حیوانی که
او را حکم نامند سوم علی که او را کریم گویند و این بنانی نه گویند
چنانچه نامهای آن از کتاب دیگر باید دانست **و حیوانی مثل باید کرد**
و غلبه و وزن باشد مقام اینها بعضی را در جابول و بعضی را
در ناخن و بعضی را در رموی و بعضی را در نظر و بعضی را در غایط
و این علی دو گونه است یکی را کریم نامند دوم را که هر دو معنی
میباشد و ای ازین صف هر دو کیفیت ذات و بعضی را در ادب
یکی در اب که در اینجا برک و فروع افتاده باشد و اب آن مقام بدر
نی آید و یکی از کوچ و یکا از آب نود یکی از زمین فته یکی از پله
و امثال این کیفیات از چهار جز است یکی از نور پاری دوم از
سوم از گودرم چهارم از بید **فصل اول در بیان تفصل شتاب**
که اندکی از احوال خوانند و این پنج نوع است یکی مستحق البشره
یعنی از هر چیزی که بشود او را برون گشته و او را در زمان تند بر سر
گویند **دوم** مستحق یعنی هر چیزی را که از آب سخن کرده نه چند آن گشته
نه سخت و آن را در مذوی ملک نامند **سوم** جوشب یعنی چیزی

که در لب انداخته بچسبند باب او را بطار بر بند و از آنجا دهه گویند **پایم**
بهشت بر خیزی را که در لب تر کرده در زان نشیره او بکشند او را
بهشت گویند **پایم** این نشیره جزی را که در لب انداخته در تمام
روز شب در افتاب و در شب هم بکند و صبح او را بطریق برون گویند
نایده بطار بزنند و آنرا در بندوشی هم خوانند این هر یک دارا و دوت
همیده و دهشت جلد از با قبل خود او بزنند است یعنی از نشیره مستحق
بهر و از سحوق حیث باب و عا همدانقاس نوع **اول** طریق نشیره
کشیدن بدانکه هر ادویه را که نشیره او مطلوب است پیاد درخت ناده
که گرم خورده نباشد ببار یک کوفته از پارچه بکشد و نشیره او را
بطار بردار اجماعا از جزی ادویه که از طریق برون رس او برون
نخواهد آمد که آن قدری سخت باشد پس باید که آن ادویه را در آب
مستضعف انداخته تا مدت یک شب بماند و در یک روز هر چند که رسی او
در آب آمده باشد او را بگیرند و در غل بندند و اگر از آن طریق هم
نشیره برون آمدن محال باشد که آن سخت تر است باید که او را
در آب که سخت تر است در آن را بید غل بزنند انداخته و جو نشیده و برون

و در کار فریفتن بد آنکه اگر بشیر در کوفتی گرفت آن زن آن
مقدار نیم میل که یکدم بوده باشد باید گرفت و اگر سوای آن بطلان
دیگر بیرون آورده باشند یک میل بگیرند و نیز ضابطه مقرر است که اگر
در سینه ترکیب بشیر شده یا موی یا قند سیاه یا کهنار بازیره یا
فلک یا روغن زرد یا روغن کچند یا چورن انداختن ممکن کرده
باشند یا نه که وزن آن زیاده از یک کول که دوقتی کس بوده باشد
نه اندک و چنانچه مثل است **در حدی که** کس یا کوی باشند دو تا یک امیخته
بدهد بر میوه حللی دفته شود **در حدی که** بشیر اندک همراه چورن زر چوب
شبه یک کرده بنوشد بر میوه کوفته برود **در حدی که** بشیر با آب آبلبن بنوشد
زکات پت دور شود و پت و صوف و چینی و برقان و کونول باد و پت بلخی
دفع کرد و **در حدی که** رس طرا فیل باشند بنوشد کثول باد دفته شود
ورسی دار بلد و رسی سبک و رسی اگر باشند امیخته بخورد هر یک
همین حکم دارد **در حدی که** رسی بر که ذاکر که او را تلسی خوانند اگر همراه
منویج بخورد پت دیرینه برود رسی کومیه همین حکم داند **در حدی که**
رسی چمنی درخت یا رسی درخت اناره یا رسی اندک که رسی امیا از بر که

گفته باشند **در** شیر که گاو یا همراه شهید یا همراه و عن زردی
 کرده بنوشند رکت اختیار در چند وقت ناکه باشد بستی که ای صیاب
نوشید رسی بوی دزغ که کوده بنوشد بمن حکم دارد **نوشید**
 رسی بوی کوده و بوی از بنو خوردن است اختیار دفعه شود **نوشید**
 شیره آدر که باشد یا کرده فرو برده اند یا در پرود و در ماس و در
 و در **نوشید** یعنی تا خواستش طعام و بیش دفعه شود **نوشید** رسی بخور
 و جو که بنوشد درد پهلوی و درد سین و درد قفس و باد شکم این یکی درد
 دفعه شود **نوشید** رسی ستوری همراه شهید بوشند درد شکم و
نوشید رسی صبر عرف کنواز همراه نزد خوب بخور دلت پستی و
 ای مرض دفعه شود **نوشید** شیره که و عوف است و طایه که او را تو بزی خوا
 مقرر در پیل بگرد بنوشد و ای و کنته مالا و کنول باد دفعه شود **نوشید**
نوشید رسی بر اهی باشد و کونته بخور انواع جنون که او را او
 گویند دفعه شود **نوشید** رسی سپته بارش که باریش است که با او همراه
 شهید و کونته بخور بمن حکم دارد **نوشید** رسی سر کرم یا سر کرم بخور
 تا عفت روز را او من نماید در در و در نیم سر برود **نوشید**

بافتن سیاه خورد بهوش که از خوردن کودرم بپزند و قورقود
دیک زخمی که دارد برانده باشد و قوی از ترایه و غلبه خون ان مقام
در و میکند باید که رس لکین بنوشید و جفت باید و این در و با کل دقود
عربیت پاک که از قابل بویسی است اثبت هر جزی را که پاک کردن
مطلوب است او را سیمه تلری و از بکند و او را در یک به پچند و بالای
دوس به مقدار یک انگشت سطر یاد و انگشت به کیند و در آتش چپود
با جلیق شده اندازند چون رنگ گوشت نکور و رنگ آتش گردد او را برون
او را در همان زمان کوره را سکت رس از و بکشد و در عمل بکار برند
و از برگی که این تلری را در وی پیچید از درخت بر یا از درخت جامی
یا از کنهاری یا از این بکیند و این رس را که از پت پاک بر آورده اند
نوزن یک پل بکیند و مقدار یک لکه لکه یعنی **لکه ده کاشه را گویند**
در آن شهبه اندازد و بکار نیند اگر در تلری نکور موجب آمینگی کوه پاک
باید مقدار یک کول اندازد چنانچه میگوید **مثلاً** پونت کوده که تازه باشد
از آب شسته برنج باید و وزن پونت نکور چهار پل باشد و این
حق را در بر که جامی به پیچد و از ریمان به بند و بالای آن قدر

از ارد کنندم **پت** و از کل بالا کند و درانش اندازد چون بزرگ
 استش بختی کند او را بیرون کشند و رس او بکشد و کند و شمشیر
 انداخته بنوشد **پت** که بهر چه دارد به میثود نیکو شود و حبیب
 و این را کوخ پت پاکه نام است و این پت کوخ پت در دانه کور شد
 مانی طریق بکشد که یک پل برج در هشت پل است باندارد و ترکند
 بوی نیک تر شده باشد اب او را گرفته بکار برد و این منحل حل است
اروپت پاکه پوت اروپ عرف سونا که در هندوی معروف است
 بطریق سابق رس او بکشد و شمشیر رس انداخته بنوشد بسیار
 حاتم است و استی جمع زامی اغراب و انواع استیاریه فوشوند ای را
 اروپت پاکه نام است بدانکه هر کسی را که نزد وی اول باشد بر نام
 همان ادویه آن نسخه نافذ میگردد **دارم پت پاکه** پوت افار
 بطریق پت پاکه رس بکشد و شمشیر انداخته بنوشد همگی استیاریه عرف
 اطلاق دفع شفو این را دارم پت پاکه نام است **تیز پت پاکه** نکود
 و یاد کن کن او را گویند که مجموعه ادویه با باشد ادویه مکن در می جایگاه
 او را سحق کند و آن مسحق را در شکم در راج بپزند که از الانیس

صاف کرده باشند انوار وید و زرد و گل بالا کرده از طریق پیک
رس او را بگیرد باشند یکی آمده بنوشند عجا اطلاق استاده فو شود
آنی را ستریت پاکه نام است **پلویت پاکه** یک سبج بخوره یا نوره
یا جاسی کوفته بطریق مذکور پیشه بگیرد در ششده بنوشد غلتی که باز
استد فو شود این پلویت پاکه نام است **باش پت پاکه** یک
باش را رس بگیرد باشند بنوشد رکت پت و مرقه و جوی بود این را
بان پت پاکه گویند **کنت طاری پت پاکه** خاری خورد و غلتی خورد
از سبج و زرد و سفید و سفید رس بگیرد و پس در از انداخته
بنوشد مرقه و شکلی نفس به نوزاد و غلبه بلغ دفع شود این را **کنت طاری**
پت پاکه نام است **پت پاکه** بیده را در روغن زرد بریان
کنند و بطریق سابق از او در بجهده رس بکشند و بنوشد شکلی نفس
و مرقه و پیش و پیش و فو شود این را **پت پاکه** نام است
سختی پت پاکه چوب زنجبیل را با فندقی زرد و سفید و در
پخته از اینش نرم پاکه کند و بگیرد همراه موی بخورد انم شکم دفع
مستود این را **سختی پت پاکه** گویند **موتله** راج رس در اند

از ورنه دارو باشد
صاحب دارو باشد
از ورنه دارو باشد

[illegible]

یا الگوزنه یا ترکیبی انداختنی لازم کرده باشد بر یا چه از یک تانک
نه اندازد اگر دو عن رزد یا بیشتر یا چند سیاه یا روغن کچد یا بول یا کاه
یا حیجوق یا چورن باید انداخت زباده از یک هر که نه اندازد
چنانچه مثل است **کدو جلد دوم** مخلوطی و کشر و پوست نینب و پدما که
در است چند بوزن محمد از مظهر که بالا گذشت در آب انداخت
بقرین یا نسین کاه به بکند و بنوشد همگی آب دفعه ششم و هفتم
کدو جلد نام است و این است که بپزی از الگوزنه که انش جوع را تواند
افزودت را نام را هم نتواند رخت چنانچه تا سیرتوفت عرق
بایدان است بر کاه به مذکور نورش را دفعه سز و ددل که است
مرات باید بپزی کردن یا زبانه از است و زیاده تشکی را فرو می
و خور عشق ذایقه که مطلقا رفته یا زبانه از سیرتوفت و در هم می پزند
میباشد است **کدو جلد دوم** کاه و در پیل زنجیل هر سه چیز را چون آب
کده به پد پادی دفعه شود اگر چه از است ای دوم به دفعه روز
نکند نشه یا زبانه یا این است یا این اورا الگوزنه که حاتم است اما انش
جوع را تواند افزود عشق چنانچه تا سیرتوفت است نام ای سیر کدو جلد دوم

شماره پرنیاد حسابون که هشتی منفه ترا میر و فک ترا همان
این یکی را بجوشد و شب کند و شرکوم بنوشد و یک با صفره
و باد با پنج صحت باید این را بر سر سال پرنیاد نام است **کاشمیر باد** کبیر
سار و منفه ترا همان کلوی بین یک را بجوشد آب کرده و قند یا
اندازه بنوشد و یک با دی برود این را کاشمیر باد نام است **کنت بیلاد**
عنب الثعلب یعنی کایمیل بن العصاره اندر جو آب است
ککلی میباید یعنی موتها یکی را کاهیده کرده بد هر خافم رسته و شب
صقرا که غایب باشد و قه کرده اما در او را بعد از ده روز از یوم آغاز
بدهد که صحت کلی باید این را کنت بیلاد نام است **پرنیاد** پت پاره
بات کلوی جرایمه خار سفید یغنه و سماه پهل پرنک یکی را
بجوشد و جوش آب او را همراه مصری بنوشد و یک با صفره که غالب
امه باشد و شکلی و نورش در کت پت محدا و باشند یکی را
بعد شش بند این را پرنیاد نام است اگر خالص کاهیده پت پاره
بنوشد معنی حکم دارد **پرنیاد** منفه باید موتها ککلی کاشمیر باد
این جد را جوش آب کند و بد پت صفره که با شکا و نورش و جوش

نوشه

سرواله

در کتب است که مطالب با هم مخلوط شود و پنهانی است و پنهانی از او
 گویند که طماعی بخت یا خام در شکم با ناله او را براند در چهار خام است
بهره به معنی ترخ یعنی بخوره عسله زنجیل بهلا مول این جلد را بخورند
 و آب او را بنحو دیگر را انداخته بنوشند پخت یعنی دفعه شود اما بعد از دوازده
 روز بدین معنی بود او نام است **بهره** چرا این پخت است بهل دراز
 در سنگند رگس زنجیل ستار و کلوی خار که طلاع جوشنی است که بهوشند
 پخت یعنی دفعه شود بهوشنا د نام است **بهره** بتول تیر طرافیل کشا
 بخورند بهل کلوی کاده کرده باشند بتوشند پخت بهوشند و در د پرتلاو
 نام است **بهره** پخت با چوبه موته کلوی زنجیل چرا این کاده پس بتوشند
 پخت مادی که با صوف بر انداخته دفعه کرده نام این بهوشند است **بهره**
بهره در د خار که غور زنجیل کلوی بهد عرف بهلا مول این جلد را بخورند
 جوشن کنند پخت که در یاد و بهل با ناله دفعه شود از اسبانت با ناله نیز
 صحت یابد و صفرا و شکلی نفس و درد بهلو و ناخورد بهش طعام که از اربع
 گویند دفعه کرده و بهل جو را د نام است **بهره** پخت در خشت است
 و در بهل و موته و کلوی و عسله بجا را بخورند و آب صاف او ببرد بتوشند

در کتب
 در کتب

در کتب
 در کتب

در کتب
 در کتب

و مرض پرست باد که عورتها را بعد از استغسال حمل نمیزاید
و تبکی نفس و سردی دست پای دپرم و دوق و عرقه و درد
سینه و درد کلهوی و درد پهلوی و درد چشم و غلت نند را یکی دعو
شود این کاهده از همه کاهده های دیگر انتخاب است
و الکسج مول خور و ج مول کلانی مشهور است بعد از این کاهده
مکملی است یعنی از ابتدای سالون یا ثقیو خا خشن به مول کلان
است و از ابتدای بر میانجام با فلج به مول خور است و سایر
این جدا گانه مجامده است که در کتاب اشهار دارد این را

و سمول نام نهاده است **ابسیار** بلیه مثلک
کثیر خوب طار یعنی رکت صیدن پیدایم با نه
معان العصار یعنی اندر جو جس کلهوی انگاس

پاوه ز نجیل کنگا جده را جوتاب کرده و جوتاب بیل دراز انداخته
بنوش تب اخلاط و شش و ریش و عروق و پرلاب یعنی پیوسته
گفتی و بواسطه شش نفس و نند را دفعه شود و در پی و پس
است و بول و غایط و سبب و باد که در شکم نفی شده باز
کنش باید و علت قی و موی و علق و غایط و غایط
ذایقه بعد شش است باید و نام این را ایضا است
راشادش چرا تا کنی موته کثیر اندر جو

ز نجیل و بود اسب کج بیل و سمول این جده را گفته
گفته جوتاب کرده بنوش و در دپلو و تب و تب و اخلاط
و صوفه و شش نفس و زاید قی و علت و قی و قی و قی
و نند را دفعه شود صحب باید این را راشادش گوایم گویند

گفت

کتاب در تلخ بسم ربی طایفه و مسیحا یعنی موبته و بهار بنا
 و کثیر و کند مل کا و پخت پاره و ج و هدیه و طار استغنی و دیو دار
 موبته انگار را چو شنیده کا و به پخته و بنوشته اند در کتاب و دیو اس
 و صفوفه صوفه و مغم و نورش سینه بر طرف کرده است بهلا و نام
کلو کلو با چورن بدیل دراز بخورد و پت در پینه را
 روزه و صحت و یابد **نوع دیگر** جراثیم پت پاره بخورد و پت در پینه
 دفع شود **صیقل** یا به **لکون** **چو دراز** خوار که یعنی گتای زنجیر
 کلو ایتم را چو پت پت کرده بدیل دراز انداخته بخورد
 تنگی نفس و عرق و از دست یعنی عباد خفق و بنیس و خشک و باغ
 خود پیش طعام و در دانه شکم به خطی طعام و پت در پینه دفع
 شود این را **لکون** **چو دراز** نام است **براحت** **چو دراز** گتای خود
 کثیر و زنجیر و کلو و موبته و پدما که در کت چندین و چو این
 بتیل چو بانه و پهل و مول و گتای و اندر چو و پت پت و بهار دلی
 بت بر و کار چو پت پت و موبته و پت پت و موبته و پت پت و موبته و پت پت

چنانچه که نوشته از زمین سر برین نتواند زد و این را بر صفت جهود و داد
گواهیته نام است **موساد** موهته و خار که کلوی و زنجیل و انده علی را یکی
کرده بگویند جوش آب و را با بشند پیل دراز بجز و بیت درین
و هر گونه برود این را موساد گویند **پنول** پنر و تر بهد و پوست
نیت و منقوه داکمه و اقلناس و بات حید را بر لبه و داب
غوطه دهد و بطریق ماسی بگویند داب خالص او را همراه معوی
و شهید در کشد و بعد از یک روز داخل میکنند از اثر این خارج شود
این را نام پنول است **کرمجید** کلوی و کشد و موهته و جوش
خون و خس و زنجیل را جوش آب کرده آب صاف همراه انگین و
معوی بنوشد و بی دوز و زده و تراید و بشکلی و اقزانی نوزش
در کمین افتد که و جیاد نام است **دب و دار باد** و بوز بنید و باشد
و سون و زنجیل و انده جوش آب کرده سرد کنند با بشند و معوی ببرد
و بخورد نیک نفی و بی سه روزه و فقهای ایشان را و را بکند از نه این را
دب و دار باد نام است **کرمجید** کلوی کشد و خس و زنجیل و پنیر مالا

وینت با بره و بل و ایتیش و باد و
پنیر

و باد

و با دو رکعت چندین بار ^{بدرستی} و موعظه و اندر جو این جمله را جو شایب بکند
در کرده باشد اما شهادت نیز از کند و رکعت است و استیارت و تب هر گونه را اذاع
و این را بر بست که در جواد نام است **نام** در بخیل و کوه و موتها و مکنوی و تپین
بسیار را گرفته و یکی کرده جو شایب بند و تپین آنرا استیادف شونده ناکر اودام
نام کثیر و نتر بالا و بل و موتها و زنجید جمله را کاره بکند و بخود اتم سول را
و اذاع است و این و یا چن بست و استیادف نتر است این و مانده چنان است
نام نتر بالا و استیس و موتها و بل و بخیل و کثیر یکی کرده جو شایب بند و در کرد
و ششم و تبین ششم اذاع است و دو که آنکه اتم شایب است و استیارت و رکعت استیارت
و تب و نتر اذاع است این **نام** است **نام** کثیر و بخیل و نتر
بید نتر را جو شایب بند و این و یا چن بست و آنکه سول را اذاع است و مانده نتر
نام است **نام** کوه و استیس و مشک و نتر بل و نتر بالا این جمله را جو شایب
کند آنکه استیارت که با خون اختلاط داشته باشد و از مدت سکنت کرده
از زمان جفا و وطن کرد و این را استیادف نام است **نام** کوه و استیس
و با دو رکعت کل آنکه و موعظه و موعظه و انار و انه بیکار ابطالیق ماسق جو شایب
کند **نام** استیادف موعظه و نتر استیادف سول و نتر شونده
این کوه جانک نام است **نام** کوه و موعظه و موعظه و با دو رکعت
نتر

و کوه و کشتن و آستین و مونه و کلوی و مغز بیل و زنجیر علی را جوش کند
و بنوشد آستین و ناخواستیه طعام که از مدت باشد و زمان برود و آن سول
و تب انواع را ایل کرد و دافعت است موه بیهوش نام است **راکیناد** کل و باور
و مغز بیل و کوه و نیر بالا و بیل بیل را غلوط ساخته جوش آب زرد و در کرده
همراه شنبه به بجه یک جان در دهند انواع آستین دفع شود و اگر بدین ترکیب اولی
بشد نیز مفید است و تمکینا و نام است **قال برینا** سالون و کبر و مغز بیل
و دهنه و زنجیر حله را کار به بکن و بنوشد بیهوشی شکر و سنگه و دفع شود شال
نام است **ما** کلوی و آستین و زنجیر و مونه و جوش آب کند و بنوشد نخل
با کرمهای شکر اصطلاح داشته باشد و هیچ کوبه رو و دفع کرد و قاضی است
و بین و یا حسن است چاژ بیدار نام است **جواد** جوش شیر و بیل و جوش
کند همراه مصری و شنبه بنوشد آستین که حریفی بیم داشته باشد برود و آن
مغز بیل و تخم مغز را جوش آب کرده بنوشد بیل حکم دارد و جواد نام است
تریدلا و یو و او و مونه و مونس و یو و یوست سمجته بیل را کاد به کند و قدری
چون بیل در از انداخته بنوشد و خواه جوران بای بر یک آن داشته و دیگر در آن
شکر و قند و تریدلا و نام است نوع دیگر تریدله کلوی کتک چوب و زنجیر
چراغیه باله جده را کاد به کند و با شنبه بنوشد کنول با و با بند روک دفع کرد و بیل کاد

نامت **جوشاب** بود و او هاید و پوست نخب و در او لعل و کنگی و بوقول تبر و کلوی
در این تیره و بانه و در خنیل حله را جوشاب کند همراه بول مادکا و بنشیند با کدو
و خرفه و او در کجا رو تنگی نفس و زاماس که در تمام وجودش باشد و بعد دفع شود
بود و او نام است **بالله** بانه رفته و پیلید جوشاب کند و آب آو یا مری و یا
نوشد که است و تنگی نفس و سرفه و جوی و است بلغمی و است انواع دفع کردند
با نام است اگر کا و هر بانه باشند بنوشد همین حکم دارد و نودیکه بانه خاک
مرد کلوی کا و هر بکند همراه شد بنوشد است و سرفه دفع کرد و جوشاب
خود با جوی و میل در آن بنوشد سرفه دفع کرد و **خارک** خروک یا در خنیل
جوشاب کرده با جوی و پیکر بوقول بنوشد سرفه دفع شود و بعد از نگاه
میل در جوشاب که همراه مسوق اکنون بنوشد یکبار یک کوزه دفع شود و نودیکه
است نوبت و پوست کلوی جوشاب کرده باشند بنوشد نیز شاید یک کوزه
نظارت است تا باشد دفع شود و وقتی که نوزاد غلبه است به نیز برود و کار است
با همین حکم **بالله** آنکه و به کلر میل با جوی و این هر کا و هر مسوق
نیز با فکر شد بنوشد که این نام بهیون دفع شود اگر کا و هر یک سنا و
نیز نودیکه یک کوزه و همین حکم دارد و **بالله** بر استان

نکته ای بود و بعد از این از برجهاست و نام این برجهاء در اسنادهاست
بر تریله بید ایخرو و تریله بخوره و خنک و هر چه خارک و یا کاهان بید
وینک هیچ مکی بکیر و درویشا بید هم راه روغن بید ایخرو یا هم راه حوران
نکود و یا با جوا کاه و یا با نکلن بنوشند و در وستان و در و قنیه و
سینه و در و شند و در و کر و رخ کرد و ایرند سیک نام است **با لوز خیل**
بید ایخرو را چوب تاب بکند یا کافور اندر چهارم راه آکونده یا هم راه ملک سوخز بنوشند
یا و سول دفع کرد و ناکار او نام است **کوند** بید تریله و ملناس چوب تاب
با صری و شند بنوشند رکت است و در و شند سول دفع کرد و **با لوز خیل**
بید ایخرو وین در هشت کون آب بخورند و هشت حصه بتانند و با حوران
و اکهار بنوشند و در و جوی و بیل و در سینه و سول و بلم باشند دفع کرد و **با لوز خیل**
و سول هم راه جوا کاه و نکلن بکیر و در و جوی و در و شول و با و کوله و سرفه و تنگی
شش بزور کرد و **بر تریله** و پنیل و ویناق و ملناس و یا کاهان بید
یا و شند و چوب بیل و بنوشند و قنیه شکم و سول و سوزش و در و
که در هر انشامی باشد از اعل کرد و بر تریله و نام است **بر تریله** بید
بند و رفت که از درخت یا شید میوه و درختی و در و رفت چیش و یکو بیدا

بید ایخرو

سده باشد
و سده دایم

بداشته باشد بسیار
پوست ارجن درخت ازین موهری سیاهان بید سوناغف ارا
خاک خازن کونک لعل کله بر لغز این مجموعه را کن خوانند و
نیم یا موقوف کنند یا اولی کنند یا چون بهر وجهی که مطلوب باشد بکنند
در یکی ترتیب یکتا بر دارد و سنگ مسانه و لنگر بهتر می رسد
و موزاکیات و دیگر مضمی را که از غلبه او پیدا شده باشد نباید بد کرد
ایلا را لای خورده و بهر حسی که در یکا بیخ پیدا بجز آنکه میل دراز
با کمال باشد جوشان بکنند و بهر صلاحیت بنوشند سنگ مسانه
سلسل میل و لنگر بهتر می دفع کرد و ایلا د نام هست کادیه بیخ خاک
مصری و شهد بنوشند سلسل میل دفع کرد و ایلا د نام هست **بیل** نملک
تر بهله و دیو دار و اید جوشان کرده باشند بنوشند و انواع بر میو
دفع کرد و کو در تر بهله و ار حله موتهه سان العصار
بیخ اندر این این مد شده کادیه که حد امانه کهنه بلی از شهر ارجوش
کرده یا موقوف حله خورد و یک بر میو دفع کرد و بیل تر کاد نام
ایلا و ار حله رسوت موتهه بهلا و بهر بیل که نه جراته

بیخ خشک
کلیت که ملک
انوار و بخورد

سال شیدا
نوبت درخت انجیر و بیدستر
نوبت درخت کافور

درخت چنار چتر و زنجیر و دیو و در چنار کرده بکیر و با جربین کسوت و بول ما کاه
نوشند اما سر و تمام و چوب باشد و یکی او در روک فتح **برو** پیور نوارد و کلوی و دیو
و عید و زنجیر ما کاه کرده با بول ما کاه و جز و دیو کلانی نوشند اما سر و تمام و چوب باشد
و او در روک زایل کرد و این پیور نوارد نام است **برو** بنید و کند بیل کاه چنار
کرده همراه چوب و الکلیه بنید از نوشند و من جلیت و او در روک پیور نوارد
و با دیو کاه دفع از دهر شفا و نام است **برو** پیور نوارد و اربد و زنجیر و چنار
و کلوی و بنید و نهاری چنار کرده نوشند اما سر و پای و شکم و روی
دفع گردد **برو** چنار تر بهیم چوب ما کاه و نوشند اما سر که از غلبه با دیو بنیم
قوت گرفته باشد باید کرد و با دیو که در هر اعضای میگرد و بجای خوشند
درخت راسن و لهر هیتی و کلوی و ابر و ساد و شکم و بنید و چنار و با چنار و بنید
و با دغن بنید و چنار نوشند کلاه خیمه مقام اصل باز آید و راسن و نام است **برو**
لوت و دخت کینال چنار کرده همراه میوه زنجیر و زوبه کند ما لانام و من و کلوی
دفع شود و اگر لوت بر نه کاه کرده باشد بنوشند همین حکم است **برو**
لوت و دخت لهر و دخت چنار باخته با بول ما کاه و نوشند همین حکم است و او در روک
نام است اراض مید و قیل با پیور نوارد و زنجیر و چنار کرده همراه کاه

درخت چنار
کینی بیل کاه
درخت چنار

بزرگد برده نام برون دفع شود **انها** پوست درخت صندل جوتهاب که در همراه اکثره
 انگلیک بجز و مید و دیاده بپورن دفع شود **و با** برنا بک پیسی بیل خار باز نونه
 چینه نه ازین و هر دو صندل و هر دو خارک و هر دو ساروا و هر دو پیسی لاکر استیلی
 چانه کند و ری که خفه ست و در خشتاب کرده همراه چوبان ترکونه بنوشند
 در درم نام بپورن و هنوز ناخفته ست بنیم زد و اما در آن کا و هر نکلور چوبان سب
 همراه از دو و اراض بنیم و علت ای میو و با و کور و در وی برونه **انها** پوست
 درخت کیر و تر بیل خشتاب کرده بار و عن کا و میس و چوبان بار بک نونه
 بکیز برود **و با** بیل تیر و تر بیل و کوسک و خشتاب سب و چانه و پوست و
 در و اسف درخت جوشاب کرده بنوشند همراه کوهل علت با و عن دفع گردد با
انها طوی و سید بید و بانه جوشاب کرده بار و عن بید بپورن بنوشند با و
 تا چشم خیکر و فرو نشیند **و با** بیل تیر و تر بیل و کیکلی و طوی و ستور کار کرده
 بنوشند با و زک برود **و با** بیل و ارنیل و کوهنکی و ج و در و بیل و طوی و کیک
 درخت سبک چوبان سب کرده بنوشند با و زک و خار ش و کیکال نام مرض
 زک مانی دفع گردد این که بپورن خشتاب نام است **و با** بیل و ارنیل و کوهنکی و ج و در و بیل و طوی و کیک
 و کونیم و زخمی و بهار یکی و خارک و خشتاب و پوست درخت سب و هر روز جوب

بسم

تاریخ

[illegible]

هر چیزی را که جو الکلیست مطلوب باشد انداخته بخته کرده بخور و در وقت نوزاد
 بپوش و درخت انبان و پوست درخت جافیه هر سه را رویه را بوزن چهار برابر
 که بهشت و ام بوشه با یکدیگر و شصت و چهار برابر آب انداخته بخوشانه چون نصف
 آب باقی مانده در او فرو ریزد و از بار چکه از این آب صاف او بگیرد و در آن آب
 پنج همتی انداخته بخته کند و به مرین و به سکرین و به نرود **صل** در این
 بخت که در حش اکنت که او به در این دوام بگیرد و سونه و سیل و در تانیه
 اندوزد و در آب سی و دو و دوام انداخته بخوشانه چون او به که از شود آب استی او را
 از بار چکه از این آب بماند و هر چیزی را که جو الکلیست آن چیز را در آن آب که چهار
 مرتبه از وزن در آب ریزد باشد اندوزد و بخته کرده بخور **صل** کلنی و جو
 و نر کند و موکب پنج ترب و زخیل و کثیر و زخیل این یکی را بپوش و با سبزه
 بکند و بخور و دفع بپوش و تنب نبات و در و کلو را قاطع است و سینه را صاف
 کند این را بپوش و شش نام است **صل** در بیان نر شش و نر
 هر چیزی را که در و مطلوب است بپوش و دوام بگیرد و در آب که یکصد و شصت و دوام
 داشته باشد انداخته بخوشانه چون نصفی آب بماند و در او در وقت نوزاد
 آب بجای آب نر کند که نهائیت مفید است **صل** حن و پت باره و او به
 و میخ و زخیل و جو بپوش و در این را بپوش و با سبزه بخوشانه و سر کرده و در

جو الکلیست
 نر شش و نر

در آب ریزد

رسیدن شش

در این را بپوش و با سبزه
 بخوشانه و سر کرده و در

ام و شش

دقت از نشانی این نوشته است و غلبه نشانی از نشانی که اندک اندک از آب
یک قطره آب غرورن عمل یک کوزه آب بجای می آید **فصل ششم** در بیان آب
از نفع و آن چند نوع است یکی آنکه که بعد از جوشیدن این ششم حصه باقی مانده باشد
دوم آنکه بعد از جوشیدن چهارم حصه مانده است سیم آنکه نصف باشد چهارم
از آنکه یک جوش بر سر آید این هر کوزه آب دافع بلغم و آب باد و اتم و
سخت میدست و مقام بول را مصفا میدارد و دین است و سرور و تنگ نفس
و تبخیر افست و اگر آب جابه باشد بعد از جوشیدن چون ششم حصه مانده در
مقام سرور است بنوشد و اگر بهیونت است بنوشد هم حصه بگیرد و در رت است
و است و اگر یکم نفی نصف آب که بعد از جوشیدن باقی مانده باشد بنوشد اما
ای باشد که غلبه نبوده و درون را بشتر باشد و مصفا بود و این چنین است نوشیده
باشد و ای که چهارم حصه او سوخته باشد دافع باد و است و آنکه نصفی مانده و دافع است
و اگر چهارم حصه مانده و دافع بلغم است و سبک است و دین است و آبی را که از او را
سر کرده باشد قابض است و هر که از باد سرد کرده باشد آن کران است و
از آبی که از آن جوش داده اند آن آب دفع اخلاط است اما باید که اگر در روز
یک گرم کرده اند آن آب را شب بخار بنزد و آنکه در روز گرم کرده اند و روز
نوشد که بر جوش است **فصل هفتم** در بیان نحوه کرون شیر باید که وزن شیر از

ایسکرم

در بیان نحوه کرون شیر

بسم الله الرحمن الرحيم

از وزن او بد که گفته باشد بهشت مرتبه زاده یکم و چهار وزن نیز خوب می باشد
و بگویند چون آیت در جوده و نیز آتی باشد از آن بگویند در ششم و سول ششم و آن وقت شود
روزه و نماز و در بهار و نیز خوب است اگر چه در اول را در نیز خوب است بر بند علم و آفر
نشدند **فصل ششم** در بیان کار و بهر جو اگر چه باید که آیت کار و شش گونه شود
جو اگر چه در پنج و یازده و نیز آتی باشد ماس خسته کرده بهر بداند که جو اگر چه در پنج هر سه علم و شش
سوی که ازین از بهر غیله که بکنند خوب است در این جو اگر چه با دو وقت شش
و قاضی است **فصل هفتم** در بیان بیسی که او را شترابی خوانند و بر پنج و یازده
علم و طلوع باشد چهار گونه است پنجاه خسته بگویند چون خسته شود و در وقت
مختص و در اول را وقت دهد و طبیعت درست دارد و در وقت بهنم که دیدن
نیزین رس شد بهنم شود و است کرده دفع می تواند کرد و در بیان بسیار
علاقیش است که از وزن بر پنج تا یک و چهارده مرتبه اب از آن خسته بگویند چون
خسته شود و در او اما بسیار باقی باشد **فصل هشتم** در بیان که نامند بدانکه صفت بیان
است که بسیار زود بهنم است و کران مطلق نیست و قاضی است و خوب است و است
را می افزاید و آنرا که بهنم است قوه معیده و کلوی را جفاف میکند و زود بهنم است و در آن
بنگمت و اگر خسته خالص طلوع یکم و پنج چهار میل که بهنم است و در آن
در چهارده مرتبه وزن آب از او و بگویند چون دانست که در پنج خسته
فردا که آب و در دست تا شتر آن است که شترین است و طلق است

جو اگر چه از آنکه
در آن آب او است
خسته کرده و در آن
نخسته و در آن آب
علم بهنم می تواند

نیت

در بیان نیت

در بیان نیت طایق آن نیت که از وزن
چهارده حبه وزن قرارید آب انداخته بخوشاند چون در آن یک کجکند
باشد آب خالص اورا پیر کرده بکود و در آن آب بدو قدری ریخته
انداخته نوشند و پیرین و پاجین است
در بیان کن شد طریقی است
در کشیدن زنجیر و مویچ و پیرل در از و مانند بر آب گرفته در مویچ
که با بند و بخت حاجت اول قدری الکوره در مویچ بیند بریان کرد
و در آن کوبیده و در آب شور بای خالص انداخته بکار برد و پیرین است
در وقت بخشد و مقام بل را در مصفا میسوزند و چون را می نوازند و در مویچ
در بین با بوی میسوزند که قول جورا جیده صاف میکند
در بیان کنهید از آن بطریق میسوزند و نوشند و دفع بگویند و صوفه است و اکت
در قلع است و مگویی را صاف و مصفا میکند و اگر بهمین بطریق کسین برنج میسوزند
و در آن جامه خوانند آن دفع نزل از زکام است و قاضی است و علت خون را ببرد

در بیان پنهان

در بیان پنهان و قیض است که او و پیروزن دو دام گرفته و کوفته
در او بوی میسوزند و آب گرم بوزن یک کدو در آن میسوزند و قدری نمک است
و در آن از بار بکوبند و از آن است کونید و وزن خردن آن
در وقت است و در آن میسوزند و قند سیاه چنانچه که در کادو مذکور بهمان وزن

در بیان نیت

در بیان نیت

در بیان نیت

در بیان نیت

در بیان نیت

در بیان نیت

در بیان نیت

در بیان نیت

در بیان نیت

در بیان نیت

در بیان نیت

[illegible]

منصف
چو طعاری اندر
منصف
ایلم بهار

بشار تشنگ بهاله و اندر این مابق منته بکند و بنوشد ملت با هم و علت
وج زرد کوبور اوزام است **الف** عارض است و منته بکند اما و را آن
از اعداد انگین بنویس قی که از احتیاط می باشد در حال برود و **ب** بنویس و منته
کرده با و من زرد بنوشد تشنگی و سوزش در کت بت دفع گردد و رکت منته
منته نام است **نصف هفتم** در میان ساختن بهم طلقش است که اوز
بدرست سلام گفته بگیرد و در آب کشش مراب در نش زاید باشد یکی کرده مخلوط
سازد و در آن یکی کند از جوی نام شب بگذرد و عاقل او را از دست گشت نالیده از بار
او را هم گویند و در زن زرشین بهم مثال است **ب** کل بویست
رکت نوزاد و بویست و رخت جاف و بویست و رخت ارجن یکی را جوی کند
و صاحب از او و بقرین مابق بهم بکند همراه انگین بنوشد رکت بت دفع گردد
بر او به نام است **ج** موی و قهلی و کاکو و بنر کاکو و رخت کوه و کل بنفشه
این یک را هم بکند و بنوشد تشنگی و غلبه قی کردن و بهبود گفتن و بهم و مویها
از زمان بر زده بر جای نام است **د** کلیند و فرو و اکبر منته و کمر هتی و کل بنفشه
و قی و خ و ب با که و کهنه و بهاله این جلد را بطریق عمل کند شسته بهم بکند و
باید با و بویست صودای و مانع لیا و بهم و قی و بر میوه و تشنگی زایل گردد

هم

این را بنده بتلاطم نام رت **الحکم** کلوی بنوشت و برینه دفع شود
هم مانده بنوشد بر نه درکت جو دفع کرد **باید** هم کشیز همراه مطری بنوشد
انزویه و تشکی دور کرد و و راه ریکه گفته شده باشد کند کرد و دمانیک هم است
را حله کشیز و اند دمانه اروسته و اگر متقه و بت جابر اجد را هم بکشد
رکت بت و بت و نوزش رشتنی قیج کرد **فصل هشتم** در بیان تفصیل
که او را در زبان هندی کلک خوانند طریقتی است که او به را گفته اند
بعد از آن بنیک باید مقدار وزن خردنش چهار تا یک باشد اگر دو غن
یا شش یا دو غن نیل بهر آن خردون ملوک گفته باشد باید که وزن متضایفا
وزن کلک یک دو و یکا و دو و اگر مری بافته سپاه گفته بت باید که بر از وزن
کلک یک دو اگر رس چیزی گفته بت باید که چهار مرتبه زیاده بیکر **مسئله**
خردون بیل در زن که اول روز یکصد بیل در زن بخرد و بعد از آن بهر آن
دو بیل در زن زیاده کرده بخورده یا تا که لبه نهاده بر سر بیاورد آن تمام
قاعده دو دو هر وزن کم کرده تا بیک بر این قاعده در سبت روز تمام
قاعده این است که برقان و با درکت و علت بنم و زنه و تا که لغز
دوری رشت طعام و اراض شکم که او را دور رو کنند و بر او سر خورند

محقوق

تکلی و در زانو که در دستیده باشد دفع نماید شود این را پستی برده مان
نام است **سنا** بر کتب را سخن سازد و لب کند و نعل صاف کرده و اگر خورد
را بر دوس و اعراف و نیم و گرم شکم نیز کرده **الف** پنج درخت آزاد را طک کنند
و لب بکنند و بخورده و بهی نیم بپوش که شرح بالا گذشت دفع کرده **الف** ملک این
باده و من کجده بخورده اراض با دوست و رینه بود **الف** پنج نیم که بخت باشد
ببر دوست بر و در غرض از زانو او و بکنند و تمام شب در دفع کنند ارد که
بوی او کم کرد بعد از آن صبح او را سخن کنند و نیم صند او بهای ذیل نیز از جلد
را طک کرده مقدار طبیعت خود و بمواقف هوای بخورده و بالاش روغن بیدار
بخورده یا چوب آن بنوشد و صد اوست نماید و ترتیب روغن برادر و ن
این او شن است که هیچ او را در شیر ماد کاو بخورند و جزوات بنده و مسکه
از این بر آن آند بای که در تمام اعضای میکرد و بمقام خود در آید و از دست نام
رض و این است و مع و انما و موترا که است و در و هینی نام و نعل است
در و خسته و در و پهل و در و کر و در و پست و گرم شکم و به بعضی طعام دفع کرده
از این نیز از زانو طعام و از کرمان قباب و از زنجیر و از زعفران
بسیار نوشیدن آب و از خوردن شیر و قند سیاه و شراب و کشت

و توشی و آئین و ممکن است و آدویه فیصل امنیت نک سبزه ناخواه و انکول
بریان نکوتره نیره به یک بر باشد **الله** بیل دراز و سبیل مول و بلاد و یکی را ملک
کرده باشند بخور و در و انو دفع کرد و **الله** بیخ آن بل را بحق کرده همراه مری
رزد و شهد بخور و ایدت هفت روز بر نام سولی دفع کرد و **الله** زنجیل و قدسیا را
کرده همراه بیشتر و بر نام سولی و آنم با ذرا یل کرد و **الله** ملک تخم باز کونه با است
برنج بخور و بوا میر غره دفع شود **الله** بیخ کنار و کجند سخی کرده همراه شهد و نیره بخور
امید پرو و **الله** لاکه بوزن پنبه تا ملک گرفته از نیره مزه بساید و بخور و کت
جس و اور کلمات و قوالج با شبهه دفع کرد و **الله** بیخ ساسک چولانی مستی کرده
همراه شهد و رسوت و آب شسته برنج بخور و کت پرو و کت خون از این نهانی غول
را جاری می باشد با استند و از رفتن مانع آید **الله** بیخ انکول را ملک کرده
شسته برنج و شهد بخور و ایتار پرو و وزیم چینه نیکو شود **الله** بیخ کلمه
سیاه و خشت با دل با بیخ و خشت میل ساید همراه روغن زرد و پرو و زیم هر
منبع گردد **الله** بیل و ملک و بیل دراز و زنجیل حله را بحق سینه و بخور
غلبه اخلا و نوشید و بیل و ملک و زنجیل ملک کرده بخور و با صحرای
الله رسوت و مجلس با بره و اجرائین خوا سانه و بار بک و شسته

بواسر خوانا

بکند

وکینه برابر بکیر و از روزه ما و کا و بساید و بجز اگر کم ششم نمیرند و اگر با مسکه بکند
 بخورد و بوی آید و فری و دفع شود **الف** مسکه ما و کا و عطری از مالکیر همین حکم دارد
ب زنجبیل و شلات از جو که عدس محق کند و بخورد و سنگریزه شود
 و اگر ملک خاک را که همراه دفع بخورد و همین حکم دارد **مصلحت** در بیان ترتیب
 و قیاس است که او بر راختن کرده و بار یک خانه از بار چو بگذراند و مقدار
 وزن آن وزن چهار تا یک است اگر در جردن مفید انداختن گفته باشد متضاف
 از وزن جردن آنرا گفته که اگر برود اگر قدر سیاه گفته برابر وزن اندازد و بخورد و اگر
 اگر انداختن حکم است باید که بریان که در اندازد و اگر رس خیزی یا در غن
 و یا شنبه یا اسال آن جهت تمسیدن جردن گفته باشد متضاف از وزن
 جردن بکیر و دیگر جهت نوشیدن گفته است چهارم مرتبه از وزن جردن زیاده
 برود و بنوشد و نیز بداند هر گاه که جردن و اولیه و ملک که باید خور و با انویان
 بخورد باشد و انویان همان بهتر است که بر مرض مریض اختلاف نداشته باشد
 و تفصیل در وزن انویان است که اگر بر اعراض صغیره مطلوب است از وزن جردن
 و اسال آن سه مرتبه زیاده گفته که اگر برود اگر بر علت باد و میخواهد متضاف
 بر وزن جردن بر مرضی بلغم در کار باشد برابر وزن در کار باشد و نماید انویان
 جهت خنک کردن که اگر یک قطره روغن در عاقل آب میکند و در تمامی آب

چون

مصلحت
و سلسله

کسرید و لحاظ میکرد و بجهت تاثیر ادویه بهر ای التویان در تمامی اعضا می باشد
و سبب متاثر گردیده غلظت میکند و اگر بکچری را از نیشتر یکچری میست و ادویه
کفایت می باید که رسن کور در ادویه چند آن اندازد که آن ادویه در رس
غرق شود و اگر نیشتر چون دانه اشال آن وزن هر یک را جداگانه مفصل بکفت
ضابطه قوسه است که وزن هر یک برابر یکدیگر **الکلیه** اند و نوزد بای وزن
جسته و هله و بیل و از وزن یک نوزد برابر گرفته نیک یک تربا
و غرض را بر حسب است و وزن قنقن برابر وزن یکی چون باشد بخورد
تب انواع دفع کورند و بهیدی است و دین و یا جن است نام این است
چون است **ترکیب** طریقل است که یک و هله یک و دو و هله
چهار اند گفته باری کنند و بخورد و علت بر میوه و اما سی و چود و سی و
برود و غلبه صفره و بلغم را از دفع است و دین و یا جن است و عرض برص را
در ساین است و در ساین آنرا گویند که بیری و ضعیف میزند ریه و جگر
کود و دماغ با قوت و قوی دل باشد و اگر همراه شوند و دین را از نیشتر و یکی
جستم که هر کور باشد دفع شود نام این تربله خوانند **ترکیب** بیل و از و مو و نوزد
این هر سه مثلثه را ترکته نامند و فایده این است که در دفع بلغم و ترش
نید و برص و نیش و بر جفیه طعام و بر میوه و کوله شکم و آنم باد و در کله ترش

پخته شدن

ادویه

و بدین است یعنی آتش حجابی افزاید **در** پیل دراز و خایب و در حیل و بدیل
و بدین این شش آنچه کول گویند و اگر مویج یار کنند بکند و کهن خوانند تسلیم نشان
است که رغبت بر طعام می افزاید و با چنین و بدین است و بر پیشانی و پس
یار کول و در کول و غلبه بنم و او در روک باز اواف است **در** لای خرو و
نار در تن به سه رات رسونده خوانند و اگر نالگیر و اعتراف چو بیایک نامند تا اثر
آن است که در طبع یک گرم است و خفت تر است و جذبه آن هم کران است
و اواف مغز است و در رنگ جبهه و در نو و اگر گردانید و مشاط است و رغبت طعام
کنند با هم است و به چنین است و در دفع غلبه بنم توانا است و زهر خرد و زهر انیل و زهر
ساف **در** کالک و به هر کالک و جویک و کیم و عنید و هم امید و جویسی و
جلی و موکوب و ما که بر این است و جویک و کیم و عنید و هم امید و جویسی و
تو در کت و ایقه شیرین است و هر خردی که استقاط حل میشود و از نیکر و حل ریاض
و استقامت خوانند و کران است و شیر در پستان و در تن می افزاید
و در و شہوت را می افزاید و مرغی است و سرور است و تشنگی را می رباید و
تجربه را می زواید و خشی زبان را تا تیر می میکشاید و تیر را می
و هر خردی که استقامت را می طوبت تبدیل میدهد و جنبش را در کت
و در کت و جویک و کیم و عنید و هم امید و جویسی و
و تشنگی را می زواید و خشی زبان را تا تیر می میکشاید و تیر را می
و در کت و جویک و کیم و عنید و هم امید و جویسی و

سخن گویند نمک نمک سوخته نمک بر راتر لون گویند و اگر نمک در راتر
چون لون خوانند اگر نمک رو یک انداز و پنج لون ناعنه بداند که از جمله این نمک
های نمک است بهتر است و تا به نیک است هر بعد از خردن بیشتر رسوب
میکرد و در لوله غالی با یک پیچ از مقام بودشته بر آید که انداز و در غایت
و به هم پیچیده باریک است و در مقام اعصابی وجود که باریک اند و در اینجا در غایت
و در این پیچ و در غایت پیچ گرم است و در بین و با جوش و به هم و صفه و اوقات
پنج زمانه ضعیف است استخوان و در لوله هر دو در آنها زناست که در اینها هم ضلال
آتش توان خورد و بار گوشت و گوشت و شیرین را از جا بر می کند و در او کت و با هم
ست و در کت و شربت و کت شیرین را میت و با بود و میسا و در کت و شیرین
چون در هر خاک و در کت و شیرین و در کت و شیرین و در کت و شیرین و در کت و شیرین
و کت و شیرین و در کت و شیرین و در کت و شیرین و در کت و شیرین و در کت و شیرین
نیم و در کت و شیرین و در کت و شیرین و در کت و شیرین و در کت و شیرین
تا کت و شیرین و در کت و شیرین و در کت و شیرین و در کت و شیرین
و شیرین و در کت و شیرین و در کت و شیرین و در کت و شیرین
یکبار و در کت و شیرین و در کت و شیرین و در کت و شیرین
این جمله را بر وزن بکر و ولفیه وزن از تمام وزن جوزین جانشین با یک
انداز و این شعر را بر وزن تمام است هر سه فصل و در این
هر گونه که باشد خواه باومی و خواه یعنی و خواه صفاتی و خواه و در
که از ترانه شکم یا از ترانه نام که در هیئت و مات عمل خود کرده باشد

سند
 در
 خواجه
 بعد از آن
 آخر
 در
 در

[illegible]

۱۵۷

و موج پس و کل و با و بار یک کرده همراه قند سیاه و دونه مالک و دونه
 اعتبار کند که نه با نر و فیه شود و بر و با یک نام رخت و در شود و قابض است نام این
 حورن که کفاده است **بر هت** **لکاد** مهر موتها و ار لوز خیل و کل و دانه و لوز
 و نر بالا مغز خیل و موج پس و با و دونه و ان لکاد و دونه و رخت کرده و
 تخم نر و آتش و دونه و لوز یک و بار یک کرده و با رخت شسته و رخت و دونه
 بخور و با کفایت که چون جوی آب جاری باشد و سنگ رینه در زمان بود
 و قبض شکر شود این را بر هت کفاده است **رجاد** موج و حبیه و حورن
 نیک با نر یک اس کرده همراه دونه و کل و دانه و رخت شسته و رخت و دونه
 و لوز و کل و حبیه و دونه و با و دونه و لوز و رخت شسته و رخت و دونه
 نام است **رخت** مغز کینه هشت حصه و مغزی هشت حصه و رخت شسته
 و تشکیل و مغز خیل و کل و دانه و اجود و خیل در از این هر یک
 خانه سه حصه و موج و دونه سیاه و کثیر و خیل و لوز و نر بالا و کل و
 و اجود و اجود و حورن که در سابق و حورن و حبیه و رخت شسته و رخت و دونه
 یک و دو بار یک کرده و یک نام این کینه شکر است از اجود و کل و دونه
 و قوای و رخت و حورن و با و لوز و سنگ رینه و دونه و رخت شسته و رخت و دونه
 و دانه و رخت شسته و دانه و رخت شسته و دانه و رخت شسته و دانه و رخت شسته
 حورن با و رخت شسته و دانه و رخت شسته و دانه و رخت شسته و دانه و رخت شسته
 و رخت شسته و دانه و رخت شسته و دانه و رخت شسته و دانه و رخت شسته

Handwritten signature or mark.

سید احمد علی خاں
میرزا حسن خاں

روانه است و مری غصه و فلقدرار و بزمول و ناکاه و موی و کشمیر و زرد سیاه
و زخیل از هر یک یک پل و تبا کشمیر چهار تا یک و جای نور حاکت هر یک نوز یک کول

وزخیل از هر یک یک پل و تپا شمر چهار نامک و چهار تپا است هر یک تپا یک کوه
شمر تپا

این تبار الوفته یار یک گنبد و مجروح استوار و سنگ هفت و بیاد کوه و چاهی و اراضی محلی

و نه د کن و بېنېس و مرفیه دفع کړو و نام این پښتېنم و ننگریت **الطاهر و المودود** ۴۰

فرزقل کا نور اعلیٰ لاجی خورد و الجینی نالکبر عزوبیہ نفس ریحمل زیر سایہ چور کے سایہ

تباينه خردمان کل مغیور سبیل در آر حبوب محمدی بکر شیرمالا کلنول برابر

وزن گرفته به بار یک تنه چوب و یک تنه و نصفی از وزن تمامی موهی مخلوط کنده این

جوین را نولدادت ^{ایک} نیک سیر بود که بخزائن و بیتان بچکس لانه سردار ستمها

می‌باشد رغبت طعام مطلق از قیام یک بعد اید قوت شهوت نه شود

و غلبه اضلاع د قوه و برقی است و در و کلو و سرفه و بملک و پیش و قوا و نه

والمی لیس و ایست زانو کف بر پیکر او بدلوله و سنگ نهی و اینج در عهد دور

[illegible]

و چون بیدل و عربل و بیس و پنی و ندر اند و مایس سپر و بیل در بار و سفید

[illegible]

و توفیق و تقوی علیهم و اواره ملت بالحق و بنیم و سنیات و فقه که در حاجتی پیدا نام

...

او در رو که خوب است اگر اراضی باد است همراه نرایی بخورد و جوشان انشا و علی حکم دارد
از یواسه است با این اندر دانه بخورد و زرد خورده را بار و غنی زرد و بدید نام این نارایی جوش است
در باد که با اراضی مفوی است **سبب کدو چورن** بیهوده بپزد تر بند ترا هم بر میل دراز
جوب چو که نرسد ز قوم خرد و کلمی بنج میل فلک میل کتول یکا چورن کند همراه
اب کرم یا نول ماله کارد یا چراه اب انار دانه یا چراه رس تر بند یا چراه رس کونزیت هر دو یکی
که موافق بود موافق طیف دانه بخورد غلطی طعم و بهی و باد کوره و اناس و بوا سیر و بکم تب
و بکله و کتول یا بد بند رو که او در رو که دفعه شود این را است که نام است **و در باد**
بیل و نکل و چینه و هر با اب کرم نوزده بشمارد و نکل صاف شود **سبب زنجبیل**
و بیهوده بیل دراز و نوت و بوج نکل بر ابر گرفته باریکه بکند نام این پنج سم جوش است
بول نکل بزی نکل یا نکل دفعه شود و اراضی چهره بوا سیر باد که انم باز دفعه کرد
سبب بیل دراز جبار نکل نوت یک بیل و نکل تری یک بیل باریکه کرده
چورن بکند او را با سبب بیهوده یا چراه دفعه شود و بستی غایط و رو که او در بول که
نوت پنج است و بیل دفعه شود این را را را چک نام است **و در باد** هر نکل هر دو یکبار
در باد بان پنج و اجمود و بستی و بیهوده بپزد هر دو بیره و بوج بیل بول و بیل دراز
بیل بکند و نکل بزی و کور و باد به و زنجبیل و باریکی و چینه و جاب و باد نکل
چورن دانه دانه نکل یک بیل و نوت و نوت و ستاد و و بوج اندر این

[illegible]

و گویند ده لکه چون کند یا آب گرم بنوشند اندکس و او در روز
 دهم باد و در چشم که بشد بنده و در کند و هوره که همه نام و در دگر و نشیب
 و در دزان و در مقعد و تونا و بر تونا و بولاجی و بلغ و باد و است
 ان دور که دو یا بر بار و زن ان کند سیاه انداخته که با کرده بکند و
 بوقت حاجت بخورد و او نام است **کن** **که چون** **اشخار**
 و جو که در باد و در کج و در کج و در کج و در کج و در کج و در کج
 و بای برنگ و انگیزه و بکرمول و کج و در کج و در کج و در کج و در کج
 و بک و اندر وجود و در کج و در کج و در کج و در کج و در کج و در کج
 و اندر وجود و در کج و در کج و در کج و در کج و در کج و در کج
 و او پیر و اندکس و در کج و در کج و در کج و در کج و در کج و در کج
 بلاس این هر چهار لکه بکند بعد از ان کوه کیت کم کرده در بول
 و کاه و سر و کرده با نر برابر چون مخلوط کند و از رس بکند که
 و در هر هاونی که کند و سه روز از جو که بقیه دهد و از رس او که
 و در هر هاونی که کند و سه روز از جو که بقیه دهد و از رس او که
 و در هر هاونی که کند و سه روز از جو که بقیه دهد و از رس او که

حوت بلاس
 هر چهار را حد و کاه
 و خاکستر نموده بطریق
 و معهود که بکند

برود و بد خلی و کلم و بهی و در و مقف و بواسیر او در رو که دانستند

و استیلا و باد است و فقه شود بعد از خوردن طعام یک لبر که بخورد
و متذکران صفت شود این لکن مولی که خوردن و نمیدارند و این در میان کف است

و این شش را زهره شده است **بد و اول** **چون** نیک سنگ

و بیل برل و بیل در فقه و چاب و حقیقت و زنجیل و پید و نیک را وزن
یک هفته سراید و نیک مار یک کند و بخورد بسیار از وزی و طعام

و او و رشتا افراید و این بخورن بد و اول است در تریف این

چون هم نام آن کوه است **چون** است و معمول است

انگور **چون** انگور و باد به و بیه و شیر و انار دانه و نور با

و است و اسکندر در این بخور و انار و تر کوته و کم و مرو و ایل است
و اسکندر در یک پهل و زیره سیاه و پید و ف و پهل و ف

منج و چات و استخار و جوهر و ریح و نیک و نیک را
و چیت و سح

چتر

بیا یان
رستخیز
چون

بسیار بار یک سید و نگردد در وقتی نصفی طعام خورده باشد
بسیار طعام یاب بخورد یا همراه تراب خواه همراه دوغ ماله یا او بخورد یا در کوزه
نیم که از باد بماند یا از بلغم بوده یا در مرض سینه و پستی جانب راست در سینه
و در مقام که بالای قف است و در پهن و در در مقود و سسل بول و اهل
بسی پری شکم و برقان و لملک و جکات و پستی در غده و شکم نفیس و بوار
و از پهن و فقه شود اما باید از سینه از شیر به کوزه بدست یا کولاسته نگردد
و این را را بخواد نام است **جوانی جوان** تا نخوره اندانه و زنجیل و نریک
و اول است مغزیم کنار هر یک چهار تا یک بگرد و حویج و دوغ تا یک و سسل درار
ده تا یک بگرد و حویج و نریک و کشنده و زبره سیاه و زبره سفید هر یک و تا یک
و یک بگرد و سینه باریک کند و شفت و چهار تا یک معری اول مخلوط کند و نگردد
و اما ویت کند یا نه روک و اما راضی کلو و سنگ عینه و پت و قویج پی
و لاغری و این را و پستی پر شکم و نفیس شکم و در د شکم و منداکن
و اما میر و اما راضی زبان و کام و فقه شود و شفت باید **سید تانیس**
تا یک زنجیل سسل در د بپس هر یک با قیل فقه که مترا بد بگرد و لاغری
و پستی بقل و از پستی هر یک و تا یک بگرد و اما راضی کند و بوزن و کله

مهری را غدا که داند و پس در و چک است سرفه و تنگی نفس و
فی و تب و اشتداد اسهال و بری شکم و پیوسته با ندر و
تشنه که در حقیقت است تا با نام است اگر عین نسخه را که با مطلوب است
جلاب مهر به بند و بکار برده عین حکم دارد **بهار** مهری به بند
پیل در آن باقی خورد و در چینی یعنی بقوایج هر یک از وزن خود ماقبل
خود می کشد و نکند همراه این و در وزن زرد خورد سرفه و اسهال
و تب از دم رسیده باز و پیوسته دست پای و لیکن رشتاد خشی
زبان و در پهلوی و او و چک و تب او در دهنک از تنگی به اعضای بالا
باز و رکت پت دفعه شود سیلان نام است **بهار** مغز که در مغز نام
و رید یک مهری و مهری و شهد و پیل در تنه باب شش مهری
کردن دفعه کرد **بهار** دهنک و بصل و مهری و شهد و مورخ خورد
تغذیه برود اگر سینا دجورن با این هر دو جورن را او است نماید بسیار نفع
دارد **بهار** سحر دهنک بوزن نشت لکه و دهنک و بصل و بصل
و دهنک و بصل و کشید و پیل در از و پیل مول و زبره سیاه و بصل و
ناگنیر و تاسیس و پیل پت هر یک دو لکه لکه بگرد و مورخ و بصل و پیل
در بصل

روز پنجم هر یک یک لکته و اندر دانه چهار لکته و ابلاچی نیم لکته خواه
بکای ابلاچی تخ انوار دانه چهار لکته را یک کرده نظا هر ارم هر روز یک تا یک نیم خورده
با تخ همراه و دغ ماله کارویا همراه اب جوارت یا همراه شراب یا همراه
که ذکر این بیشتر خواهد بود بخورد مرضی بنفع و باد و باد کوبه و بهی و ادود در که
و غنی و بویا و سنگ ریخته و برص و مکندر و هر سه کوبه و اباس و سنگی
نخس و در فو و علت بلم و در غن سین و مندا این و غن و دویس و باین
این چون جهت طب خلق اند و برای تحمیل مردمان از زبان سویم
صادق **ایلا و چورن** ابلاچی و پپول هر یک و موته و مغنر و و پیل و از
و خوب چیدن انا و کپیل و قرقش و نالکیر برابر گرفته باریک کنند
همراه مصری و شمشیر و بخورد علت که از باد خواه از غلبه بنفع
خواه از غلبه بنفع و غن و نام ایلا و چورن است **شیخ شیب**

درخت شیب را هر شیخ اعضای بگیرد و باریک بنیزاده نلکد اردوزن
هر شیخ اعضای بازده بل با بن بعد از آن کشتی آهن خواه سار کنند
ببرد و بعد از آن بپزد و بنوار و چینه و مغر بلا در و باریک و مصری

و الله بهد و بیل دراز مورج و زنجیل و باجی و استیاس و کلوک و دهر یک
یک پیل بکرو یکبارده باریک کند و چورن را از شیر بهند متقیه
و در دوازده جوشاب درخت کبیر و از کاویده درخت اسن نیز متقیه
و هر مقدار یک لبر که از آن چورن بکرو همراه کاویده مذکورین یا همراه
روغن زرد یا همراه شکر ماک کاویده شود و در مدت یکماه برص دفعه گردد
و در میان این است اینجامی نیت بنام است **و در یک** ستاد و پنج کوبه
و لیکرن و آب پلا و تال که در آن بکلی را کوفته باریک کند همراه آب
یا همراه شکر ماک کاویده شود و شهورت زیاده گردد و چنانچه در مجامع مذکور
اسکنده و اسکنده و بدنه هر یک و پیل بکرو و چورن کرده درازند
چوب اندازد و وزن چهار تا یک یا شکر ماک کاویده کوزد و شهورت بسیار
حاصل گردد و چنانچه در صدف را خشک کند و صنفی عاری بنیاید
نام این اسکنده است **عشراد** چسبته و تر پیده و موته و باریک
و زکوبه بر ابر گرفته چورن کند و نیم حصه از جبهه نام وزن این دو و یک
اصح گفته اند از همراه شکر و روغن زرد و مایه یا همراه بول ماک کاویده

جورجی

بوزد بر قان و مرضی سینه و میگذرد و اما سی و بر ص و او در روک
و بود بید و مذاکنی و ارج و کم شکم دفعه شود بوازش نام است
کوبه عاقر قرقا و زنجبل و کنگول و نالکیه و سیل و دار و خورجید

و قرقل و جوب چند تریک بوزن یک کبر که ببرد و باریک
کند و دو دام و فون خالص یا رنگند مقدار یک شانه یا ششده از انجمله
بکوزد است که شود و خوشه شنبوت پدید آید و بنی ۱۵ صلا بید نام این

فصل در بیان ساختن کوبه و بقیش است

چنانچه اولیه میکند بچمن جلاب کرده به بزند و اگر کوکل انداختن
ملک کرده با بزم انداختن نرم کرده اندازد و کوما بندد و در بعضی جای

بچمن هم کوکل اندازد و از رس و زرشند نیز میبندد کوما می بندد
از معوی کوفته است وزن معوی از وزن چورن چهار کونه باشد

از قند سیاه متصف بکوبد اگر کوکل باشد است و برابرو وزن
بکوبد اگر شیر یک چیزی کفته است نیز متصف بکوبد و کوما مقدار

چهار نالک به بندد و یا مقدار طبعیت خوب خورد **یا بوقه خال کوبد**

سج خط و نمونته و زنجبل و دوتون و هید و بنیت و اسکندر و سن
پودن دانه

بهره

و بار یک و خازنک و چینه هر یک دو دانه ببرد و زمین کند
 بهشت پس و بدنه چهار پل این حکا را در آب که یک دونه بانه
 انداخته بخورند چون چهارم همه باقی مانده غرودارد و از بار و
 کندراخته ببرد بعد از آن هر صبح که آب باخ در آن آب نیکو شود
 قدسیا کند انداخته چاشنی کند چون نیک نچنه شود این دو دانه
 که بار یک کرده باخ باشد و چینه نوت و نون جو که هر یک یک پل
 ببرد و زکمه و لاجی خورد و مویج دنج هر یک سه پل ببرد و بار یک سازد
 در آن چاشنی اندازد و سه دو دانه وزن شش خالص اندازد و کویا
 به بندد این را با هوس نام کود است هر گونه بوا سیر که باخ و باد کوه که
 هر نوع که باخ و او در رو که و در لاش باد و در دینه و بنس و قون
 و سکه عین و بنس و رم و پیک و یرقان و بر میو انواع دور شود
 و ربانی است یعنی ضعیفی به بندرسته مبداء **رود در جادو کونیک**
 مویج یک لبر که و بنس و راز یک لبر که و خوا لبر نیم لبر که و انار
 و لبر که بار یک کرده طیار سازد و قدسیا بوزن منت که که
 مخلوط خسته کویا مقدار یک لبر که به بندد و بوقه حاجت

در زمین

در دهن دارد سرفه تا نیش برود در چاه نام است **فقد سیه**
 کوبیده و مویته باریک کرده کوما به بند و در دهن اندازد سرفه
 و تنگی نفس دفعه شود اگر نیش به بند خورد دهن صم دارد **دلا و کوبه**
 اندک کل بنویس خواه سخن آن و کوبیده و کپس برنج و نو باده شانه درخت بر
 به کار در چورن کرده باشد کوما به بند و بنویس و خنک زبان و خنک
 دهن دفعه شود املا نام است **صیون بنی** بونک زنجیل و بلبل دراز
 و پینه و اند و پینه و ج و کلوی و تخم بلا در زهر و هر یک ادویه وزن
 برابر با یک باریک کرده با بول مالک و سحر کنند و کوما مقدار یک سینه
 به بند و بار سن ادر که بخورد اگر به خطی طعام است کوما یک بخورد
 اگر به جلا کرده است و کوما بخورد و مار خورده را سه کوما به بند و سنجاب را
 چهار کوما به بند این را در جنون نسی نام نهاده **پولاد پندی** ترکوبته است
 و چوبه و تانیس پیز و چوبه و زیره سیاه و تنگ ریک پهل هر یک یک
 که به بگرد و تر بکوبند سه تا یک پایی کند و قد سیه ببت که که
 پایی کرده کوما به بند و بنویس و سرفه و تنگی نفس دفعه کرد و حاکم است

عا
 دهن

نسی
 دهن

وطلو را صاف مصفاف کند بوی که نام است **نور بویست** زنجیل
و قند سیاه بپا کرده کوبانند و بخورد انهم دفعه شود اگر اچیرن باخ -
کوبان بپیل سید و از با قند سیاه بخورد و اگر سلس بون است کوبان
زیره سیاه با قند سیاه بخورد اگر بواسیر است کوبان قند سیاه با بهید بخورد
این شی کوبان با می است یعنی کوبیده و بنفشه کوبیده **در مودک**
بدناره و بلاد و زنجیل یا رنگ بگردانده قند سیاه کوبان بندد بخورد
بواسیر دفعه شود و از مودک نام است **بورن بندی** سورن قش
زمینی قند را کوبند بورن سه دو حصه و بهبه شش تریزه حصه و زنجیل
چهار حصه و مورچ دو حصه هر یک را با یک لخته با قند سیاه کوبان سازد
علت بواسیر را قاطع و اقوة است این در الورد سندی نام است
بسیار کونک ستاور و کوچیک و مندی و مبلتی و موشه و طلوی
و دودج و فلک شک بر آب بگردان وزن متعاف این جود
اسرار خرف پهنک مخلوط کند و بپا سازد بعد از آن در شیره
ماده کار که وزن آن ده کونه از وزن بلی نشسته باشد بپوشاند

دفعه اخلاق

چون که بگویم اینم پل از آن پیراهن مشید دروین زرد بخورد بود پیر
و این را در فقه کرده و غذای حیوان و مرغ بخورد بپاشد گوشت نام است

حوض زمین قندیش زرد و حوض و پیراهن مشید زرد و حوض

در حوض و حوض و حوض و حوض و حوض و حوض و حوض و حوض

برنگ و نالکیر و پیل دراز و بلاد و پیل مول و نالکیر و پیل

چون حوض و حوض و حوض و حوض و حوض و حوض و حوض و حوض

بکند و مقناغف از آن قند سیاه انداخته گوشت و حوض و حوض

ناید الش جوع افروز و بود پیر و حوض و حوض و حوض و حوض

باد بای و باد بای و باد بای و باد بای و باد بای و باد بای

بر اعضا و پیل و پیل و پیل و پیل و پیل و پیل و پیل و پیل

کودت محبت مانند و حوض و حوض و حوض و حوض و حوض و حوض

است لورن و حوض و حوض و حوض و حوض و حوض و حوض

ز حوض و حوض و حوض و حوض و حوض و حوض و حوض و حوض

و حوض و حوض و حوض و حوض و حوض و حوض و حوض و حوض

از حوض و حوض و حوض و حوض و حوض و حوض و حوض و حوض

اندر آفت بخشند چون نیک بخت شود کویله بند و همراه و
بگوید کنول باد باند و که و بر میو و بود سیر و برضی و او در بسته
در اجیرن و پهی و او در دلب و منه الکن و فقه شود نام این مندر
نام است یرقان و بر میو نازک و رود **چند پر بهار** اسکندر و
نخ مسی جراتیه و بود از زر جوی و ایله اسقیس بیل مول نورد
کشته طاقیل و چاپ تسفیق و به با نیک کج بیل ترکوشه
مار قشیه و دوز کمار و هر سه نیک هر یک یک تاکه بگرد بعد از آن موت
و دوتون و میخ و ج و الاهی و تپاشیر هر یک وزن یک لبر لبر
و در رگنه و دوز کمار و دقصری چهار کمره و سلا جیت هشت لبر کمره
و کولل هشت لبر کمره یکی کمره باریک بلند و کویله بند و چند بر بهار نام
کویله است عکاد اراضی وجود دفع شود خصوص هر بیت دفع بر میو و بیل
که هر کویله یا ش و موت لبات و شک مشانه و فقی شک و بیل شک که هر کویله یا ش
و کمره کوشه که فتنق و از بر فتنق سید می شود و اند برده و یرقان و کنول
و شک و از بر برده و در دوز کمره و شک فتنق و سرفه بر چها عرف بنوای
و برضی و خارش و پهی و او در دوز کمره و بیل بند و در چشم نه هشت و شک

خدر بهار کشته

و امرا

که در اندام نهالا عورتان را منوود و چون جاری می باشد و هر عینی
که در آب می رود آن با نیک و مذکور و در بوج و اراضی بار و تلخ و بلغم
یکی دفعه شود قوت شست و خوبا جوانی زیاده زیاده نکرده و کوه مقدار

یک لکه به چند **کاهان تری** ناخواه زیره سیاه کشر مویج به خود

کنکاش بند

باجی که فک هر یک چهار تا که بکشد و انگوزه سنش تکه بکشد بعد از آن هر دو

یکبار و هر پنج تنگ و شوت هر یک سبب ناکند و دوتون و کچور و هلمول

دای برگ و نار دانه و بید و جسته و اصل پت و زنجیل هر یک تازه

تا که بکشد و یکی را کوفته بار یک لکه و در رس ترخ عرف بخوره

کوبه بند همراه روغن رز و یا همراه شیر یا همراه شراب یا همراه ترش

یا همراه آب گرم بنوشد این نسخه را کاهان نیز بگیرد گفته است بر علت

مرض بار کوه که از غلبه نمیه نایز دفعه کرده و اگر همراه بول ماه کار و خورد

کوبه یعنی برهوار یا کاهان و سمول خورد کوبه و صلا و دفعه شود اگر همراه

شیر ماه کار و خورد و امراض عورتان را خون باز اندام نهانی جاری باشد

دفعه شود و حکم و امراض سینه و سینه بول و گرم شکم و کوا سیر سیر

دفعه شود و جنت محبت **جود کول** زنجیل میل در از جاب

بسته وزن دو دام

کاهان

پیل مول چمتو انکوزو اجمود رنق زریه هر دو زینکایه
سان العضا فی بادیه بزرگ پیل سکنی استس بهارنگ
مور هر یه یک یک تاکت بکود و متضاعف از وزن سنگی تر پیل
یاد کند و برابر همه دارد و کول بکود و سنگی را پیا ریخته و بد یک کرده
در او نه چرب نکرده و کول یک یک تاکت لسته نگاه دارد و یک کول میخورد
باشد غلبه اخلاط است و فو که در وضعی به سدر است بدل کدو
و در پر پخته هیچ چیز مانده نیست هر چه خواهد خورد و هر چه دانه بکند
امراضی باد که معشما دگونه است و برص و بواسیر و سنگ صف و برص
و نبات رگ و سول و بکند و زاودا در است و قودن و کوه و باد و ج
و او در که و نقصان اشتها و سنگی نفس و سرفه و فو که در و مرضهای که
در آب شست مردان است و علت تا که در خون عورتان است و در
دفعه شود اگر عظمه یا نه از محل بار گیرد و اگر مرد و عورت نماید فرزند
زنی یا بد اگر با جوشن بیدار نشاند بخورد علت ناید هر فو ناید شود اگر با
مالکونیا و کین بخورد غلبه تا که رود اگر بار که بد کن بخورد غلبه بنم و فو شود
اگر با کاه همه دار هدی خورد بر میود فو شود اگر همراه بول مالک و بخورد یا بندر که

و نوازده گانه است اینک فروردین ماه را که در او با یاد همه نیکو کرده بخورد
برخی زود او با یاد همه نیکوی بخورد یا در کتب برود اگر با چوب تاب ترب
بخورد در کتب برخی دفعه شود اگر با چوب ب پادول بخورد ز هر موش نیکو بود
اگر با یاد همه تر پدید بخورد از در چشم حشمت باید اگر با یاد همه بنور نواز بخورد
او در رو که هرگز نماند و خواجه شنود نام اینی چو لایح کو کل است **لکثر رو کل**
در پهلوی بوزن هجرت و طلوی یک سته کوفته در او ندا اینی انداخته
بخوشند و آب یکیم درون اندازد چو بی نفعت آب و بر خورشید فرود دارد
از پاره کدرا نینده آب خاص او را بگیرد و در آن آب مذکور بوزن یک
بر سته کو کل اندازد باز بخوشند و آنچه میگردانند تا که سخت کرده و چون
بقوام نزدیکه که آدویه و غیر باریک کرده باندازد و غلوط زد و آن را
ز پهلوی پل و طلوی یک پل و نزلت شش پل که که و بزرگ نیم پل
در تون یک که که و نزلت یک که که باریک کرده اندازد بعد از آن
در او توبه چوب نماند و در نیکه در و بعد از آن کو با بوزن یک سته
به بند موافق به ایام و موافق طبع خود دانسته با انویان آب گرم

یا همراه شیر یا همراه جوش یک پنج شام با هر که موافقت نماید بخورد انواع
برص و باد رگ که از سنبلت بوده یا بنخ و فیه کردند و بنل هر گونه و باد کوره
و بر میوه و خشکی شش سرخ و او در رو که و نقصان رشتها و سرفه و تنگی نفس
و اماس و یرقان و دمه دفع شود اگر هر روز مداومت کند راس است
اگر همراه کادیه باشد که بخورد و در چشم برود اگر با کادیه و به بر ناول بخورد
باد کوره دفعه شود اگر همراه کادیه که همیشه بخورد و بنل و برص هر گونه
دفعه شود اما باید که از ترش و از چربای شش و از زرد خوردن و از
شبهوت و از محنت کردیدن و از کربا و افتاب و از تراب خوردن
و از غصه خوردن پرهیز کند نام کور کوکل است **تره بهله و کوکل**
تره بهله پل بنل و از یک پل و کوکل پنج پل کوفته و پلجا کرده
کوبیده بنزد و موافق طبعت خف بخورد و به کندر و کوره و اماس و
بواسیر دفعه شود تره بهله کوکل نام است **تره بهله و کوکل** خار خشک
شده پل و در آب که در شش شش و ریه زیاده یا بنخ کجاست چون
نصف آب در خورد و از بارجه کند یا بنده بگیرد و نصف پل کوکل در آن
کوبیده

[illegible]

بعد از طعام بخورد و بینی را از پهلای مودک نام است **بخت اول**
بوست و رفت کچال بپیت پل و در تر پهلای پل
و تر کوته پل و پرنایک پل و لایحی خورد و پنج و پنج هر یک
یک یک که کله بگرد و در برابر این یکی وزن کوطن بگرد و یکی در
کوفت و یک پاس زد و کو با وزن یک تا یک به بند و در وقت صبح
مخورد و **بخت دوم** یعنی گفته بالا که هر چند قوت قوت گفته باشد
صحیح باید و ای هر که ولادت داشته و در نعل و باد کونه و بر روی بپزند
و دفع شود باید که با انویان کا دهنه مندی بخورد و یا جوش برفت
کبیر باشد خواه کا دهنه بهیمه باشد این را کاجخا و کوطن نام است
مالک و مودک اردمانش که مانس ناپوست باشد ارد کندم
و ارد جو که خالص و صاف باشند و ارد و پنج سانی و پنج و پنج
و لایحی و قنقل و با قلا و تال که خانه ویداری و کونج و لکرن و
خار شک و بهول پرنک و کناریان و تر کوته و پهلای دراز هر یک
چهار کانه یک پل بگرد و یکی را با یک کرده یکی بکند و در روغن زرد
قدری برین کند و وزن روغن زرد و نصف از وزن یکی او کند

پس در این یکی نیکوتری است و متعاف است از آنکه از
 الش زخم جوش دهد و نیک بخشد چون بخت شود خورد و در
 و با مقدار یک پل به بند و در وقت شام بخورد و بلا نشی تبرید کار و
 عشت دام بخورد باید که از چربی نوز و ترشش پر نیز کند و نه
 زیاده کرده و چنانچه که بسیار عورت را عشتود تواند کرد و مالک و مودک
 نام است تا با نیکو بخت که ما انجام رسیده **فصل یازدهم در**
در تریب اولی چیزی را که او تیره کردن مطلوب است که او به
 کند اما جوش زیاده دهند تا یک فوتم رسد اما او تیره گویند مقدار
 سیدن آن وزن یک پل است اگر چه مصری گفته بخی باید که
 چهار مرتبه زیاده از جوشن باندند و اگر خند سیاه گفته است متعاف
 انوار اگر رس گفته است نیز چهار گونه بگوید بداند چون جلاب
 بخت کند علامت نیک بخت شدن است که از آنکه برداشته از
 آنکه دوم خود هم کند چون تار ملان بکشد خواب در آب باندند
 چون در آب عرق کرده باید دانست که جلاب نیک بخت شده است
 و نیز علامت است که بوی خوب بدماغ بر و صورتش خوب

قوت ماه

سیدن
اولی

در تریب

سیدن

در تریب

در نظر آید همان زمان فرود آورد و او که مخبوط است از دستش
بعد از آن همراه شتر به راه و یا شتر به شتر یا همراه جو که با همراه
بخ مول یا کاه به خانه بهر چیزی که او بانی موافقت دارند بخورد
فایده دهد **کنت عانی او را رسد** کنایه پیل در آب که یک درون
انداخته بخورند و کاه به او ببرد یعنی چون آب از چهارم هفت باقی مانده
فرود آورد و از پارچه گذرانیده بگیرد و بعد از آن درین آب منگوب
بل معری انداخته جلاب بکشد چون جلاب به نیک چنین که عسل
گفته شده نزدیک رسد او که منگوب که بار یک کرده باشد باز دارد
گلوی چاب جهنه مویشا کار اسنی ز کوبند و همراه بهارنی را بسین
بجوهر مریک پیل بگیرد و بار یک کرده باز دارد و روغن زرد و من
و روغن انجد و من پیل نیز اندازد چون او پیه سرد شود بالای او
شبه من پیل و بنشیند و پیل دراز چهار پیل اندازد و مخبوط کرده
در او نه کلی نگهدارد او پیه کنت عانی نام است که یک و تنی نفس
نه شک برود و دفع گردد **چمن پارس او رسد** پیار و سمول بوزن دین
و پیل دراز کار اسنی و البته منفه گلوی پیغمبر که منی نهاده باشد

ده چو نخل اسکنه رولس شو که رگه می پاید گوا چو نخی مو که بر
یا که برنی بدی کند پوزنوا گوا که کل می دالاجی خورو چوب اگر
چندن هر یک جدا گانه یک بل ببرد و کوفته با ریک کند بعد از آن باغ
عدد اندک پنجه و زرسیده در گیرد و در او از مایه یکجا کرده اندازد و این بوزن
یک درون بر زرد و جوش دهد چون هشتم عصه باقی ماند بستاند
بده تا امانت برداشته جدا کند و تخم او دور کند و در پارچه صاف
انداخته بمالد و آب گاه از پارچه گذرانیده ببرد بعد از آن اند
نمک که مایه است در روغن زرد و مفت بل بریان کند یا نشزم
نرم بده در آب گاه بهر طور شکل اعلی بوزن صد دلم با نازد و اند
بر بانی نیز یکجا کند و پنجه زرد چو نیک پنجه شوند ادویه ذیل مانند
بسی بیل دراز و بیل و بتاشر چهار بیل و تخم و راجی و بنج و نالگیر
هر یک سه تالک با ریک کرده با نازد چون یکجا شوند خوب بچینند
فرودارد و سرد کند بعد از سرد شدن بوزن چهار بیل و پنجه کنند و نمک دارد
این را من پر دایش نام است یعنی چمن رگه کفته است موافق
طبیعت خود بخورد یعنی بستر است یعنی ببری و منع فی جوانی

عصه میوه کدر

نمک

نمک

مبدل شود خوردگان و ضعیفان را نیک و افق است در مرض او
که در پسته باز و ناتوانی از گشت قوای حاصل شده است و
امراض بینه ناپدید گردد و او از خلوک که بینه باز گشته ده کرده و
و مکی نفس و شکی و بین و بیدار گشت و او را در وقت اختلاط
امراض اینست و امراض بول و ابل و ناپدید شوند محبت و
حافظه نیز از یاد و در بیان را در طاق گذارد و شهوت فراوان
روی تابان و خوش دل شود و دماغ تازه دارد و سستی برطرف
گردد و با بر هر علتی است که از طعام بسیار سیر شود
بیار در دپه و فیه طمان اول تخم او در کند بعد از آن بارچه
بارچه کند برون بعد از در یک و در آب و زرش چهارمیدل
یا نواز و بخت نه چون پنجه آب و در خورد او را و در بعد از آن
ان بارچه را باید را ورده بطریق سابق که بالا گذشت در بارچه
باریک بنهد و قدری در آفتاب ببرد بعد از آن از نو که کارد
بر آن با پنجهایش و از بزند و در دیک مس آنرا و در وعش زرد
مشت بل آنرا و در بریان کند و آب که در بارچه گذران
است در آن آب که تری بوزن در بل یا نواز جوش داد و صلاب

بینه
بینه
بینه

که در دانه با غده چون یک تخم گردد که ناز تواند برآمد و در
زیر باشد از دپیل دراز و بخیل زیزه سیاه هر یک دو پیل و نیم پیل
کثیر و بپنج و سوری و لایچی و پنج هر یک نیم نیم پیل بکشد باریک
کرده اندازد فرود آرد چون سرد شود ششده چهار پیل یا رنگند مقصود
خواهش و موافق طبیعت خود بخورد رکت رکت و قواخ و انواع است
و فو گردد رکت که لاغری است فریه شود و تنگی و بهوش و دوران
که در وقت خاستن تارگی در نظر پیش آید صیقل باید و سرزد و تنگی نفس
و فو شود نام این کوکبه مانه ادویه است **بورن ادویه** همان طریق
که خرد را ادویه کند همان جنس بورن را ادویه کرده از همان تدریج
سابق موجود کند و بخورد بواسطه و بهوش و علت باد که بکشد می ماند
و تنگی نفس نیکو شود و اینها در بورن ادویه نام است **الکستری**
بسیار اعلی حد عدد بکشد بعد از آن جو چهار پرست و دسمول میت پیل
چند و پیل مول و خار باز کونه و اسکندر و س و تخم کوبیده و سنگها هوا
در پارتی و پنج پیل و کمره تنی و بیکر مول هر یک جدا گانه دو پیل بکشد
در آب که در شش پنج ادویه است یا اندازد در آب ان باشد که
اول جو را داده کرده جو را بدارفته باشند بعد بزنان در آن است

مغکور انداخته بکوت بند و پیوسته اندازد و بطریق ماسن بچشم
و صیدیل قند سیاه اندازد و روغن زرد و روغن کچمبشت بنفش
بل بکار برآید چون نیک بخت شود او پیله بپای کند چون سرد شود
شبه نمک دام و بپل دراز نمک دام بیفتد و در دام دو عدد
شبه همراه او پیله میخورد و باز و قوتی و سرفه و تب و شکلی نفس و کله
و بواسیر و ارج و پیش و سنگینی و خورده و ناخوشی و صغیف
جوانی به تندرست مبدل گردد و قوت شہوت بسیار حاصل
و رنگ از نمودار گردد و نام این است **کوت سیاه او پیله**
پوست درخت کبوده بون صیدیل بگیرد و در آب یک درون اندازد
و بکوت بند و چون چهارم حصه باقی ماند سیاهند و از پارچه کز را بنده
بگیرد و در آن آب بوزن صیدیل قند سیاه مخلوط کند و بچشم سازد
چون نیک بخت شود او پیله بپل بپای کند اندازد و بهر سوت
موجس تر پله تر است بجا و چینه باد به مغز اندر جوخ
بلادر ایتس برنگ نیرالا هر یک جدا گانه یک بل بگیرد و بپای
کرده اندازد و روغن نمک دام اندازد و بکوت بند بچشم کن
فرود آید و سرد کند بوزن نمک دام یکس یا رنگند و بخورد

کوت سیاه او پیله

در نوع کینه دفعه کرد و استنار در سنگینی که هر گونه باشد از دلک و برقان
در کت پت و کنول باد و اصل پت را با سس از نوا و لاغری و
در اهل و سول و دیگر اعضا دفع شوند همراه انوار کینه که در دنیا
همه را دروغی زرد یا همه را دفع غنیم یا همه را آب سرد میخوردند باشد
اما شرط اینست که ایول ادویه خورده قدری تحمل کرده بعد از آن
طعام بخورد و **نوشه حاد** از این نام است **نوشه حاد** پوست درخت

در ده که سبز باشد بوزن صد پل بگیرد و در آن آب ادویه ذیل اندازد
بیاوکل دوا واه مغز بل بادیه بادیه موجوس مومند انیس هر یک امانه
یک پل بگیرد و باریک کرده اندازد و بچنه گند ناز مایک در کفچه نریز و بعد از آن
همراه شیر غم یا همراه آب یا همراه شور یا زرد استار هر نوع که بایز شود
و خون عورتان را جاری میشود باز ایستد و بواسیر فونی و پروا اهل
مضوما علت خون دفعه شود کین حاد ادویه نام است تا اسی ترکیب ادویه

نام **نوشه فصل و فله دم** در بیان ترکیب **نوشه فصل و فله دم** که از
وزن مسخون چهار گونه روغن بگیرد از وزن روغن چهار گونه رسن بگیرد
و اینها یکی که در نوا واه کینه چون مرتب شود مقدار یک پل
بگذارند

در این نسخه
در این نسخه

خود را که روغن
و در این نسخه

در این نسخه

در آن جبهه بخورد عرق بچشم در غایت که اگر گزیده بچشم بخورد و غن
 بچشم مطلوب است باید که از وزن آن ادویه چهار مرتبه زیاده
 آب انداخته بچشم نه چون چهارم حصه باقی ماند در شانده و از آن
 گذرانیده بکشد و اگر آن ادویه که بچشم آب و مطلوب است قدری
 سخت باشد باید که از وزن آن سخت کوفته مرتبه زیاده آب اندازد
 و اگر سخت تر باشد نه زده کوبه آب انداخته بکار برد و نیز بد
 ادویه که کاهیده آن در کار است از یک که کاهیده تا یک پل باشد
 آن ادویه خورده نرم باشد خورده سخت در آب نه زده کوبه انداخته
 و چون بنده کاهیده او بکشد از یک پل زیاده تا یک کوبه باشد
 نه کوبه آب اندازد و اگر از یک پل تا یک کوبه کاری وزن مرغ
 باشد چهار مرتبه زیاده آب انداخته و چونش داده بکار برد و تقصیل وزن
 ملک برین طریق است که اگر آب خالص باشد و در آن میان وزن
 ملک مسحق از وزن روغن چهارم حصه باشد و اگر آب کاهیده باشد
 از وزن روغن ششم حصه ملک اندازد اگر رسی بچشم است قدری
 ملک مسحق از وزن روغن ششم حصه اندازد و نیز بداند که اگر

مقدار موه که اگر ادویه
 نه و یا دو و نه باشد
 نه زده حصه آب انداخته
 بچشم نه زده حصه چهارم حصه باشد
 که نه آن بکشد و اگر از روغن
 نه زده حصه آب انداخته
 از یک پل تا یک کوبه
 که نه نام وزن بید چهار
 از ادویه که اندازد و در
 ادویه زیاده آب انداخته

بیش از حدت یا رسد ^{بیش از حد} به دهن ^{بیش از حد} از وزن ملک است ^{مست}
 ده اندوز و وزنی اب خالص هر جا که باشد از وزن روغن چهار ^{ادویه} مرتبه
 زیاده بکار برود و نیز موافق که از زیاده از چهار ریس در سه ^{ادویه} روغن
 انداختن ممکن است باید که وزن هر یک جداگانه را بر وزن روغن
 بانرازد و اگر از شمار چهار ریس رسد یکم یا پنج باید که از وزن روغن
 چهار مرتبه زیاده وزن هر یک جداگانه بکار برود و نیز بدانکه از روغن
 ملک انداختن ممکن نکرده است باید که در اینجا همان چیز را که روغنش
 مطلوب است ^{ادویه} ملک کرده بانرازد و اگر ریس چری نگفته است باید که
 گاه به همان ^{ادویه} روغن برآورده بانرازد و در بعضی جا به غیر از ملک هم روغن
 بچینی کنند و اگر ملک از کل نگفته باشد باید که در اینجا اب از وزن
 روغن چهار مرتبه زیاده بانرازد و وزن ملک از وزن روغن ششم
 باشد برین طریق بچنه کند و علامت نیک بچنه گردیدن روغن است
 در آنی که اب یکی موشه گردد از ترمان از آنکست خود ماییده به بنید چون
 نشند و از بنید و بنیری از آن روغن درانش بانرازد و اگر از آنکست
 و گاهی موشه گردد و باید دانست که نیک بچنه گردیده است و اگر بخلاف این باشد

در این کتاب
 در این کتاب
 در این کتاب

خام دارند و **ساعت دومین بر آن است** چون کف میدان بر آید
باید دانست که چکه شده است بعد از آن ذلک قوی و گوارا و در
آن نیز ظاهر میگردد و از اینر ملا حفظ میکند و نیز بدانکه چون روغن
بمنزل موجود شدن بر کمره کوزه میفرود یلی مرد پاک است که نرم
باقی مانده باشد نه شفاخت معام پاک است که قدری سخی شده
باشد و علامت **تجربیه پاک است** که سخی شده باشد و از آنر نتیجه
پاک هم گرفته باشد از آنر که پاک گویند که زر خوردن آن بوشش
بدایمی باید و فواید نیک ندارد و آنکه مرد پاک است بنرم کمره
که متدانی میکند و علت بطن بدیدی دارد و گران است اما در باب
عمل ناس دادن خوب است و آنکه بر هم پاک است در همه کارها اعتدال
و مفید است و آنکه نتیجه پاک است در باب عمل بایدن خوب است
و در باب عمل دیگر خوب نیست و نیز ضابطه مغز است که اگر
روغن باروغن تیل یا قند سیاه و امثال آن بجهت کشند باید که از
در یک روز انجام نرسد بلکه در سه روز یا چهار روز یا شش روز
نرم گرات مراتب بجهت کرده طیار کند یعنی اول از شش گرفته

هم بر دیگران نگاه دارد و در این آتش باشد و دود بانی دارد
 و در صبح آن آتش داده نگه دارد بچشم در چند مرتبه آتش تابان داده
 در روز یا در چهار روز بجهت موجود کند و ریس های که در روغن
 انداخته ممکن است از آلهی را یکی کرده اند از دهنتر است اگر چه آله

اندازد نیز بدینست ایلیک انداختن قواعد حکمت است **مسئله حکمت بی**

پیش دراز و پیش مول و چپ و چپ و چپ و چپ و چپ و چپ و چپ و چپ
 یکو مقدار یک پرست روغن ماه که او اندازد و نه باده که او و چهار مرتبه
 از وزن روغن زباده بگیرد و بطریق که در سابق شد روغن بجهت گرداند و
 موافق طبعیت خود بخورد بپیش و نقصان از شما و بکیم پت و فو که در
 و حاتم است و در چپ است و تمام این چهار حکمت بی است **مسئله حکمت بی**

مسئله حکمت بی دراز و پیش مول و چپ و چپ و چپ و چپ و چپ و چپ و چپ و چپ
 و باده و مغز و ناخود هر یک جدا گانه یک بل بگیرد و مسح کند
 و روغن ماه که در شصت چهار بل با نوزده بعد از آن رس که جو لای
 که از وزن روغن چهار گونه باشد مخلوط کند و جوات نیز هم وزن رس
 نکره را باده و بطریق که در سابق شد بپاشد نرم نرم بجهت کند بعد از آن بپوشد

حالت بخورده باشد نام این **کهرت** است که باقی است از ارضی بنوع و باور
دفعه کرده و سنگر هفت و بود میرند و خوشد و بری شکم و در و مقعر
و موز که چه که عوف بدل بول خوانند و پرواها که در مقام شش
غایط بر نشینند و خوش و ناپندید شود **کهرت** بعد از بوزن
صد بل بگرد و در یک درون این انداخته بخورند چون چهارم حصه
باقی ماند در ستان بعد از آن طلع **میزبل** که در شش هفت بل
بوده باشد دروغن یک برت بطریق مذکور بچند گردانند و بخورده و
آفتاب شش گونه برود و سنگر هفت و غایط که با انواع رنگ می نشیند
زایل گردد و پرواها دفعه شود و مراد **کهرت** نام است **کهرت**
دو کهرت اسکند بوزن یک لا بگرد و در خاک بچاه بل بگرد
و اگر هفتی و طلوی و سیاه و بیداری کند و ستار در و بنور نوا
و بخت درفت لرزان و زنجیل و لاکر انگی و انکار کنه و تون
و ماش بر یک ده بل جدا گانه بگرد در چهار درون یک بخورند
چون چهارم حصه باقی ماند بستان بعد از آن ندا و بهای جویخی
کن که در بالا مذکور شده است بگرد و گوشت بیدار که جلوت بر خون

و نشود

و پنج و هفت درازد و در آنکه و هم ^{مستطیل} هر یک یک پل جدا گانه بگرد و کل طول
 یکایک بگرد و هر دو را و او که هشتی هر یک یک که که بگرد و دو پل معوی
 اندازد دروغی ناله کار و مقدار یک ادملک یعنی برابر وزن شکر باندازد
 و با شش زم نرم بچنه که انداختن نیک بچنه نشود بنگار و در مخورده باشد
 رکت است و در جهت و یک و عرفان و نور چینی و پیرن که رنگ
 روی در کون میگرد و در کت یک و موثر که چه و در د پهل و کتول باد و
 در این اب می و نورش سینه و لاغری وجود و نقصان بود و یکی در شود
 کند و اگر عورت بچنه یا نعل یا بد و مردان را قوت یاب و شهورت زیاده
 بخشد و در این است و هر دوی است نام این را کلام دیو کهرت خوانند

دو تپ

دو تپ ^{توپه} و هر دو بلند و در تپ و هر دو را و هفت و در آن
 و پنون و دیو دارد ایوانک و سه خط و دوتون و نازدانه و نالیکه و
 کل نیوز و لاجی و جویب بقم بیه مجیه و بزرگ و بد مالک و کوته و کل جنبی
 و هم بقرقون نیمه رت صند و تاب و غار که کلان یک یک که که جدا گانه
 بگرد و سحقی باز دروغی یک پرت اندازد و اب از وزن و غنی
 چهار تپه اندازد و بطریق مذکور بچنه کند و بخورد با دمع و آب و قویان

عقل

و چون که حرف از نهادن خون در شکم می‌گفته و لیکن آنها و منبسط
و تب که بعد یک روز و یا دو روز داخل می‌کند و مثل پول و بر روی
و خارش و پانزده که در هر دو گونه و بر می‌خیزد و تب و یرینه‌ها را که در
دفعه و نماید برادر و صحبت باشد که صورت عقلی بخورد و فرزند باید اسب و
و پری دور شود و عقل بخوراند نام این را پانزده کلیمان کبریت خوانند

در معنی کلیمان و شیخ علاء الدین

ای پهلوسه دام ای تر پهلوسه دام ای پانزده دام شیر بر سر دام
فلفل در از یک توله شکر سرخ توله منقه توله کل کول توله ماتی توله
کبیر کنگو توله کل بکانه توله کناری توله پند یا که توله جسی توله سار و توله
اگر توله تر پهلوسه توله اب چاه چهار خندان مقدار او بیست و یک توله و از آن اب
انداخته در دایره جویش پدید چون چهارم جسد اب بماند یا پارچه آن بود
صاف سازد و در آن اب روغن بنفشه را در دوز و در هر سه جوش دهد
چون روغن بماند و اب صرف شود نگاه دارد خوراکه روغن اول بود یکدم
دوم روز و دام سوم روز سه دام بخورد و بوقت فجر اگر در صنف بخشد
توکلان باشد چهار دام عالمگیری بخورد از نای در از چشم و بسبب باد و شعله چشم

[illegible]

بکند دروغی که او انداخته بر بقیه محظوظ که نکور شد چینه گردانند و بپایند
در دل عرف پوره دفعه شود و پوره بزرگ که سر بر آورده باشد و آنکه نهایی در روضه باشد و هم

باز در در می کند و آنکه می چکد و اما نکته عمیق بسیار اند و در بسیار

برساند و بهنج وجه نیکنمونه دفعه کردند و بار دیگر روی خود نتواند

جایگاه نام گرت است **تبدیل** چینه سنگها به طلا میسازد که نوت مردود

در کار تخم امتاس تخم خوشه در دهان دارد و نوری جبهه ای بند ال کوکرا

در کارگاه چینه به نوری عرفه بهر چینه از قوم زرد پیل بول برنگ گلی

چوب چوک بوزن یک که به جدا گانه گرفته میکی را سحق میکند و در روشن

یک برت چینه میکند و شیر ز قویا مقدار شش پل با نواز د چون مقدار

یک پل شیر بوقه نکور با یک پل شیر که با نواز د هم چینی شش پل وزن

شیر که با نواز د چون یک چینه کرد و بکند ارد و با کوه و برص و درد و بول

و اما س و بری شک و بکند رواد اورت و او در رو که که هر گونه باز دفعه کرد

و استوار یک قطره از آن روغن نکور بخورد اما همراه شیر ماله که و یا همراه شیر

باده شیر یا همراه چون ب کلیتی یا همراه آب گرم بخورد اسهال شود و اگر

دو قطره روغن نکور بخورد و دو مپته اسهال شود و همچنین بر چند قطره

یک قطره بخورد و اگر

بخ ذنت و جمال گویند

چوک

او در آب خورشید اوده

او در آب سرد و در آن

او در آب گرم و در آن

او در آب سرد و در آن

او در آب گرم و در آن

او در آب سرد و در آن

او در آب گرم و در آن

او در آب سرد و در آن

او در آب گرم و در آن

او در آب سرد و در آن

او در آب گرم و در آن

که روشن خورده همان مقدار است که در شمار افتد و نیز اگر روشن
در ناف باشد اسهال شود این را باید کثرت نام است **ترهید**
کثرت رس ترهید بوزن یک پرت درس باشد همان مقدار
درس بنده و نیز بوزن یک کاه و نیز مقدار یک یک پرت
بگیرد و نیز او به وزن یک که کاه جدا گانه بگیرد ترهید بسیار
منفعه چندین ملک که منتهی کاه کوا چهار کوا میدا مورخ زنج
مصری کل بنویز بنفید کنول کته بنور نوا هر دو هلد هوا املی را ط
بلند و بطریق با سبب روشن بخت کند و بوقت حاجت بخورد و
کوری در روز کوری چشم که در مدزنی بنده و خارش چشم و نور چشم
و ملکه و جالا و قرد و پوله و در چشم که هر گونه با زردی است دفعه شود
و صفت باید خواند بخورد خواند باشد خواند ناس بگیرد هر وجه که طبیعت
موافقت داند بجان طریق در کید نام این ترهید کثرت نام است
کوا کثرت هر دو هلد و سون و مور هر دو و در حین
و خوب جوفون و ده برنی و نهلتی و ده مالکه رجوان کنول بنوا
خس میدا ترهید شب بیل برزان بر کور که هر پنج در
میده کار

ایضا در کوا کثرت

پوست چ بگردد چون یک لکه که جدا از بکیر و کلب بکنند در یک رگست
روغن زرد بچنه بکنند و بکار برده برب رو که و بهوره و بوی و بکری و بکری و بکری
در کرم و بهوره و فو بگویند نام این کوراد است **با بزرگ است** که بهی
بهره این و سول تر پند هر یک دو بیل جدا جدا نه بکیر و بعد از آن یک
طاروس ببارد بای و پرورده و زهره و نوک و سر او را و در کند باقی مانده
درست در رو یک درون آب بگویند و کلاه به بکنند چون چهارم حصه آب باقی
این آب بماند و مقدور درن کلاه به مذکور روغن زرد بکیر و مقدور یک لکه که
او به چوب نالین با نواز و بطریق سابق روغن بچنه کند و بکار برده در
مقام مینا که اعضای این چوب سخت می شود در در و در و در و در و در
که روی کج می شود و از کونش که برام در کونش میند با و اراضی کلو و
مرض زبان این بملی دفعه شود این روغن در باب نوشیدن و نش
کونش در کونش انداختن و در وجود مابعدن بهمه وجه موافقت دارد
با در نظام بخت و بخت رت بکنند نام این مایه نام روغن است
با بزرگ است تر پند بهوه گویند بر دوز چوب لکلی برنگ بیل دراز موده
بخت عقل کاپش می دهد اما بهیته هر دو کلاه هر دو را و پهل برنگ

تنبهوت
بوی آب
دفعه بخت

باد بآنان انگوزه را پس خوب بچین خوب بخون کل جنبی بنایند
 کل بنویز مهری بگوید و تون هر یک یک لکه که جدا گانه بکشد و هلی را
 سحوق سخته طلع بکشد و در روغن ماه مارو که یک پرت دوزش
 بوده بنایند از دانا ماه مارو که یک رنگت یا کوباده خود بنایند شیر او در کوفته
 روغن از کوفته حاصل کرده بنایند و شیر از وزن روغن چهار کوننه مخلوط
 کند و از آنش با چک دشته به غرم رنگ بکشد بطول خط خورشید
 در سه وادی همشیر بنایند بعد از آن در ساعت مسعود که یکم به پنج بوده
 بخورد و شروع امید بخیر در ساعت نیک بکشد بعد از آن در او مسر
 بنایند از اگر بنایند در او کاجی بنایند از اگر بنایند بخورد و فرزند در نصب
 حاصل گردد اگر زن عقیقه بخورد و زود به بار حمل گیرد قوت و قوت و قوت
 زیاده شود که عورت را خشنود و نتواند سفت و فرزند زنی شود
 روی که عمرش کامل بماند در یابند و اگر عورت میخس بخورد و فرزند
 در یابند که از اسب زود در کاجی تاید یعنی فرزند او را عذر دارد
 و فرزند دانا و عاقل و همشیر و طالع مند و عذر دارد در یابند و در باب
 است که در شب در میان بنایند نام نهی را چک بکشد و بنایند و در

چشمه بوی

نام رگبر این نسخه را از زبان کفره است اما شرط است که چچمن نام بومی
 این نسخه باشد و از کمالی بدعی موافق خواشش خود دریا به ارجه در
 شمار او به بالای این بومی مندرج نه شده است اما صلاح جمله حکیمان
 برین اتفاق افتاده است که اگر چچمن نام بومی باشد از نزد موافق رود
 و اگر نه اندازد خواشش چند این که دارد در نیامه ارجه متاخر خواهد شد
مصلحت بانه نیب طوی کنای بونل بتر اعلی مراد از آب انداخته و
 جوینده ملامت بکند و حسن اول که در اینر کلک بکند و در روغن بطریق
 مذکور بچینه کند و بکار بردت دیرینه دور شود و باندرو که در ص و سب
 و کم شکم و بواسیر دفعه شود پنج نکت نام است **مصلحت** در دوش
 تر به طوی پور فودار و هر دو هلد ز السین میسر است و در اعلی را کلک
 کرده در روغن یک پرت به پیرد و شراب که او از وزن روغن زرد چهار مرتبه
 زیاده اندازد و بچینه باز دال عورت را در اندام نهانی **مصلحت** اراض هر گونه باشد
 و به **مصلحت** شود که اید و تنگ بود و دل که بوقته باخ نیل شود
 و هر عورتا که فرج او بطریق رفقه رفقه علی حده نمانده باشد نیز مملو شود
 و در فرج که در اندام عورت پیدا می رود که از از علت ان عورت حل نمواند
 بوقت دفعه شود و چچمن شود و از تا سیر این روغن اعلی مرض اندام نهانی عورت

دریا به ارجه

و عورت

ز این که دند نام این پس است است تا ای زکیات روز زرد که

فصل سیزدهم در بیان رخصت روغن تیل برین عربی است

هر یک از آنکه در شرح وزن ملک و وزن روغن و رخش دادن و بخند
کردن در سینه اخس و علامت نیک بخت زرد نظر داشتی و یزان که
در بالای در میان روغن زرد و نوک زرد همان قاعده را رسوده و از تصور

باید روغن تیل
در سینه باشد

موافق همان ضابطه عمل ارد و طیار زرد و بکار برده **لا جسد تیل**

بپارد و لکه دانه بوزن چهار پرست در آب که از وزن لکه چهار کوزه

باز انداخته بخوشند چون چهارم حصه باقی ماند کادیده بستاند در آن آب

کادیده روغن تیل که اول با بوزن یک پرست مخلوط کردند

از جرات که از شر بکامو کرده با بوزن یک ادنک نیز افزوده

بعد از آن بادیان و ادنک که به سه شتر افزوده و اسکند و هلد و دیو

و گنلی و ریخا و موریری و کوته و صلی و چندین دموته و رابین

در یک بوزن یک که لکه جدا گانه بکشد و سخی کرده و در آب

در آن خروب باندازد و از آنش نرم زنگ جوش داده بکشد

و بکشد و از این تیل مردن کنند بکشد و بکشد و بکشد

باز به دوسره و سواس و بکشد و بکشد و بکشد

و باید مرع و محوشه در هر جسمی بود که دماغش معلول و بوی بد که از وجود
ای ایند و زرقه که اعضا را فرو نشود وزن حاصل ازین تیل روشن کردن قوت
بسیار میرشد و نام این بدنها و تیل است **میان درجه اول** بسیار صندل

است درم زوغن تلخ زان حقیق زردان فلفلیس و دیو دار و کوته و
ز جوب و داربلد و چهر و رکت چندان و حنظل و نوبت سبع کینر و زرنج
و شل و زهر که هر یک سنش نیم باشد بپوشد بپوشد چنان از زوغن مذکور

برویند که و شیر و سرکه که هر یکی برابر و غش بپزند و نذاعص یا بیاوند
 این بزنند و بر اندام بماند اینی در دو پیرچها و کوه خارش و ایدم سفید
 و زهر اهر و فو شوی و اندام نرم شود و اگر محل مرض کاک نه و هر و غش نکور

از آنکه پوره اگر چه بنه سانه ویرینه باشد میان اند که روز و فیه شود اگر عورت
را بوان بلوغ تا یکماه برین روعی ناس بکود اگر چه پسر شود بانش ^{شقیقه}

و بعضی را برین رشتن حقه کنند در روزی سه دو کرده رفتن مانند شود
و این دوش روز دوش هر نمرده بود بیست ناخن است و این را مهال هر جا دل کوید

مقصود و چاه و دوزخ و غنیمت را بحق و زور از حق و فضل کرد
و دانت و شیرانه و سرکین نه کار و دوزخ و زور چوب دار بلند و چوب

و گویند در یک چندان و حفظ و یکروشنی و در پنج و چشمة و کوری
و بزرگ و تخم بنوار و سرف و کور و تخم و چشمة و زقوم و کوی و کور
و پنج و کثیر و پنج و پیل دراز و مال کننی که هر یک دوازده درم باشد
و زهر بیت چهار درم و ده بول بقو که چهار چندان از روغن مذکور بود
و بنشیند که و بنشیند که هر یک برابر روغن مذکور باشد باوند و حسن
یا با او نه کلین پخته و بکار بندند از جمیع فواید مزاج و پیل حاصل آید و بطور
این روغن با دفا سوزان چهار با نان نیرد فواید شود و در پیل نه ساله و در
و بر صدف و فواید این را با روغن پیل گویند **بسیار** مومیزی اسکند
که بهی متی مغریل پادشاهی بود و خارج ملک بسیار در شیب نوناک بنویسند
کنند بر سر ران از نان هر یک و پیل جدا گانه بکشد و در آب چهار درم و در
اندازشته بکشد و چون چهارم حصه باقی ماند در ستانند و در آن کا دهن مذکور
روغن پیل مقدار چهار بر بیت یا نوزده درم و در سس ستادری نیر برابر روغن
مخلوط کنند و شربت که کار و نوزده روغن چهار مرتبه زیاده اندازد و چوبی
بعد از آن گویند لاجی خوب چرخون یک چنان است که چوبی که شکست
پس کند بلا آری پس با دیان و بود در سس ستانند یا کسب چوبی نمود

[illegible]

بفضل رسیده مقهور گردیده بعد از آنکه از قهر این تیل که بشن تیل نام است
بکار ارضی جامه در زن اند که دفن شوند **تیل** پنج کبریتی آورده گاه به سه
بکشند و گاه به سه و کلعتی و جو و سیر گاه به سه رتبه بگیرد و شیر که گاه
شیر بگیرد هر یک هر یک هشت حصه جدا گانه بگیرد و یک حصه تیل گرفته
یکی کند بعد از آن جنوبی و ستاد رخی و دود در و خوب بق و گاه به سه و
و تکر و خوب اگر دنگ منک و بوج و پوز نور و خنایان و هر دو بسیار و
پنج و باد بیان و احسنه و دلاجی این یکی جز را اسحق کرده ملک کند
و در آن تیل باغیر و بطریق سابق که گفته است جویش داده بخورد اند و نمک
این تیل عورتان حاصه و مردان کم قوت را خوب است و بر سوت با و دقت
شد و صحت یابند و یکی علت با و زایل کرد نام این کنده بلا تیل است
کند بر سار تیل کنده بر سار بنوزن صد پل بگیرد و در یک درون آب
انداخته بخورد نه و چهارم حصه او را بگیرد آب خواب و کلعتی و در دوش
کچد بر آب بگیرد و شیر که گاه و از وزن روغن چهار مرتبه زیاده اغراض و
روغن تیل است همان مقدار ادویه دین بگیرد و ملک کند و فی حدیط سازد
و بطریق سابق بخورد و اندادویه نیکو است و سستی

بفضل رسیده

نک شک بیل دراز کشته بر سر رنج و بود در زانین کج بیل بلا در
بادیان چنانچه این یکی را ملک کرده با تازد و بطاریه اراضی باد
و بنم برود و کوه شک و کنای و کرمی و اردت و نورک و کوزشی و در کمر
و در پشت و کوی و در دهن و کون که بسته ناز یکی دفعه کرد و کنای زبان
ببر دفعه شود و کنده بر سر یا نام بیل است. **الحمد لله** پیش جواب
خار و خور و کج کوچه بانه نو نونت و ف و فو یا کور کونید و کج بر خور
هر یک هفت بیل جدا گانه گرفته در چهار کونه اب انداخته بکوت اند چون
چهارم حصه باقی ماند کاد به او بستند بعد از آن مغزینه دانه و تخم سبزی
و کلنتی و مغزینا و هر یک چهار دین بیل علی حده گرفته در چهار کونه اب انداخته
کاد به بکند و بعد از آن کونت نیز بوزن یک پرت در هفت چهار بیل اب
انداخته و جو نشیده چهارم حصه او را نیز بستند و یکی بر سه اب کاد به را بکجا
کنند و در آن اب را میچینه بوزن یک پرت بیل انداخته انش دهد و ملک اند
تازد و بیا بیل بانه از دو ان اینست طلوی و کوهته بادیان را پس بنور نوا
بیدار بیل فقه از زنجیل ملا کنده بر سر یا چنانچه ملکاتی هر یک نیم بیل
چهار کونه گرفته و در آن بیل نیمه و نیمه در آن بیل نیمه و نیمه

و بطریق دیگری اردن و او د با یک سو که در وقت و بوی که رود که هر روز
آینده لاغری میشود و در چهل روز که و بعضی روزها که بسته باشد این امتیاز و سبب
کلب و کلب پس وجود مانند روزه سر با نوبه می باشد و نواجی و اردت
و دیگر امراض را با دو فیه شود و اما کتب بن نام است **شماره پنجم** ستاوری
بلاات بلا عرق بر بار بار با یون به یون بنج از نه و اسکنده خاک
بل لباسی از کوب هر یک یکم بل خدا خانه بنزد دیگری را و در آب که در پیش جگر
مرتب زبانه بنج خوشی دهد چهارم حصه او بنهند و در آن مادی همه روغن تل
مقدار یک برست اندازد و رس ستا و یک برست بنزد اندازد و بعد از آن
دیوار خیار باشد تلک عصب جازون بادیان که هستی گفته دلاجی هر یک برست غلب
کنون رده میزد اموا کونا چون که هر یک یک که جدا نیاند گفته طلک
باز و بطریق مایع تل بخت کند و از آن نه او پیه عرف با جک و نشی است
بد و چون تل طیار شود مورد و صحن طریق بکند مورد و صحن از او کند که در
در سر با رجم می بندند میان سر خالی می سازد و کرد و بطریق و ستار سنج
در سنج سنی و از به بند و مقداری که چهار انگشت از پیش سنج را با سنج

بعد از آن میل را در افتاده انداخته اند و در بعضی باندازد و بیکتری
که میل از احاطه آن بگذرد افتد قوت تمام و کمال حاصل می آید و اگر وقت
بگذرد فرزند زیاده از حد عظیم باشد و کمال باد و باندازد که وز بر داند و پهی
نویسد و بر چوب و عرض دندان و دندان و درمی و حرارت و باد رگ
پهوش و دیوانگی دارد و خون که عورت را از جانی می کشد و لپاره
در است و یک پرونده در میان نام است که نشانه می کشد گفته است وقتی
که است و ری را رفتی پرونده از میان رفتن و بیل بخواند و این است اوتم
تا از بین نماند باز روی خود را بجای نمی کشد و سایه خود را بر او پنهان اندازد
و از چوب که یک میخ خوب را بس کرده با خود ببرد و از آن میخ او کشد
را از زمین بر کشد و در وقت کندیدن این انون بخواند اوتم سرب براده
بجای نماند بعد از آن از زمین بیرون آرد و بیل برود و چون آغاز میل بخشد
در آن وقت این انون بخواند اوتم که مار چو نیا مار اما بیک
و کینه **کاسه دین** کسب لافلی وقت کوته زنجیل میل دراز
نکست کسب میخ و وقت کینه یای بیک جیت بانه
و کینه کسب میخ و وقت کینه یای بیک جیت بانه
و کینه کسب میخ و وقت کینه یای بیک جیت بانه

و هر دو پییده و بود در و پنج اندر این و کینه و کینه و شیر که رسکین
 ماد که او هر یک یک که که جدا که که که و ز بهر نیم بل در و غن
 یک برست و مصفا عفت از آن بول ماه که او و همانند است خالص
 ۳۲ دام و حیدران
 یکجا بجهت کند و نام این فرجاد تیل است یکی مرض باوراد و کند و بینه
 برص و نند یک برص و بوجها و پانویله برص و داف

و بنی علی برود **تر پیده** و نه **لب** و جراته و هر دو هلد و این چنین
بانی را طالعک بکنند و بنیل ^{بایدن} کند و عددن حکم تا سیر بنیل بالا دارد **ج**

ج بنیل **ج** نمیب را در رسی بنیکه هفت پت و هب باز در رسی
یک ر هفت هتته بد هر باز از ان **ج** تا نیکو ر بنیل میرون کشد و ناسی کرد
چون نیکو کار و خشک **ج** هر و یک خورد هلی موی سفید سیاه کرد و

نویسی بگو این تبدل کرد و نام نمیب **ج** بنیل است **ج** بنیل مهبلی
هوا هر **ج** را نه **ج** نمیب این جد را طالعک بکنند و بنیل بنیدارد و
ناسی و یک موی ریش و موی سبز زیاده و دراز و سیاه رنگ شوند

صفت هر هیت نام است **ج** بنیل **ج** بنیل **ج** بنیل **ج** بنیل **ج** بنیل **ج** بنیل
کله **ج** بنیل **ج** بنیل **ج** بنیل **ج** بنیل **ج** بنیل **ج** بنیل **ج** بنیل **ج** بنیل
اقل هر یک بونت زمار کلوی تر پیده بد ناکه هر یک جدا کانه یک

کله بکورد و از رسی تر پیده بچونند و بنیل طیار کنند و بکار برد
ی موی سفید سیاه شوند بنیل نام است **ج** بنیل **ج** بنیل **ج** بنیل
از رسی بنیکه کیت این و کاهه تر پیده و سار و در طالعک

کله بنیل بچونند و بکار رهندند و از رسی رو که و اقل بنیل کرد و نام

آبجوغت موی سفید آمده باشند و خارشش کبخی دفعه کرده و
بیکراج پتن نام است **در سیداد** پوست درشت کبیر بوزن
صد پل بگیرد و کوفته در آب که درون وزن باشد انداخته
بجوشاند و چهارم صفت او را بگیرد و پتن بوزن نیم دو همک بگیرد
طک یک یک که بگیرد ادویه طک انیت سفید کبیر و نقل
گیرد خوب اگر پد ناکه خوب بقم بود صفتی لاکه و صفت
موت به پنج جابهل کافور کنول کبیر شنگ حل و سوراخ آلاچی
ناکه کبیر کابهل پتل طیار کرده بطیار و در دهن دفعه شود
و دوستش و کوششی که مقام خود گذرانده باشد و سستی دندان
و سوراخ استخوان را دفعه شود و ترزه دندان را استوار سازد
و بزده نام روکه و گرم دندان و تر قند کاعضای وید بوی
دندان و زبان طام و در دلب و در دزبان های بر دار میداد
نام است **در سیداد** **در سیداد** **در سیداد** **در سیداد** **در سیداد**
و در گوش اندازد و در گوش برده **در سیداد** **در سیداد** **در سیداد** **در سیداد** **در سیداد**

در اول ماه کانون یا ندر بهمن چرخ بکشد و شیر بز آب انداخته طیار
سازد و بکار بندد و گوی کوش برود و بلاد تیل نام است **دفعه دوم**

دفعه اول طب خور در بهار بکشد و هر دو لهار و پنج نعل و انگوزه
تخمین و گوشت و دیو در روغ و گوشت و یادیان و روت

و پس موی و ناله مویت هر یک یک لبر که جدا گانه بکشد و در تیل
یک پیست چرخ کند و درش گنبد و بخوره و فتنه باندازد و درش
بهره که مانند مو گشته کرده باشد چرخ بر پسته زیادد و اندازد

و طیار زد و در کوش اندازد و دریم کوش و او از کوش
در در کوش و گوی کوش و کرم کوش و دیگر امراض کوش

و امراض دهنی دفع شود و صحت یابند جبار تیل نام است

دفعه اول رس جنبری بوزن یک پست و شنبه

یک لود و پیل یک پیل یکی را بپا کرده در او نه شنبه در آن او نه شنبه باشد
از آن وقت یکاه در انبارت نگاه دارد و مو مو گشتی نام است

دفعه دوم باد به هر دو بهد و عور هری و پیل در از و رس بزرگ

چون که در بهمن است بزرگ و چهار گونه اب اندازد و ناس بکشد

مسماکت سخی کبار

کوش

در آن او نه شنبه باشد

پیش از آنکه هیچ گونه دانه نباشد و فواید آن در فواید صفت باشد **پاهل تیل**
خار که خورد و دونه پنج سبزه تیل ز کونه بکشد این را طایفه
بوجه سابق تیل که کوفته اند نام دارد که در پیش بوی پیری آمده باشد
دانه شود و پاهلری تیل نام است **کوبه تیل** کوبه تیل پهل دراز
کوبه در پهل پهل را طایفه کند و همین را کافور بکند و پیش کوبه کوفته
در روغن زرد بچینه نیر است اید و ناس بکشد و عطی زوله
برود کونست تیل نام است **دو دانه تیل** دو دانه پهل دراز
و دو دانه و کبار و کچره و ملک شک و تخم باز کونه این را
تیل کچه سازد و کبار بر دوا سیر پینی برود و کوره دوا و تیل نام است
تیل شرب که کار و دشت و شرب که در رس و توره و رس چینه
و آب لیمو کافور و پیش و تیل لخم برابری بکشد و چینه کند چون
تیل باقی ماند و تمام رس بسوزند آن تیل قرمز و ارد و یاز و بول
ماد کافور که چهار کونه از وزن تیل باشه یا تیز و دونه و خالص
که باقی ماند در کبر و بعد از آن کند یک چینه منس و تیل
یا و برک استیس زهر تیغ نزدی **تیل** چینه پاهل

در کوزه دار بند مهنی میجی و او را زیر کوزه نمودار بر بار گرفته چورن کند
 و از یک لبر که در وقت نالیدن بر چسب کند و به اندامی بر می کشد و نوب
 باشد برود و دوف که در جگر مثل نام است که به سبب زشت کند و دوتون
 و غزائی توری نه در آب لبر که عوف میوز تیل خبه گرداند
 و بکند موی برود که به براد تیل نام است در هر روز در تیل رسی شود و زشت
 و زهره بکند بر بار درخت نپ پنبه چسبی زقوم و بود در ستاور
 زکندی خضل که سبب چینه اسکند رس کوده جوانه سبیل که بخره ریت
 و زشت است سکتا بطینی به بخار نموده شکلی که تینی زرجوب امتناس بنوار
 رسی است که بوزن بر بار بعد از آن دیو دار و در دو بند و حیوان و کوه و ملک
 و لبر و جوب بقم و شیر و نمک و بوی و زکندی و خزه و به بل در در و زشت
 ز بید بوزن بر بار و اسکند روس و نایس پیر و بول پزنگ و دم سه ل و چار چانه
 و به بوزن و جادری و طلیح و عوف نال کنکنی یک پل حدابانه بکود
 و زهر و پل بکود و جلی را ملک زرد و مثل رنفت بوزن ادهک یا نازد و
 بول و جاد و جاد کونه با نازد و در او نکل بکوشند و طریق یا سینی طیار کند و حاشی بر حلق
 و با لبر که بوزن و نوبت شود و در این کند اعضای نرم شود و با در آن با در زای
 و با نوبت شود و او را نوبت و بکود و نوبت که در کوزه و نوبت و نوبت و نوبت

باد صرع و افغان و درخت و درجه رو که و دند ایتانک و مستی اعتقادی بود

این را در هر تورا و نام نبل است **فصل چهارم در بیان خود را به اسودار**

که در خفا و در شب شراب توان نماید بدین طریق است که رس بود

که مدت چند در زمین دفین کرده باشند از اسودار است مانند اما نه است

در اسودار است اینست که هر چه از او بکشد تا بخت و قدری آب انداخته و درخت

زمین دفین کنند از اسودار خوانند و هر چه از او بکشد و چون یک دهه بگذرد

از او درخت کویند و مقدار وزن خوردنش یک پل است بدانکه از او فرو

درخت وزن را مفصل گفته اند باید که یک درون آب در گذرد و قند سیاه بوزن

یک تو لایک و در اسودار هم یک نصف از وزن قند سیاه بکشد و آنچه او به

را بکشد گفته است و هم حصه از وزن قند سیاه اندازد مقدار یک انوک

باقی مانده و هر چه که غله بکشد که در اینده موجود کند از اسودار کویند و از طریق خوب

بکشد از اسودار کند کویند اگر قدر از آن سی و در بکشد از او بکشد و بکشد و بکشد

از آن هم بکشد او را بکشد و از او بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد

و اگر شیره از بکوی که مطلوب است بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد

کن مانند و هر چه از درخت یا از درخت بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد

باشند از او بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد

و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد

مقدار یک دهه
در اسودار

میدان افندی
از هر دو سو

بگویند و مالک از هر یک نیم بل گیرد و در یک نشاند و در آب که در دست
باشد باندازد و قند سیاه بوزن سه توم مخلوط گرداند و کل دانه بوزن دو
کند و بوزن شصت بل و اگر اندازد و یکی را یکی کرده و در اوند حل نکند و در حوض
شده باشد موافق طبیعت بخورد و قوا را ببرد و بگوید و او در روک و سرفه و تنگی
و سینه و باند و بویایر رفع رود و این را بیدار و آموخت نام است **کشی ارش**
این ترشتر بهینه باخته بر یک مدته چینه از هر یک چهار بل گیرد و در آب
کند و انگین بوزن شصت و چهار بل و قند سیاه بوزن یک توم و یکی را
در آب دو درون باندازد و در اوند مرغین انداخته نکند و تمامت یکماه
موافق طبیعت بخورد و استهلاکی از او بر قان و اساس و با دگر شکم و جگر
و بویایر بر ص و سبی و خارش و سرفه و تنگی نفس و بیدار دفع و بیدار کرد
که بر طعم مایل نباشد و سرد و در سنگریزه و هر وی روک زایل گردد و بگوید
نام است **و** و مثال طریق ساختن ارش است اینست که حج کوده بوزن یک توم
بگیرد و دگر بوزن نیم توم را ببرد و کل موه و کینارده ده بل گیرد و یکی را در آب
درون باشد بخوراند و در شتاب او را که چون چهارم حصه باقی مانده باشد
بعد از آن کل دانه سبب بل و قند سیاه بوزن یک توم و یکی را بوزن یک توم
و خوب انداخته تمامت یکماه نکند و بعد از آن موافق طبیعت بخورد

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

در این کتاب
نویسند
در این کتاب
نویسند

مرفوع نگه دار تا مدت یکماه بعد از آن بر رانده و مقدار طبیعت بخوبی بر موی
از این نیکو و در اندک زمان فرصت دهد و اعراض بادیهی و سنگریزه
بواسیر و خسل بول و برص نماید که رود و یودار با درشت نام است
باب درشت نام یکم نوزد نیم تولد بگیرد و یودار هم و زرش و کر و با
و در بار هلد بیت یل و تر یهلم بیت یل و یلمی را در بهشت و روزه
آب انداخته بخورند و هشتم حصد شرب بتانند چون سرد شود شربت
و تولد و نبات نوزد یکم و کل داده بیت یل با نوزد نیم و نوزد نیم
و نایکسر و جای بهل و قنقل و لایحی و تج و تهر یک یک یل جدا گانه
و یلمی در از چهار یل بگیرد با یک کوزه در آن شربت نوزد نیم و نوزد نیم
و در او نوزد نیم انداخته تا مدت یکماه نگه دار و بعد از آن بر رانده و مقدار
خوب بنوشد برص که گسترده باشد و نمی رود و هر دی روک نیز اعراض بنوشد
یرقان و او در روک و با و کوله و کوم شکم و سرفه و بیسی دفعه که در نوزد نیم
و که در نوزد نیم است و انواع برص از این بعد هم بدو **بوی حیا درشت**
بویست و درخت میفلان نوزد و تولد بگیرد و در چهار درون آب حیات
چهارم حصد شرب بتانند و سرد کنند بعد از آن حصد سناه که نوزد نیم تولد
و کل داده شربت یل و کوزه و یلمی بگیرد و در نوزد نیم و کوزه و لایحی و تج و تهر یک یک

و نایکسر
و نایکسر

والبکر و قنصل و مویج از هر یک یک بل حدالمان بیکر دو بار یک کوه و بار یک دران
تختیاب مخلوط ساز و تامت یکماه نگهدار و پیراز و بقدر در غرض طبیعت بوش
نیم در بر و امتیاز و ریخته و سرفه و تیکی نفس بر و و سیولنا و در شست نام است
در کیم بوزن نیم تو لایک دو در و در و درون آن رخ اخسته بخونشاده و چهارم
در استخوان چو کمر و شود قند سیاه بوزن دو تو لایماند از و پنج و الا ای و تریج
و البکر از هر یک یک مویج و بلبل و راز و برینیک از هر یک یک بل حدالمان
بیکر از بار یک کرده مخلوط ساز و در او نذیر و پیر انداخته تامت یکماه
نگاهدارند بعد از آن بکار بر و قنصل و سرفه و تیکی نفس و اعراض کلوز حیت
بتم دفع کرد و قوت بخشست و کشف رقا طبع است نام این در اجها
در کیم بوزن یک لایک دو در و در و درون آن رخ اخسته بخونشاده
و بوش از کیم چهارم حصه بعد از سوخت باقی مانده است بستاند و سرفه
بعد از آن قند سیاه دو تو لایا حل داده شش نوزده بل بعد از و پنج کول و تریج
از هر یک یک بل حدالمان بیکر دو در و در و درون آن رخ اخسته بخونشاده
تامت یکماه نگهدار و بعد از آن مقدار طبیعت خود بنوشد و ابر و سیر و و رقان
از این سینه و بینی و پا و کول و بر غرض و اما س و نقصان استها دفع کرد و است
در این کیم است **نقل از کیم بوزن یک لایک** دو در و در و درون آن رخ اخسته بخونشاده

نمودن هفت جوشن که هندی اورا هفت دوات خوانند و آن است
طلا و نقره نحاس و سرب قلعی **این** و دو دوات
یکم از هفت و دیگر برنجی بدانکه این هر دو دوات مستعملی است بدانکه
دوات را که خاکسترش کمرون مطلوب است باید که اول در اسفاب بکند
پس کدورتی در دوشین بعد از آن بطریق که گفته خواهد شد آتش داده تا که
رایق پاک و صاف چون از طریق آسمان آید که اول آتش را به پیش از جوش
او بخ آتش را که در دو در میان روغن تیل سرد کنند و نیز به مثال است که
عمل نماید بعد از آن به همین سبک که مرتبه در آتش انداخته و روغن سرد بکند
دو سه مرتبه در بولاد کاوه سه مرتبه در آب گلی و سه مرتبه در جوش قلعی که با آب سرد
سرد میکرده باشد آن دوات پاک و صاف را غیر تر خواهد بود با صاف کردن
و سرب برین رایتی است که در آتش گردانید و نیز است سه مرتبه سرد بکند قلعی
سرب از لکه و دوات پاک گردد و **دو دوات** در بیان کستن طلا برین روش
که بیاد و طبق طلا هر مقداری که مطلوب باشد متضاعف از آن سیاه بکند
نیزه آتش سخت کند و در شش از حبش نمون و امثال آن باشد بعد از آن
و آنگاه و بکند یک برابر کوبه هر کوبه گرفته نباید که کوبه هر کوبه را که
داده در دو برابر بکند و حل حکمت کند از آن سیاه بکند و بدین روش
آتش و چون سرد شود و دیگر و همچنین چهار مرتبه آتش دهد و در آن

دوات پاک و صاف

بزرگترین قلعی
و سرب

آتش
سیاه
و کدورتی

در هر تریه مقدار نخست مال میسوزد و طلا خالص کرده و در هر که نه بخار برود **در** بسیار طلا
 میسوزد میسوزد که خواهد برایش یک دانه و نیم که هر سه برایش از دانه و نیم و دیگر از آن
 سنجق بلغم بکند و قدر آب ترش نیرده که گمانند و در هر چه وزن گویا که باشد همان مقدار
 سنجق اندک بر آب سیده و فوق درخت آن کرده داده کل حکمت و اینست باطل و نیست
 مثل سید چون سوزد و بیرون کند بچشمی که عمل کند و در هر مرتبه کند یک و یک میسوزد
 در طلا که بسیار در **در** بسیار سیاه کند و چون بر آب و از رس بر که کجاست سخن کرده
 که سوزد و بر طبق طلا که بر آب و وزن پسین باشد یک زرد و زرد پودت کجاست در دست
 که سوزد و بر طبق طلا که بر آب و وزن پسین باشد و آن مویش و آن مویش در مویش
 بکند و کل حکمت خوب بود و حسن بکند و در آنش که بهشت سوزد چون سوزد شود
 بیرون از و بچشمی که یک بکند ز خالص خواهد شد هر جا که دانه بخار بند که بسیار مقدار
 چنانکه از رس کجاست و از پودت آن زرد کنند چنان که از دست اینی یا از دست
 که سوزد عمل بکند نیز همین حکم دارد و **در** اول طلا را آب زرد و در آن مثل سینه
 میسوزد و باشد مثل رس را در باقی مفید است از رس بر آب داده باشند چنان
 که است بکند ز کنند و **در** بسیار و طبق طلا میسوزد که خواهد از رس کجاست
 میسوزد اگر باشد از رس خورس یک پسند بعد از آن کند یک اول بوزن طلا سیده
 که طلا طبقات نکور بهد و در هر چه طلا پسند که در کل حکمت حکم بسته در هر چه

در هر تریه
 در هر تریه
 در هر تریه

لشش نقره

پاچک و شنی اشن بد چون سرد شود بیرون ارد و بچمن نه مرینه اشن بد بعد
به مرینه دوم از سه عدد به پاچک و شنی اشن بد در زخا کستر کرده و بطبق
لشش نقره در میان کشن فقهه عرف نقره بدنی طریق است که بیارد طبق نقره
سه جز و یک جز بر تال اول بر تال را از در شنی سخن کند تا مدت یک یا سه بعد از آن به
طبق فقهه کشند و در کوته ها اند و کل حکمت فقهه در سه عدد به پاچک و شنی اشن بد
حد و شود بیرون ارد و بچمن چهار مرینه اشن بد و هر بار که اشن بد به یک تا یک
باشد نقره خا کستر کرده **لشش سو لی** بیارد و مار فشیخ عرف چون یکی از
ز قویا سخن بین کند و بر طبق نقره می کشد بطریق که مذکور شد اشن بد و در چهار
مرینه نقره خا کستر کرده **لشش مس** در میان کشن یا مس بیارد مس اعی طبق
مثل کاغذ بکشد بعد از آن در آب شنی تا مدت سه روز از آن ختم خوش مرده
باشند باز بد را در ده و صاف کرده در کبرل اندازد و چهارم همه از آن سیماب مخلوط
کند و از ترش تا یکس سخن کند باز طبق مارا بد را در ده و صاف از آن کند
یکم در در شنی جدا سخن کرده بر آن طبق مذکور کشد بطریق که مذکور شد و ظاهر دارد
بعد از آن چوبی خواجه اینی خواجه بنور نواز به یک را خلک سازد و برانی کو مانده
مقدار دو انگشت سطراب کشند و در سطراب کا بنهند و کل حکمت و سبب کرده
و سطراب کا بنهند و بالاشن یک تا دهن او را از رنگ و از گل سبب کند و بر دهن نهاد

در اول التشنج جراح افروزد بعد از آن بقاعده زیاد میگردد باشد همچون
التشنج بدو چون سرد شود فرو دارد و بدو آورده در بریل اندازد و از
سیر سوزن تا چهار پاس سخن کند بعد از آن کوبد و کند یک از وزن مس نیمه بار
در دو کاسه در روغن بنفشه مخلوط زد و بر آن کوبد و کوبد بپسند و در سب
یک کاسه در یک پست خوب است و در چون سرد شود بیرون آورد و خشک کرد

در کاس فی فی ارد و در و سر نمیکند نه است **التشنج** در بیان
التشنج جراح است سار و کند یک در نیرانه سخن کند و در طبق جید بپسند و کند یک
نقاره وزن جید با نیا اما اول طبق جید را از ریشی صاف کرده باشد بعد از آن
در سب طل حکمت کرده و در یک پست است و در جید کند که در در ارمی غریق
روغن را عمل کند و در التشنج برنجی مطلوب باشد از عمل کشی غرض مطبوعه
از سوزن کوبد و در میان کش سرب بار و مثل از نیره برک قبول سخن کند
در سرب بپسند و وزن مثل برادر وزن سرب باشد و در سب که در کج به

التشنج در سب که در و درت عمل نماید **در غلظت** و بطار برده **در التشنج**
پوست در غلظت نوزان و پوست در غلظت بپاید و بار یک بپاید و بار در سب که در غلظت
اب سوز و در غلظت از آن که سبیده است بر آن سرب بافتند و از کف ارمی بپسند
باشد و در چهارم حقه دیگر اندازد تا که مس اتمی چون پوست مذکور بر آن نشسته باشد

و از کف میگردانیده باشند باز بر آن سرب منسل گرفته از آب کاجی هر دو را
 و کوره دار بسته در کج بت اش خوب به چون سرد شود بیرون از کوره
 مقدار منسل دیگر اندازد و بطریق سابق سخی کرده در سرایه سب کرده منسل
 اش کج بسته دهد و بار منسل دیگر میداده باز سرب کشد کرد و **منسل**
 در میان کش قلعی بدین روش است که در آوند کلس قلعی را که از آن گذر وجود
 بون درخت استی و بون درختی از آن طیار دارد چهارم حصه از آن بون
 قلعی کنور باندازد و از کف این میگردانیده باشد چون بوضه کرد و جدم خود
 اندازد همین طور تا دو پاس بوضه کند باز مقدار همان خاکستر بر تال امیخته
 سخی کند و در کج بسته اش دهد باز دیگر بر تال هم حصه از آن میداده باشد
 و بلباس در ترش سخی کرده میگردانیده باشد همین ده بار اش کج بسته
 و در قلعی خاکستر و کشد کرد **کشن** در میان کش آهن بدین روش
 که اول آهن را پاک و صاف کرده فطاهر دارد و نوشتش کند بعد از آن چهارمین
 عرف فرید بونتی ببارد از شیره این نوشتش نمک و در آهن کند و نمک باریک
 و کوره دار کرده در سبب انداخته در کج بت اش دهد همین سه مراتب
 عمل کند بعد از آن همین طریق از رسی صبر سبب دهد و باز

سبب

روزگار

سازد پوست و رخت کینال بدید و آتش میداد و باشد سدا کشته کرد
سازد اسونش کند و دور زده هم صحران مشکوف و روان از زود
کرده از تیره کنور تا دو باس سخی کند و آتش کیمیت بدید همچین سخیست
سازد و هر بار مشکوف میداد و باشد آتش کشته کرد و بیارد
ساخته از آن کندی یکجا کرد و کلی سازد و برابر این هر دو سوس
نقشه و خطوط ساخته از تیره میر تا دو باس سخی کند و کوله بند و دور
سازد از از برگ بدید و سوس کشته چون چهار سخی کشته بگذرد
یک گرم شده باشد از انجا برداشته و دور و سر راه کرده در انبارش از زود
ساخت سه روز نگه دارد و بعد از آن بدارد و بار یک کشته و جابه میر کرد و اندک کشته
ساخته و بطریق دیگر از آن کشته شود و اگر بجای سخی میر تیره جابه
ساخته و اگر یک سخی بجای میر تیره همین حکم دارد و **ساخته** بداند هر دوات را که
ساخته و معلوم است اگر این کشته خاکستر کرد و بیارد و منسل کند یک روز برابر
از آن سخی کشته و بر آن طبق دوات لب کرده آتش کیمیت ۲۰
ساخته و دوازده کربت خاکستر خواهد شد **ساخته** در بیان صاف کردن
خاکستر ساخته از آب و آب بامی امنیت مار قشع عرف سخی
ساخته و هر بار تیره و کشته ای که یک سر و سیاه زرنج و منسل

ساخته

ساخته

ساخته

ساخته

محرر

و سکنه بی لکجه از نیره تیغ خوف مجوده سخی کند و نشتال آن **از** سبب
 نمودن سون یکی اینست که باید و مار قشیا ر حقه و نکند
 نیره تیغ خوف مجوده سخی کند اگر نباشد رس جنر بسیار و رات
 جوش و دما در اند این بنام و جوشد و نر لکجه این میگوید باشد تا
 که خوف است نر زنگ کرد و بعد از آن از دوازده سون یکی یا دو
 شد هر جا که داند بکار برود چون خواهد که اورا بکشد اول از جوش کلتی
 اگر نباشد در روغن رز و سخی کند و در روغن خواه در بول بز سخی کند
 چون نیک سینه باشد کله سینه در سینه کجا انداخته خشک شود و در
 آتش و بعد از سرد شدن برون آرد گشته بهر شد بکار برود **و**
 در صاف نمودن و خاک تر ساختن تار یکی اینست که بهر چه سکه یکی بر قدر که
 اما بهترین آنست که سفید باشد اول از نیره لکوره و از نیره کاکرا سخی است
 سخی کند بعد از آن در آفتاب بکار برود چون خشک شود صاف بپاش خواهد شد و
 که اورا بکشد عمل سون یکی معمول سازد و شسته خواهد شد **صاف نمودن نر سینه**
 طوطیا نر نیاید هر چند که مطلوب باشد و در بر آن ریز که نر یا ریز که یکا کند و
 طوطیا نر سوا که بکشد و یکا کرده نیک بپزد و باقی نرم که سینه عود یا یکا سینه
 بعد از آن در جزرات سخی کند و در سینه انداخته که طوطیا نر بپزد و باقی خواهد شد و در
 طاق و صاف نمودن اینست که بپزد و طوطیا نر یا در آتش انداخته سخی کند و
 نر ماکا و کر کند تا زمانه طوطیا نر جدا کند از دند بعد از آن بپزد و باقی خواهد شد و در

محرر

محرر

محرر

محرر

[illegible]

چهار باس در شیر حیره سخی کند و نری بته و خشک بود و کجبت آتش و در
پیرون آرد و پیرن مثال سرت آتش و بعد از آن آب بر کف و در شیر آتش
کرده و سیر آتش و بعد آن در س کتیکه کله کرده سرت آتش و در
بول ما کاه و در س بر نیسی و در س مرصی سیاه و در شیر سورن سرت
سخی کرده آتش و در کجبت میده آتش آب بر کف سخته خواهد شد **سخت**
که آن طولی عوف سیمه بیار و هم چند که مطلوب است و در س سخته می سخی کند
چهار باس بعد از آن در افتاب نیکه آرد تا که خشک گردد و در س و یک سخته
وصاف کردن و یک ادب دهاش مثل کل سنج و کیس و سوا که و در سخته
چون کشت و مثال آن نیز همین طریق است **سخت** در صاف کردن
بیار و مثل اول در کیز بر دست سه روز بطریق اولی اجتناب بخند کند بعد از آن در س
تخته کوفند هفت دقیقه میده و خشک کند آن صاف خواهد شد **سخت**
کردن از پنج اول طبق جدا گانه کرده در آب سر که مهندی باندازد و یکبار سخته
اولی خیر آتش و در باز دست یک باس در س سخته بر بطریق ماسن
کند بعد آن در روغن کچد دست یک باس بطریق مکرر بخورشانند و در س
تجهیز نیز خوش و در از پنج باک صاف خواهد شد **سخت** در صاف کردن
بیار و مثل هر چند که میخواهد و در بول اوینی دست هفت روز بطریق اولی کافه

سختی

سختی

در کف

کمانه و در بولاده کا و دست یافت روزی پنجون نه صاف و پاک خواهد شد
 و از آن بکار برود **جسک** در بیان چه کشیدن از هر چیزی که مطلوب
 است طریقی است که از جلد نه او ای ای و یک لب او و به باد او و به هر چه
 لازم است گرفته تا به او پدیا یکی که چشش مطلوب است یک جای است
 و بیع کند و در محوس اندازد و کل پاک شود کرده استش نیز تبه و گوشت
 و نه کشیده او خواهد بر آمد و آن او و به بار است لکنه نه چوت
 است که سفته سوا که شخ ابو کور کجی شرف بونت خست بخت
 او نمکی پشم می باشد قند سیاه نمکد چو کج روغن زرد شسته
 در بیان صاف کردن جو ابر الیاس در کشش آن بهین ترتیب است
 و در کشش و کور سرم پیکای کرده چوب او یکم و در آن چوب است یکم
 الیاس را طریقی و در کاشتر خیزه کند اما الیاس را و چوب سج شئی سوراخ کرده
 و در آن الیاس پاک و صاف خواهد شد و چون خواهد که او را بکشد اول الیاس را
 کشش انداخته سرخ کند و نه بکشد الیاس را و در بول خار سرد و انداخته
 است میچین بکشد و بعد از آن بیز و زرخ در کفر قبل ساند سخی کند و نه کشش
 و کشد و در آن سبت الیاس را بکشد و کمال خوب بکشد چون خست شود

جذش

صف کون زرنج

اندازد و بخورد و چون خوب سوخته سرخ کرد و کله نه لور را و بونی اسپ کرد و کله
 مثال مصلحت است شش داده گردند اما سی کشته خواهد شد هر جا که دانه بکار برود
 ببارد مکنی چو شب او ببرد و در آن چو شب کور معده اری اینون کله کله
 و نیکد ارد و کله از آن اما سی را و شش سرخ کرده در آن چو شب سر کله بپزد
 بکرت عداید اما سی مثال چو کشته خواهد شد **دک** غول آبی خیره زنده ببار
 پای از از رسیان کله در آوند رویی که موض و مصلحت است بنه غول نه لور
 میت اول خواهد کرد و بچینی چو صغیر را آورده و اول او چو نیکد بپزد و کله
 در شش سرخ کرده در آن بون غول را کله چو شب است اینی عداید اما سی کشته
 در بیان صاف کردن و کشتن بکرت است و دو کوزه بپزد و کله بپزد و کله
 او در صاف نمودن این عداید اما سی بکار برده صاف زد و بچینی و بکرت است که در
 سرخ کرده چهار ده مرتبه در کله رسیه کله صاف و نیکد خواهد شد و چون شش مصلحت
 بپزد ببار و میاد و وی را رخ اعصابی او را کوفه و باریک کرده کله بپزد و کله
 حوت کله اما سی را و در آن نهیت نهیت در کجه شب شش و ده جمع کرد و
 بپزد و در بچینی مصلحت است عداید اما سی بکرت کشته خواهد شد
 در بیان صاف کردن جو اهر بپزد و در مرد و در مرد و در مرد

قصود

کف خواهد بود آنرا از دست سبک بیه برگیرد و در او نه چینی نه درو بانی
از دست نالیده باز در آفتاب برآورد و آنچه کف برآید بهمان قاعده
همچنین که دو ماه کف او میگرفته باشد تمامی خند او خواهد برآید و جهت
قدری بر آتش اندازد چون دو از این بر بنایند و بپزند و آن خند
اعلی و بهتر است و هر چه در وی که بعد از برآیدن کف آن پخته است نیز
آب گرم انداخته و بنیکاشن داده در آفتاب بنهد کف دیگر هم خواهد
ساختن در بیان ساختن منور عرف کیت که او را کیتی خوانند صاف
بیاد کف است این که در خانه ایشان میباشد آنرا در آتش انگشت
چوب بلبله انداخته بپازند چون خوب پخته شود در برنج و کاه و کدو
هفت گرت این عمل نماید بعد از آن تا باران آید که پخته شود و قضا
چون تاب بر پدید طیار سازد و در آن آب مخلوط کرده از دست مالش
و بر آتش بنهد و بپوشاند چون تمامی آب در غلظت شود و در کستی طیار بود
که دانند که در نهایت است **بر انداختن** در بیان بر آوردن چهار از هر
چنانچه که از جو و آکامی برارند ترتیب است از هر و ختی که چهار مطلق
خواه تر باشد خواه خشک بپزد و بپزد و خاکش را جمع حار و در او اندازد

رشتن منور

در آفتاب

در چهار گوشه از کونین خاکستر اندازد و در دست نیک ببالد و در شب بکند و در صبح
بناف و اور از بالای بسبک دستی ببرد و در آتش بپزند و جوشش به جوشن نماید آن آب
بناف و آتش نشین خواهد ماند آن کبار را بکند و در هر جا که مطلوب باشد بکند و ببرد
در بیان کشتن سیاه که بکافور و قاطع است و قوت می بخشد و بر
کشتن اراضی مردم اثر و کامل است اما حکم کند و نماید که بوجه احسن بعمل آید و نام
کشتن است بر هفت تن و مساحت چنانچه اوقات پنجاس خوانند و مانتا
از قوه و مرغ را حید و عطار و سرب و مشت زرد زهره را قلعی و زحل این
از آب روغن کونین و خاصان نمودن سیاه به بین و آتش که بیار و جوش
و عصاره سفید هر دو در یک محلی کرده و سبب سازد و در آن سبب سیاه
باید و در کل حکمت خرب با صیقل کشد بعد از آن خنک کرده بر لایق دو لقا خنتر
تا یکبار روز در آب کافور بچینه سازد بعد از آن بدو آورده تا یکبار روز در
آتش کند بعد از آن در جوشاب خمره مدت هفت یا سه سحی کند و باز
در قلع کافور خمره تا هفت یا سه سحی در آب و جوشاب بپزد و مدت
باید سحی کند بعد از آن در سحی از آب بر که بپزد و بپزد و مضاف کند
بعد از آن در کبرل انداخته نیمه از وزن سیاه بکشد یا بکند و در سحی بپزد

ششم

تا بهشت باغ و دیگر سختی کند باید که در سختی کردن یکست دست از دست بردارد
بعد به بیار و خول و لیس و نو صاور و تکیه بر این و زن سیاه باشد از این
شاید که از قاعده جوشاب بر آورده یا به یک در یکجا که ده به سیاه سختی بکنند
و تکیه بر بند و خوش کند و بالای آن را کموز ساید و یکست به و بیار و او را
در آن او نه تکیه بنگرد و بیند و بالا آن را کموز ساید و از آن تا کموی او نه بکنند
بعد از آن او نه می دیگر و از آن بر و به آن نهاد و هر کند و خشک کرده به آن
اول آتش نرم بر بند به بعد از آن بقاعده تیز کند و بوجه آب بر پشت او نه
و قافه سید و ده باشد و بهشت آن سرد میوه و مانند به چنین تا به
آتش دهد بعد از آن سیاه فرو در زده یک سیاه به یکم او نه بالای حسینه
ماند از جای دیگر فرو در و این سیاه صاف پاکست و صفات است هر جا که در آن
در بیان صاف نمودن کند یک اندر سار اینست بیار کند یک ساید
بعد از آن در کف این روشن زرد بسیار گرم بکنند چون یک گرم شده باشد
بکند یک در آن روشن بافتند چون بند که کند یک هم آب میشود
زمان کف بنگرد و در شیر ما که که طیار باشد و از گوی اندر زده یک پاکست
خواهد شد **در صاف نمودن شرف است** که سار و شرف

در صواب باشد و در کور شیر نیز که کند بعد از آن هفت سیقه در نوره برسی دهد
 پاک صاف خواهد شد **در بیان** در بیان بردار و در آن میان از شکر و باریک
 در آن از رسی میون تا یکدین که کند بعد از آن از رسی بزرگ سیب نیز یکدین
 که کند بعد از آن رابرا نده بگیرد و یکدین سیب پرورن که در وقت بر اندن سیب
 که کند صاف میون و اگر کوه **در بیان** در بیان کریمه که در آن سیب باید که
 که کینین او در یک روز است مدت یکدین روز صحت میکند سیاب کینه خواهد
 چنانچه و نیز او بعد از آن هر رات که در سیاب شبنم یا ندر و سماه آن را
 در وقت بام باشد و نام **در بیان** در بیان کریمه که در آن سیب باید که
 بر شک پر و پس **در بیان** در بیان کریمه که در آن سیب باید که
 یک انوم و نوره کینه بلا هیچ اینون نوید که در کینه کردن
 باریک و کوه و شکار و کوه و خور و هیچ ملک و نوصار و و بجهت هم را یکجا
 که کینه در آن سیاب مخلوط کرده در رسی چهره را در آب میون یا در که
 نیک از آنکه که کینه لا و حجت که در آنش و حواشیه باشد تا یکشنبه روز
 که کینه در آن سیون او و سیاب کینه خواهد شد نوید که باریک
 که کینه در آن سیاب یکجا کرده نادت سه روز صحت کند بعد از آن

در بیان کریمه که در آن سیب باید که
 در بیان کریمه که در آن سیب باید که

صاف میون سیاب
 سیاب یکدین
 در وقت که کینه
 بعد از آن سیاب
 سیاب صاف کرده

توانست به روز و پنج تنک همراه نیزه ترش که ل کند سیاب بر سر خواهد شد
در میان حور ایندن کند سیاب را بدین طریق است که لکونه از
بر کند و در آن میان او نه یک و یک را از دو که تمام آب را احاطه تواند بود
در میان او نه مقداری کف دست زمیق از جو نه رسیده مقداری
سیاب در آن جای با سیاب کشید و گرد و گرد و جو نه از کل لب بند و سیاب در آن
احاطه بر آورد و بالای سیاب کند یک برابر و درش سائید بفتانند و بالای سیاب
بند و لب را بر از از هم دور را که کند و بالای سیاب کلی حار را بر از از او بند
و الترش و هر چون بر دوشوند سیاب و دست کردن با فیهن قاعده عمل کنند میخیزد
شش گشت کند سیاب غیب خوانند شده هر جا که در آنجا بر و حکیم در آنجا
چون چندین عمل می کنند کردن و صاف نمودن و کند یک خور ایندن بر یک
بیار و بعد از آن در شش آن سعی بر بند که از خنجه شدی خند و اگر کسی عمل کند
سیاب شتاب نزدیک نماید آن سیاب شکو نشود و یک فیهن جو نه می کند که بر وجه
می آید و دیگر اراض نیز بر می رند چون موافق این قواعد که مشتاق گفته اند
معمول سازد و از آنست که با این خواهی **در میان** کنش سیاب از آنست که
خانه و سیاب یک کل است که از آنکه و مانند کند یک فیهن ساد و نو صاف و بر یک
بیکر و دست یکیش از آب ترش می کشد بعد از آن در شیشه بر کار با نهم و بالای

خواهد شد

در میان کنش سیاب از آنست که

در آخر لایحه خوانند که خوشک کرده در آوند کل نهند لا وخت اوند کل یک سول
 از بر کرده باشند بر آن سولخ فاروره را بنند و بالدی فاروره عوش شیر یک
 انداز و تا که بدین شیشه برسد و درخت اوند مذکور آتش دهد اول آتش نرم نرم
 بپزد و نه دانی را ده میله باشد یک از ده پس آتش دهد چون سرد شود بیرون آرد
 اندر کوی شیشه خراپد و کند یک است و آنچه در شیشه است سیاه است از ابله و چاک
 و اندک بار و سیاه است و نه است **نوع دیگر** سیاه و نیم خار باز و نه ساینست
 که در آن است سیاه صاف انداز و بالدی آن شیر و خشت ملیه که در زبان هندی آید
 که در آن است بریزد و در آن کل ساک کوه و بای بر یک کشته سرخ بر ابر صند
 بالی سیاه انداز و شست و در آن خور کند و آنرا از موس کل نهند و از کل شمع است
 که در باب لیمپ و مهر کردن کاپی را خود داده اند خوشک کرده که یک است آتش
 در چونی سرد شود بیرون آرد و سیاه کشته خراپد **نوع دیگر** سیاه و درخت
 کاسته و بر کاکه فوبه بخر و شسته گویند سیاه و در آن رس نامت یکوز سخی کند
 بهر آن نیاز و شروقت کرد در آن نیز مگر آنخوره را کپل کند و در آن آنخوره یک
 پس اس کند و در آن موسی سیاه را باندازد و لب او را از آنکوزه لب کند و آن
 موس را در موس کل نهند و کل صفت کرده خنک کند چون یک خوشک شده باشد
 در کف که کدن باشد آتش دهد بعد از روشن کردن بیرون آرد سیاه است

ساکن

خواهد بود نوع دیگر سبب در شیره یک شوی که کدورت یکوز بعد از آن
لکوره آورده سبب نمار و سبب در آن سبب از آن دوان موس را در موس
پناه داده خلط کرده چنگ کند و در آن کج است باید از دوسر در کرده برون آید
کشد خاک خواهد شد **عذر نکند** در میان داروی واقع نباشد که او را در سوز
خوهر را پس فرایند که کوزت که در وجود آدم بر او آورده باشد از خوردن
بعد نشاید و سبب سار و شاخ او را شیره بکهار که او را بعضی حواله میکند
و بعضی ایست که سبب چهار با پس سبب کند و در آن تحقیق یک سبب بسیار و در
کلیت خشک کرده بر دیگران سوار کند و در تحت او آتش بر موز و بعد
پس برون آید و پسند که وزن داروی به مقدار است هر چند که باشد را به
وزن او را که در آن او به مخلوط از دو بر صبح بر این یک سیرده شیره بر آید
بخورد و پادوی و انواع پادوی دفع کرد و باعث پادوی در گردانی بر کرد
نایست **عذر نکند** پادوی پاک صاف که در ماستی نو کشته و در دو
سبز که عرق نده آهسته ماسته و زیر مخ و کند یک و مقدار و هر یک به هر وزن
کوفه از شیره که در تحت چهار با پس سبب کند بعد به بار و یک جام می آن
پس چنانکه در او را در وزن عرق جام می پس کند مقدار می
و سبب سبب که آن جام را در او نهد و او را در او نهد و بالا

[illegible]

که در بند زلف صاف کرده بشنید یک جبهه و قفل چهار جبهه یکی را یکی کرده
اس قفل می کند و کولی یکبار سه و یک کولی خورون دهد و بالا بران نشو
نمونه یک لوزه هر روز اول مغزاه بسته و نیم اود را بر جبهه قرار بماند است
یعنی بوقول این قرار یکی اند که هرگاه که تب توانم باشد تمام است و است
ادویه نه **اولاد** بپار و سماب که نشستن بپایا کرد و بین دو جبهه و کشید
اولاد دو جبهه یکی کرده کجایی باز دو چهار جبهه هر چهار جبهه و یک جبهه
سودا که و تب جبهه باز جبهه کشید یکی کرده شرماده کاو سخی بیع کند بعد
بپارد دو کرابه کلی جوف او را از چوبه لب کند و ادویه سخی را در آن براند
و حکمت زد و حکمت کرده خشک کند و مغز که در طویل و عرض جبهه یک است
باز نه و زیر و بالا با یک بسته واده اش در ده چون سر و شمشیر
بیرون ارد و بایر مقه ارشش رخ از اخله با سست و سوه و جوی جوی
روغن سر و ماده کاو بخور دت باد را که به با اتریا بر ترفیع کرد و
اگر مسکه کاو بخور دت نه برود اگر باشد به بخور دت به بخور دت به
و نیز دهمی و انواع تب دیگر و انیمیا و دیه حط و شکر به دلا غری و کا
و سواکی و کور شکم دفع کرد و غری بر بخور دت و سر ماده کاو بخور دت

و حکمت

اولی

[illegible]

که بخفته سید باشد و تهنه یوزنا که در میان غره ماه بارو هم باشد و درین
دو لید یکدیگر و بعد از آن پریشش سر لک تا ته نخوده بقدر توانایی خود
محتاج خیزات بکند بعد از آن دقیقه که دو ساعت اتفاق از آغاز طلوع
انومان آدویه بخور و اگر احیاناً در روی حرارت بیدار آید باید که بست
یا سوره مصری یا همراه نسبی چون قدری بخور و یا کجور یا دانه انار شیر
و اگر که کلان یا منتریش شیرین مقداری بخور و که طبعیت اعتدال
بدر آنکه اگر بد خطی در شکم است برنج در روغن زرد بریان کرده و سکنجبین
شکر و آدویه مذکور بخور و بد خطی هر نوع که باشد دفع کرد و اگر ماکولی
بخور و انواع است بر بود اگر با جوشاب حس که آدویه استخوانند و در آن
مصری و شهد یکجا کرده بخور و رکبت و بلغم و سواس و کلس و کلس و کلس
و در رنک که آواز از طلوعی ناو چشم بیدار میشود و بهی دفع کرد و اگر که
بخور و شهد نیز یا رکبت خواب که استیاری و کلس و کلس و کلس
کرد و اگر نیک سوخت و سلس از باب گرم همراه او که در بخور و در آن
و بد خطی دفع کرد و اگر با بیدار از و شهد بخور و پ
غیر از آن بخور و بهی و آدویه و پ و کلس و کلس و کلس

این نسخه از نسخه
کتابخانه...

در آب بخورد و همچنین جامه‌ها را که همراه معرکه‌ها و پشمی دراز و خفک‌ها را در آب بخورد
 ترایدنی و بکشد برود این همه انویان را که گفته شد را با او پیوسته بپوشی
 رسی که میان خواهد نمود بوزن همین فایده دهد و بسیار مفید باشد و با کمال رسی
 همین فایده دارد و نام این را نوک نته رسی خوانند **رکابک پونلی رسی**
 پیاده طبق طلا که در اصل صاف و پاک باشد بر این وزن آن بسیار ببرد و یکجا
 کرده از شیر کچال سحی کند بعد از رسی ترش بر که ترش که موقوف
 است که کند تا زانیک نیک سینه زدود چهارم عصر از وزن طلا سوا که
 بار کند و متعاقب از وزن طلا مرده زرد خورد سینه اندازد و برابر
 او پیوسته بپوشد یک انویان را بر یک کرده مخلوط کند و سحی سازد مانند
 که بندد و از او بار چوبه بچوبه چهار ته به بچوبه و بالانش کل حکمت
 که کرده خفته کند در دو و شریک کاسنیپ و از مهر سینه نیکو کند تا دهن
 سرازیر از کل مسما غریب باشد و او را در او بند و بالای آن نیک
 بپوشد تا دهن او بند بعد از آن دهن او را از سر پوشش بپوشد و مهر کند و
 سینه که در کعبه طلال انش بد بد چون سرد شود بیرون او باز کند و
 بر این وزن بسیار آن میان پیوسته و از رسی کچال که کرده بطریق

سابق که در بنا فرستاده کرده اند و در وقت
بوقت حاجت معذور و در وقت از آن و شست و شوی
بکجا کرده بخورد باید که غلبه که دو کوبه را دیده
در کتبه کمتر باشد یک سرخ همراه شش و روغن زرد و بعد از آن
غذای خوردن و دیگر طریق برهیز و نایز برهیز بجا آوردن چنانچه که در
بیان کوشش ناته رس گفته شده است همان بعمل آرد انو بایان نیز همان
طریق بجا آورد بنم و سنگ رخی و زکام و کاس و کاس و جوی
و بد خطی و لاغری و جود و نا توانی و سستی دفع شود **هم که بهر بوی**
رس بیارد و سماب ربع از آن طبق طلا یا کند و متصاعف از
هر دو کند یک بگرد یک کند از رس کچال سحق بلع کند بعد
کود کند و او را حل حکمت کرده که در سینه کبی بکشد و مدها استوار
تر کند و در بهبود چهره داده تا سه روز از آن در چون سرد شود
او هر چه که در زرش با شرب بران کند یک کند یک ساید و
و از رس او که سحق کند باز از رس حبیره سحق کند چون
سایده کرد و بعد از آن بیارد و خمره یا طلان که رنگ زرد و سفید

در شکم خرمه از ان بسجق نکور را بر کند بعد بپارد و نماله که بوزن
 ششم همد از وزن او و به نکور و زهر نصفی از وزن نماله که هر دو را
 از شیر زقوم سخن کند و شکم خرمه را از پیب سد و در کرده همد استوار کند بعد از ان
 اندکی بپارد چون او را از چونه سخت کند و خرمه های در ان او ندینند
 و بر پوش بسته و کوه و از کرده و از مخاک که بخت بد چون سر و شود برون
 از شود برون ارد مانند وزن لوک ناهته رس و بطریق و سکه که ان
 خوردن دهد و غذای مانند در طایف است باید که مدت سه روز نکند خورد
 از خوردن این رس می بکند بالای آن رس ملوی باشد بعد از آن خورد
 باشد از پنجه خورد اگر غلبه بلیغ بدید آید قند سیاه با ادرک بخورد اگر اسهال
 شود اسرار به نیک بریان کرده همراه جوات دهد سه روزه و دهی و سنگه
 و علت باد و بیخ شود **رسم پرتی رس** بپارد سیاب چهار حصه و طلا اعلی
 چهار حصه هر دو را استحق سازد و کند یک دوازده حصه مخلوط کرده یکی
 بعد از ان مروارید نرفته حصه و سنگه بیت چهار حصه و نماله یک حصه
 و علی را یکی کرده از شیر پیون رسیده که ل بکند و در کوه کرده سبک
 حکمت خوب کند که در انجام کار حفظ خورد و مهد مقدار یک دست مخاک

[illegible]

دارد نزار به کلین و اول جوف او را از کای لیس کند و آن مسحوق را
 در هر دو سرایه نهاده کل حکمت و مهرانستور کند خشک کرده بر روی یکدان
 میهند تا دو پاس اش نرم نرم میداده باشد باز فرود آورده با همشلی
 بخت بد آنچه در سرایه بالای چسبیده است با احتیاط تمام و به سیکستی
 کامل در یکدو و نیکدو در آنچه از نوک سوزن تواند بر آید انقدر خورده
 دهد بهیوش و سبناست و فو شود اهل بهیوش را اول چند خط از آستره
 بزند و بالاش ادویه مذکور از الکشپ بآید از بهیوش را اول خردار
 کرده نیکو خواهد شد زهر مار نیز فرو می نشیند اگر نورش ادویه
 آمده در آن زمان قدری شیرینی خورده و دهد **دسی کچل** سیاب
 در سب و خمر و کند یک از هر یک یکدم امیخته بعد از آن بتانند
 سندی و فلفل در از فلفل کرد و بویا که و سنگه بوخته و یا خاکستر خمر
 هر یک دو درم همه را بگوید و فلفل در از درست بدردیس همه را مخلوط
 کرده بپزند و یکیک فلفل در از آنداخته نمی ساییده باشند تا آنکه تمام
 شده شود پس بدردیس در اندازند نیمه بوزن سه پنج صبح و بهیمن قدر بو
 تمام بایک بر که بتول مرینی را بخوراند کی رو که که از سردی باشد
 درض نشسته و کف و سرده و دمنه که از تری بود و هر نه تب و مرض بادی

دفعه شود اگر در دهن طلا کند بچگی را دفعه کرد اند و اگر بر دندان بیا
درد دندان دفعه شود و مریض سببات را که دندان بسته و غار
نرموده و نندار او که سببات باشد بخوراند یا بر دندان باند
مرض هر کور را دفعه کند معمول مولف است بجمع در ارض مرض هر کور
و اگر بایک نقل بخورد و یا با فلفل دراز بخورد بود و در فلفل
اینست که پاره را و کوته را فلفل هر دو و سرب را با کبرچ انداخته گذارند
کرده بر پاره اندازد که خواهد شد بعد از آن اس نماید بکار بر و این در
رئس کل گویند **شبه پیردن رس** سوخته یک و نیم سرش به بخته
پلا مول یک و نیم دام بخته و اوزن یک و نیم دام بخته مهته وزن یکد می
فلفل کوبه دمی فلفل دراز دمی موضعی سیاه شش دمی
از رو شش دمی باشد کوبه مقدار در کنار خطمی به بند و یک بخورد
باد و چوبه دفعه شود صلیب باید **شک بنی رس** انگوزه دو دان
تر کوبه چهار دان به سج فلفل و یک و نیم سرش به بخته و نیم مانه شش حقه
نم مانه هت نیم مانه کند یک یکا نشه پاره یکا نشه و بانی رتیب
ساز و شک را بوفه در رس بکونی اندازد و یا همان رس کوبه مقدار
و نشه به بند و یک بخورد همش و چهار باد دفعه شود و سول و در دهم هر

دفعه شود جریست **ایسدا سس رسی** پاره نیم دام مهت نیم دام
 انور سار کند یک نیم دام فلفل کرد و دو دام فلفل دراز و دو دام کم و نموده
 نیم دام زنجبیل و دو دام بارس ادر که کوما مقدار یکس نیم به بند و اگر سس
 ادر که بناش بارس و نموده کوما به بند و یکا بخور و بارس ادر که سس یک یاد
 و بادی و بلعی و سرفه و سببات دفعه شود جریست **ایسدا سس رسی**
 مختلف فلفل دراز فلفل کرد که یکس چهار وزن برابر بارس ادر که کوما
 مقدار یکس نیم به بند و یکا بخور و سس یک یاد و سرفه و بال و چونه دفعه شود این را
 بهرون رسی گویند **کلس سس رسی** فلفل کرد فلفل دراز زنجبیل مهت
 پاره وزن برابر یکس در رسی و نموده سه روز که ل نماید برابر یکس
 کوما زد یکا بخور و سببات و سس یک و ف و دفعه شود و مندر که می خوانند
 دفعه شود **چنان سس رسی** کند یک سحاب هر یک دو درم با هم نیک سخی
 و مهت و مویج هر یک دو درم با هم بنید و هر چهار را مخلوط کرده بنیر سخی کند
 بنده ز کتک سس نیم زیره سفید و زیره سیاه هر یک کوما یک به بند و جویا
 ادر که هر یک دو درم کوفته و پنجه هر یک را مخلوط کرده نیک سخی نموده

دوازده پاش در شیر ادر که و ن زده پاس در شیر بکه بتول
سینه مقدر دانه موجب غلظت باشد پاش و یکی شام روزی یک
طعام خوردن دهند و افغ جمع انواع باد و کف کاهد که و ن یعنی دبادی
و سنبات و تنیک دفعه شود این را جنبه منی رس کونید **بل بود رس**
خالکند سنبات و کند یک برابر منسل از وزن کند یک ربع ببرد
و بونگی و پیل دراز و موجب هر یک برابر وزن منسل باشد مکی
را یکجا کرده باریک کند از نیمی مای را از نیمی طاروس هفت
کرت سینه دهد بعد از آن خلک ده مقدر در شیر همراه رس ناله بخورد
خواه همراه جوش ب پنج کول نبوشند و جوش ب که بکنند جوش ب که
او را گوید که در غرض آب نباشد خواه از افتاب بر سر آب بران
کند سنبات دفعه شود **پنج بلتر رس** سیاه یک پاکه و زهر کند یک مشت
و موجب و بود که و پیل دراز مکی را از شیر ده مقدر مدت چهار بار
سعی کند خلک کرده نگاه دارد و وزن و سینه خوردن دهند سنبات
دفعه شود و از نو بان جوش ب پنج کول یا ز کوبه است و غیره خلک
ج کول و کوبه
صورت

و جرات خوردن و در وصل چو نیرنگانند سببات برودا که راه نشند
 بوزن بستم برودا که راه رس ادر که و شهد بخوردانش جوع و روزان
 کوه و کوه و روغن نه بخوردانش راستا چندی افزاید جوبت
در سبب و کند یک برابر وزن گرفته از ستره انار و بطور
 سخن کند بعد از آن برابر وزن همی تر کوهن بیاورد و بار یک کند ادر
 قدری از این رس در بنه چنانند سببات برودا **نخن** مغز تخم اجمال
 یک ناله و مورج و پهل دراز و سبب نیر هر یکی یک یک بکشد
 و بار یک کند از ستره چندی همف و بنه شقیه و در ستره و از ستره
 کند سببات برود و از ستره بپوشاید **نارنج رس** سبب ناله
 و در ناله برابر بکشد و پهل دراز و زنجیل و دو و حبه بکشد و در برابر
 وزن همی ادریه تخم و نون بستاند و یک یک بوزن دو ستره از زنجیل
 خوردن دهد پری شکم و بعضی شکم و ادر از ادر و فو کرد **اجمال پندی رس**
 ششک و ناله و زنجیل و پهل دراز هر یکی یک یک بکشد و در چوله
 بوزن یک بل بکشد و تخم و نون نیر یک بل انداخته بار یک کند
 و جمال کوهن

نارنج رس
 سبب ناله
 کوهن و در برابر
 کوهن و در برابر
 کوهن و در برابر

پس و در کوهن و در برابر
 او در کوهن و در برابر
 تخم جمال کوهن

فقد بول نه مانوس حق کرده نکلیدارد مقدار سه سسخ در باب
استمال بدیدر جناد غایلا و بری شکم و قبض شکم بود
درج در طایف خاکستر سیاه کشته سه حصه طلا کشته دو حصه ابرک
کشریک حصه و منق و هرنال و کنه ملک هر یک دو و دو حصه بکود اما
این باک صاف باشند علی را بلی کرده باریک بکنند و در جوف
خمره های پر کنند باز نو نکلید را از شتر نیرب شده شکم خمره را بکنند
و خشک کرده در او نکلید علی نهند و دهن او نند از طل طل حکمت کنند و خشک
کرده در کج پتانش دهد چون سرد شود بیرون ارد بید و نکلید
بوزن چهار سسخ از انجده همراه شهند و ده عدد فیصل و دوازده صیغ و نه عدد
مویخ خوردن در هر جوی بر طاف شود **السن رس** سیاه صاف
بکود و دو چند ان از ان کنند ملک باریکند و کجی سازد و بر او
وزن هر دو سار خام اتواز د و در شیر صبره شحق کنند تا بدست
دو پاسی باز گویند رسته در او نند مس نهند و از بر که بید انجیر پوشند
تا بدست نکلیدارد باز در انپارث اما تا بدست بکود و در جوف
برود

برود و بیرون آرد و از پاره کنده ببرد و رکنه خواهد شد
 چنانچه که بر آب شنای تواند کرد بعد از آن تر ببرد و تر کوته و آب
 و چاهل و قنفل یکی سه فقر ببرد و یک از جبهه ادویه مذکور اندازد
 و باریک کرده نگاه دارد و بوزن دو پنجاه همراه شمشه خورند و بد
 برزد و بی دفعه کرد **در سورت دس** بیاض سیاه و بنه ازان
 کند یک مخلوط کند تا یکپاس از شیرین صبر سخن کند و در برابر وزن
 آن هر دو طبق مس ببرد و آن مسوق را بر طبق مس بکشد
 تا مدت یک روز استهنا جنته آتش و در بطریق استهنا جنته است
 که ادویه در او نهد کلی می نهد و یک پاره و از کول بر سر می دهند
 و یک پاره را از کل مساری می کنند و در تحت او آتش می افروزند
 و بیس چون سرد شود بیرون آید در سینه نهد آرد و مقدار دو غ
 آنه بخورند و در دمه عرف بواسی که هر نوع باخ دفعه شود
در سینه پیر دس سیاه صاف و رکنه و مارغ نیشا و کندیک
 و زنج و یکد و ارنی و زکندی و تر کوته و سونا که و زهر یکی بر ایز
 و آن بستانند و از شیرین زکندی تا مدت یک روز سخن کند باز

از شیر موندی کحل کند بعد از آن بوزن دو سبزه کونا بسته نگردد
و خوردن و هر یکی از اعضا بیرون شود و انوبان او اینست که در شش
و کلوی و سینه و سس را جویش کرده همراه کحل بنوشند
سبب برتنی رس بیارد خریده کلان که بزرگی متون باشند بسیار کنند
در آتش نوحه بگرد و تر کوته و سوا لانه و زیر و کند ملک و سیاه
صاف برادر وزن ببرد و از رس چهری نیک سخن کند مقدور
یک باشد از اینجند بخورد و مویج و روغن زرد میسد که انوبان او
سنگ حنی دفعه شود و غذای پر بخند و دودغ ماکو و بخورد
زکیم رس مس کنند در شیر برادر وزن بخند چون شیر خشک
خاک شود برادر وزن مس نکور سیاه صاف و کند ملک بکند
و در شیر زکندی تا مدت چهار پاس سخن خوب کند و کوه بند
و خاک کرده در بالو جیره تا یک پاس آتش دهد مقدور دو سبزه از آن
خوردنی دهد بعد از آن رس سبزه بخوره بالای آن بنوشند که
انوبان است تا مدت یکماه مداومت نماید و یک مسانه دفعه شود
پوره زیره شده از راه مسانه بول بیرون افتد و صفت

در رس زنج و مار تشبیه و مثل و سیاه صاف و نیک

و در آنکه بر آب برگیرد و بار یک بید و متفان و عفت از وزن سیاه

کند یک بار کند و برابر کند یک مس کشته مخلوط زرد و در رس

چیزی که در آن بسیار کند بعد از آن در شیر چندی به بزد و بطریق

دولت چندی باز بر آورده در رس مذکور سخن کند و در بود هر چندی

اشش داده بخند کند باز بر آورده در رس مذکور که کند همچین

شش است عمل نماید باز زین ادویه مقدار شش بل بر دارد و در

مس کشته بار کند و چهار بل معن کشته نیز میبایزد و یکی را در شیر

چیزی سخن کرده و کوه بسته در کج پخته نرم اشش به بعد از آن

سیوم صفت زهر بوده بیا نیز دوا بید بار یک کند مقدار نیم باشد از آنجمله

نمونه روغن کاه و میش خوردن دهد بعد از آن چورن باکی باشد

و روغن زرد بالا اشش بخوراند که انو با آن است یکی برص که هر نوع

بوده بزرگ دفعه شود میبایزد بر رس نام است **دوا در آنکه بر رس**

سیاه صاف و کند یک و بار کشته ابر که کشته و مس است

و کوه و پهلوه بر یکی یک یک بل ببرد و اندک معش که بید

و بیهوده بود و لکن ببرد و از وزن این نشت کوه روغن زرد
دیگر و چون ب طریقی بوزن یک پست در او نهد این اندازد
و تمام ادویه انداخته بچنه کند چون طیار شود اول نام خود بر زبان
گرفته و او ستانزد مرشد خود را یاد کرده بخود همراه شهید در روغن
بوزن یک سیر بخورد هر روز اینده یک سیر بخورد و بخورده باشد
و انوبان این شرط را و با آب ماربل است نژده نوع برص و بادکش
و لاس و پانز رو که و باد رو که و ماس و اس و در شکم و کول و شکم
و کرم شکم دفعه شود و قوت بخوراید و رنگ چهره خود را کرده و عقل
و عمر و حافظه و ترقی با نهم و دل خورم ناکه بود و قوت باه بسیار کند
مردم لا غور اخیلی موافقت کنند باید که از ساله های و از ترش و پریزی
که بزنام او اول کاف از آن بر پیز کند اما سلا بهیت و روغن و شهید
همراه شر میخورد و باشند **کشت کتار رس** سیما بکشد و کند یک
بگرد و پمار کشته و مس کشته و کل و تربیده و بلاین و جیره و شکم
بر کیم نژده تانک بگرد و وقت و چهار تانک بخورند و کیم
بیامیزد

صفت چنانکه در اندک

بیامیزد و همان مقدار را هر یک گشته نیرانند و دروغن مقهوری انداخته
از کف دست چندان مانس دهد که کف براید بعد از آن در او قدری قطره
رومانس از آن جبهه خوردن که هر برصی مقطر که از قطره های می چکد
برود و صفت باید و باصل حقو اسفوار گیرد **او در بابت رس سحاب صفت**
مقارعت از آن کند یک انداخته در شیره صبر نامت چهار پاس
سجی کند و کوه بند و در او نخلک بنهد و بالانش سرپوشی
بهای سرایه و از کون دهد و وزن سرپوشی می از وزن سحاب
سه گشته باشد و ب او را از نوای مهر کند و از خاکستر بر کند بالائی پوش
تا کور چو در بر کین جلاب کند و در بخینه باشد و در تحت انش دهد و هم
چنین نامت و پاس انش سخت تر بدید بعد از آن سر کرده خود
در آب پید نگاه دارد بعد از آن آنچه در شتی و چیره و تر بدید و اصل تناس
و بای برنگ و تخم بالچی علی را جوت ب کند و از آن جوت ب تا یک دور
سفته دهد مقهور در سرفه از آن بکند خوردن دهد و جلاب و داد مرص سفید
و انواع برص دیگر دفعه شود و صفت باید و انو بان این چورن رسه بر بالچی است

اما در این جورن مذکور جوشاب کبیر برابر وزن انداخته و بچکه کرده
مقدار سه تا یک از آن بچکه گرفته همراه شیر ناله طاقه بنوشند یا هر که
جوشاب تر بپد بنوشند در سه روز بهیسه بهوت نام بر می دفور
و خلاص بر می در موقت روز برود **و فدیله** بر که منیل و حبیب رخ و سیاه
و در ماطوره و هشتس ری و هل ایل ایل را برابر وزن گرفته
و بر می بپسند در موقت روز برود و اگر چه بر می سفید سده با باد
بوده باشد **و فدیله** حبیب رخ و چتره سینه بر بر می باله بود و **و فدیله**
منیل و خاکستر خارا باز کونه سینه می کند بر می نالو شود **و فدیله**
سحاب صاف و زهر و کند یک بر یکی یک یک بل تا یک پاس
سینه خوب لچی کند و مس کشه و اهر که کشه و ر کشه و نکلف
کته یک یک بل بکود و طلا کشه و نقره کشه ده ده تا یک سینه
و یکمات الحاس کشه انما زد و چند زیتنج بوزن دو بل بار کند و از
رسمی ذیل ناعت چهار چهار پاس سخی بکند نشین و حبیب
مطوره شیر زقوم شیر که شیر کجه شیر کبیر عرف غرره در موقت

روزگرم به تمام خود رسیده بار در کوزه داده کل حکمت استوار کرده
در باغ حنجره از انش زرم نیم کج زرد و سر در ده بید بوزن دوسه
از کجده پاشیده خوردن و در برص سفید و منهل و فوسفور و صندل و صندل
و انوبانی او اینست که باکی و دیودار یک یک که در دروغی مد آنجا رسیده
درین چری رس چون بوزن پنج پل در کوزه طلی که بر از دوع باشد
انراخته کج زرد و هم چنین کسرت دوم در دوعن زرد و کجوت نه بار
بر آورده نیک بنجید و خشک کنند و بید بعد از آن خود مورج بوزن
دو پل و یک پل سیاه کشته بکجا کرده بید مقدار یک کج
از کجده بخور و برص سفید و سیاه بکلی برود و صندل **بید رس**
باید سیاه صاف و سار کنند و آهن که با سم کبری مس است کشته بکشد
و ساجت و مار قشقا و منسل و زکونه و زرقه و منویم کنار و منو کینه
و در چوب همی را بکجا کرده از شیره بنکه بیت کسرت سیفه دهد
و خشک کرده همراه شیره خالص بوزن یک کج کویا برود و بخورد
و لای ان شش نیم درخت از یک پل آب شسته برنج و دود یک
و در دوعن که کار و بکجا کرده بنوشند بر میو و میرینه هم برود و بار غاب بنوشند

پل دوازده کج
کویا

تجلی

تجلی

همین سیاب چهار حصه و کند یک شصت حصه و زر چوب و حصه و
دو حصه و منل و دو حصه و منوت و جیب پال و جیره هر یک سه حصه
و ترکوبه و دو تون و زیره هر یکی هشت حصه و یکا یکا کرده با یک
یکند و الف الف کت از زیره های ادویات فیل سفید بد بد ادوی
شیر قوم شیر بنکره بنکره جیره روعن سید انجر بعد از آن بعد از آن
سفید یکا نش از جیده از آن یک دو باب کرم بخوراند رسال خواند
و جلاب شود غذای مرغ خام و دوغ ماه کاه و بونک نش منطام شام
که موافقت ارد اما باب سرد بنوشند بکند ارد در ارض شکم او در رو که معده
بول و زحمت یاد و نمیشود **بیدار** **بدر** **بدر** کند یک و بر تال و نونک
و نخاس کشه و منل و سمای صاف بوزن برابر کف سخی کند و
چون ب پیل در از سفید و بعد از آن از شیر قوم نادت یکا
چهار پاس سفید و در چون فارغ شود بوزن نیم یک یک
خون و در با کور و بهی و شود و انویان و دوغ ماه کاه و جلاب
است **ضابطه سفید** **بدر** که او وید و را و نه اندازد در بنکره بالا نش
مقداری که تا دو انگشت بالا بنجر چون حلت شود و بکند از و هم

ضابطه سفید

تا چند کشته نده بعل ارد **ترتیب رس** سوما که و شاف او و طلا کنند
مس کشیده و سیاه کشیده تا مدت چهار پارس در نیشه ادر که سخن بکنند و باز
کوبه دار بسته در کج پسته داده اش و بد چون سرد شود بیرون دارد بپاشند
از آنجمله همراه خنجر و روغن بخورد و بالای آن نلک و زبر و انگوزه و شمشیر
در روغن بلی کرده مقدار یک لبره بخورد در دپهو و انواع درد دیگر که در
بر اعضای جدا شده باشد دفعه شود باید تا مدت یک ماه مداومت نماید **رس غلبه**
سیاه و زهر کشیده یک و حشره و تر پسته و تر کوبیده و مشک بر آب وزن گرفته
داده مرتبه نیز باید از آن قند سیاه اندازد و بگوید با وزن یک سحر به بیند و بخورد
اینکه اراض باد و بوی سر کشیده باشند دفعه شود و در دپهو در اعضای دیگر
در آنی طعام که از حبش غلات که آن خورده باشد دفعه شود صحت باید
قرص کبری بپارد و سیاه صاف منضاعف از آن کند یک بار کند
تا مدت یک پارس سخن نماند کند و در برابر وزن این هر دو نحاس
کوبه یک سبب راست کند و ادویه مذکور در آن سبب نهند تحت و بالا
نلک اندازد و او را در لونه طلی نهاده و کوبه بسته در پسته و شمشیر
در بد چون سرد شود بیرون ارد و سبب کشیده خواهد شد از آب به مقدار روغن
از آنجمله همراه که بتول بخورد انواع درد شکم دفعه شود و بالای آن انگوزه

تشریح
در
تشریح

وزن بخش وزیره و ج و موبج چون کرده مقدار یک که یک بار یک که
بوشید که انو بان اوست بول شک و بهیج کونه دفو نشود فی الفور
از این نشو دفو نشود و عیبت باید **الکین و تراوی رس** سباب
صاف وز هر دکنه ملک و اچود و تر بهید و استخار و جویا و جیره و
نک شک وزیره و نک بو پخ و بای بر نک و نک دریا و تر کونه و کوه
خوده بجای کجده بطایین بکیر و هلی را برابر وزن گرفته از شیر و جنیری
سحق پنج نماید و بقدر موبج کوا بست بخورد نقصان استهوار
دفو کند و انش جوع را بپذورد **دجیرن کشک و رس** سباب صاف
وز هر دکنه ملک برابر وزن گرفته باید یک کند و در وزن برابر
هلی چون موبج یا کرده از رس انار کنای خور و سحق نماید
و بیب و یک سفید از شیر و نکور بدید و هر بار سحق میکرده باشد
و کوا وزن سه سنج بندد و بخورد و انواع دجیرین یعنی گرافنی شکم
و بوجها دفو نشود و عیبت باید **میان بهر رس** سباب کشه و مسکینه
و الکیزه و بهر مول و نک شک و دکنه ملک و هرنال و نکلی برابر
وزن گرفته باید یک کند بعد از آن باید و بخورد و عیبت باید تنج و نکندی

تشریح

تشریح
در
تشریح

و چون بانی و توری تیغ از شیر اینها تا مدت چهار پارس سنجی بکند و
مقدور یکپا نشد از آنجکه همراه شمشیر بید و بالانش چون آب در حوض
پوشد امراضی بنم و دفعه شود **باب ناسل رس** سحاب کشته و طلا
و الحاس کشته و نحاس کشته و آهن کشته و مار قشیش و زرنیج و طوطی کشته
و نار ملی همی را برابر وزن یکدیگر اما کشته و ازینج فلک یک حصه
یکر دو مخلوط سازد و از شیر زقوم تا مدت چهار پارس سنجی کند و در
بهر جنته کجیب زد و نجیب زد و مقدور یکپا نشد از آنجکه از رس او رنگ
بباید و بالانش چون آب سبلا مول قدری بپس در از آنرا ختم
پوشد همی امراضی یاد که مثل کجاکات و خزان باشد دفعه شود
باید **کف سه رس** طلا نمت ناکه و زینق و دوزده تانک و کندر یک
دوازده تانک و نحاس دو تانک و ابهرک چهار تانک و مار قشیش
دو تانک و قلعی دو تانک و سر سه تانک و سار کشته نمت ناکه
و هر چه تانک اما رطل ماری سه تانک همی را یکی کرده از شیر زقوم
سنجی کند و در یک پت نرم آتش دهد باز فرو دارد و سار کشته بار یک
مقدور یکپا نشد بخیزد غلبه سنبات فرو نشاند اما همراه شیر را در

تکمیل

یا همراه شیر میخوردن است بخورد انواع برص محل خللاست و بسیار میخورد
و در اضمی زهر و اجیرن دفعه شود و صحت یابد **سپتاپه در رس** سیاه
و گند یک رس که گند کفیه چلی سازد و بعد از آن فصد و ابر که موی
و فنی و سرب و سار گند هر یکی برابر گرفته در رس او فیه ذیل نایل
یک پاس سحر بلخ نماید سهجته جالامی نموده پیل جوالی
باز گوید کرده از بار صبه بندد و در او نه نشی که بر از نیک باشد
دور رطل حکمت کرده در باو حقیقتش دهد تا مدت دو پاس باز
بندد آورده بار یک کند و رسخ عرف موم که بوزن یک بار
نیک باشد سازد و یک تانکه زهر بنه یار کند و از زهر افی سیاه دوازده
مستقیم دهد بعد از آن از شیر بادیل یک یک حبه جدا طاه تسفیه
و آن است که موصا حمانه جو که سید و زهر از آن بنل نیک بقوت
چیزه که نور که بادبان پندال و دانه الکت میخی موه جنبه حظم
بعد از تسفیه خالده مقدار دو رسخ از آن بخورده همراه رس بخورده
موم بود و نسخی سنات بسنی انجام رسیده باشد **سنگ منی**
کفیت نقره و مروارید و طلا و سار یک یک صفت چنانند و گند
بیت

بیت قصه و سحاب سه قصه بگوید بجا آورد سخی کند و از بس کند شقیقه
داود در شرف او بگوید دینم کج بیت التلش و بعد از آن از بجا آورد
بیت گشت از رس کبریتی و سه گشت از رس خاز باز کونه شقیقه و
بعد از آن سه گشت از او دیات ذیل شقیقه داده طیار کند بود استیس
مثال کل دوا و اسبند جو کلوی مقدر بجا نشد از بجه گرفته با مویج و
ایلی بنوزد سکی سنگ عقیقه و استوار و اطلاق و فیه شود صیفت باید و التلش
جوع نیز کرد **سنگ عقیقه بر کات** سحاب کند ابر که کشد و کند یک و خواهم
دوا که واری و تیج برابر وزن بگیرد و از بشیره ارنی و از بشیره
جهزی و از بشیره بنهره تا مدت سه روز سخن بپند کند و کوله بسته در او نه
بند بالانش سزابه کتی نهاده مهر استوار کند و در تحت او التلش تا نیم پاس
بپنوزد و باز بدو آورده برابر وزن سیماب استیس و مویج رس نیامزد و از
بشیره اسرار صفت گشت شقیقه به به و یک یک مرینه از بشیره کل دوا و
سایر العصاره مثلاً رود و بیل درار و کلوی شقیقه به به و خشک کرده
لیک نالت از بجه گرفته همراه شمشیر و جیره و زنجیل و بای یک و بیل درار
و نالت با آب گرم بنوشد **سنگ عقیقه** که هر کونه بازم زد و بر او صفت به

و فواید بوزن هر یک حصه از وزن ماقبل خود زیاد و کم باشد
 شیره جبر سحی بپنج نماید و در شیره انداخته و مهر استوار کرده در او نه
 کلی که طلاق باشد و بخوبی و بالا آوراند شک بر کند و بر ویدان شود
 گردانیده تا مدت چهار پاسبان شش نیم نیم بیدار چون از خواب بیدار شود
 بیرون از در سه مرتبه از اوویه قبل شقیقه و هر نیز که اسکند کالو با
 کوخ موصافه سوار بعد از آن از شیره مرنا و از شیره کبیر یک
 یک گرت شقیقه داده ظاهر از دو مثقال کافور و کنول و زکوت و دلاجی
 و قرص که از وزن اوویه بالا ششم حصه باشد و در بر بر یکی
 چون معوی سینه یار کند و یا با نانک از آنجمله گرفته همراه شیره
 که دوپیل وزن داشته باشد در صحن فرو برد و غذای شیرین و مرغی بخورد
 زنگ روی متون بسرخ کرده اند قوت به فراوان بیدار شود
 آب منی میفرزید چنانچه که بسیاری عورت را خشنود خوانند و خف
 فایده قوت به نقصان نشود **سند حسن** سباب کشه و کبر
 و ضرب کشه و خاکستر مرورید و نقره و طلا و مس و بر که وزن یک

که به بتانند و از زرس خوب کبره سخن خوب کنند بعد از آن خوندند و بکند
و کند یک دو کبره باریک سینه بیاورد و از شیره اسکند سخن کند و خفته
کرده در شاخ اهو اندازد و مهر کند و در کج پست نرم الش در دهد و از اینجا
بر آورده از شیره دماوه پها و نه عرف شقیه و دهر و از شیره های ادویه ذیل
یک یک مرتبه نیز شقیه داده خفت کند ماکو و مصلحتی هر بیات بلانک بل
زغال نکلوت و البته بیل دراز یاد بخان ستاور چهار رینه پها کبره
نموده که بچه بعد از آن بار دلاچی تخ و سیرج و جمان و قرنفل و اگر و غفران
و مشک و مشک و بیل دراز و شیر مالاد طافور اعلی ابنی چورن ساجده سینه
و بار چهار رینه کرده نکلند بر دو در شیب یک تا که از شیشه اول و یک تا که از شیشه
دوم برداشته بخورد و بالای آن چورن ذیل بوزن نیم دهم بخورد و آن
آینت معری انده بداری کند و یک کبره روغن زرد و دو پیل شیره طافور
نوشته قوت ماه صید آن افراید که از جمیع عیونت سیر نتواند شد و دیگر نوازد
بسیک و بی نماید که بمیان آن زبان امتحان نتواند کرد **سایه سحاب**
قیاف یکصد و کند یک دو حصه هر دو را کچی بکند و در برابر هر دو سار کشته
آنرا زرد و یکپاس سخن کرده از شیره صبر ناس روز سخن کند و در آن

چون ببیند که از میان او دو در آمد از زمان او را بسته گوید بند و
در او بند مس بند و او را در این باره تا مدت سه روز فقط هر دو بند از او را
بدر آورده در اقباب نموده از سینه ملک پنهان است که سینه دهد و
خلک که در باز در اقباب نگاه داشته است از جوش آب بر گوشت سینه
بدر بعد از آن سه کت از سینه او به ذیل سینه دهد بانه طوی جیره
نرگندی پوست انار مرغان بنگره پیایند در وقت پلاس مویز جوشاب
بخوره چنانچه توبه ای انار معقلان که برین ستاد در خاک چهره است که او را
فریب بوی گوشت بعد از آن دو ناله همراه شه و روغن زرد میسر و بالای او را
ان جوشاب که برین موزن یک سبیل بنوشند چون بگاه در او مکنند
موی سفید سیاه شوند اگر همراه الکنس و بیل در از بخورد نقصان است
و سرفه و سینه و بانه دروک و امراض بلغم و باد نباید بد شود و اگر همراه
و شه بخورد باد رکت و موثر دله و امراض بول و سنگ صفی و امراض که
استند باز دفعه شود محیبات قوت ماه بمواید و رنگ چهره خود را که در
شود چون در او مکنند همه مرض دفعه شود و یا مراد که این نسخه را
بخورد وزن اش یک که باشد و این نسخه را بخورد و مراد که
او را بخورد

روغن کچند ماش خودل تراب ترش **روم چیده رس** کاراسنی
و مایل و زهر مار و سحاب صاف و کند یک برابر وزن بکجا کرده و جایی
سیل آب دفن کند تا مدت سید روز بگذرد و بعد از آن پدر آورده مقدار
یک سیرق بجزه زد و غلی رزد و خوردن پت هر کونه که باشد یک پیم دفعه شود
اگر برینش و مار و زردم بمالد زهر آن کار نشود و دیگر انواع زهر دفعه شوند
این نسخه را دهنه طبیب حیت معاینه نمائی بدستخندان گفته است **همین وقت**
نکته رس جو الگار و اشجار و سوه کبه و هر پنج نیک و تر کوبیده و زهره و نوش
اصن و کافور و قزقل و جیره و تر کوبیده خواجه بجای زکته جاب بکوبد و زینل
در پیکه دود و حقه جدا بکشد گرفته نیک باریک کند و از شیره جبهی و چون
تامت سه روز تسقیه دهن باز تا مدت سه روز از شیره کوی تسقیه دهن
بعد از آن همراه شیره اصل پت سخن کند و تسقیه نیرد و از روی نخود
بزر سخن کند و بخورد تا حوشه طعام و ناار و طعام و باد کوبه دفعه شود اگر همراه
بخور بخورد درد شکم برود و تمام امراض شکم دفعه گردند و سرفه و صفقه
و بغم برود و فوت افزاید اگر همراه تر کوبیده بخورد امراض شکم و ناخوار طعام
دفعه شود **رسنه** سحاب بوزن نیم سیرق بخورد دل بر غیث طعام

بسیار در اغلب باین و اعراض دما و فوسفور و ارض دما و فوسفور
وکن کبارش نام خوانند این نسخه از زبان نوینک موقوف است **مسلمه**
دفع اول پوست درخت اینی بوزن یک پیل و بهر پنج تلک در برابر وزن دما و فوسفور
نمک کور گرفته و یکجا کرده از بشیره نمون سخن باز بیارد و پاره پاره نکند
و سه تلک الوغنه بوزن یک پیل در انش کرم کرده در آب نمون سرد کنند و بر علم را بیاورند
بعد از آن از کشته نیم پیل و نمکوره یا بوی پیل و زهر دوازدهم حصه پیل و سیاه
و کنند یک در برابر وزن زهر یکجا کرده در آب نمک کور انداخته و نیک
ساخته کوه مقدار کنار دهنی پیچند و بخورد انواع درد شکم و بد خلقی
و اعراض شکم باد کوده و درد و نفقار اینها که از سبب فحش بوده باشد و فوسفور
و بهر سال چهار نوع باره فوسفور **بیت در شکم** و بهر سال مصیر و کنگره
میں پیل پنج حنظل باب پیچیده بر شکم زرد در شکم دفته شود
باب سوم در بیان ارض خونی
فصل اول در بیان ارض خونی روعنی چنانگونه است که در شکم
زرد دوم روعنی تیل سیوم ب که لور اجزیا خوانند چهارم مغز است و
دروغنی که طلوع افتاب شده باشد از زمان غروب نمون که فایده

بخش است و بعد از این روغن از روشنی است یکا از درختانی که کج
از زلف و امثال آن دوم از جانوران مثل ناله کاه و غیره و چون در
نوشیدن روغن شروع نماید باید که سه روز تا چهار روز تا پنج روز
بافت روز بخورد اگر زیاده ازین مدّت کند آن روغن بجای اطعمه خواهد بود
نه بجای ادویه حکم را باید که اول نظر بر قورق و دو کبه و هوای و هوا و غیره
انداخته بعد از آن روغن بخورد و روزی در این روغن سه نوع است
یکی رزن طلاق دوم میانه سوم کوچک باید که در این روغن طبوت
ریش بدهد اگر اختلاف کرده باشد آن روغن پاست منبسط زعفران خواهد بود
و اس و خارش و بواسیر و غنودن و شراب خواب است و بسیار بسیار
خواهد شد و اینکه هر کس ناله اش جوع نیز تر است او را رزن طلاق
یک پل باشد و میانه را سه کبه و کوچک را دو کبه و در این روغن
طلاق دیگر و رزن روغن طلاق و میانه کوچک نیز که ناله است یکی **ادویه**
نیز تواند حشم کرد و دیگر در چهار پاس تواند حشم نیز یک روز که در وقت
روز تواند حشم کرد و دیگر میانی فایده هر قورق و جدی طاقه است و میانی فایده
و رزن کوچک که در چهار پاس حشم نشوای که انشی نیز نیز که در وقت

ناله

بخت و دو که اند که غالب اند را فروتند و فایده وزن میانه
که در چهار پاس تواند حجم گردید انت که وجود را مرغی سازد و قوت
به بخند و ما خوبا دور شود اگر کوشش سر بر طرف کرد و فایده وزن طلا
که در تمام نب و روز تواند حجم گردید انت که انواع برص و زخم زهر و
مدیوش و اسب پیوری و باک صرع را دافعت و که را که تنه زیاده
از اخلاصی روغن مفید بود و مریض باید از روغن همراه نکند باید داد که
مواظقت از ذوالارض بنم بآن روغن همراه چیزی سازند یا بهر مثل
شیخ روغن بر بد بد اند روغن زرد و اراضی باد و زخم کزوم و شیش باد
و شیش زهر داده و در اراضی زهره و اجدی را که نیانی و روان
و حافظه کم یا بسیار مفید است و فایده بخش است و کی یاز که در شکم
او کم بسیار و بنم نا شمار یا بنم و انش جوع دیش در زرد و اراضی
و قوه بود روغن تیل یا طبیعتش ن اعتدال ارد باید در این جنس
که ایچین دوم بر روغن تیل خوردن دهد که موافقت خواهد از روغن و این
که از زردی محنت و یاز قنطاریه و یاز غلبه اراضی خون
نا توان یا مطلق کم قوت اند و انش جوع و یاز این نام که بهر قوت

[illegible]

که در انجام این طبع شعله نیک روی نباید بشویند و از روغن زرد داد
باشد که بالای آن قدری آب شکر کم کرده پیوستند و چون روغن
پیش داده است بلا نشی و گوشت بدید اگر آب یا مخلوطی جگر را پیوست
بعد آن که روغن بدید و نیز باید فهمید اگر در طبعیت مریض روغن زرد
نی از روغن یا طفل بچه یا ضعیف یا نازک بدن یا لاغر تن یا تنگ زده
یا هوای بسیار تنگ است و همچنین مردم را بعد از روغن دادن
علاجی دیگر نباشد باید که طعام بخوراند که تواند خورد و یا هر چه
گوشت بدید که تقویتش کند در جگر و کبد بسیار و برنج کم باشد شکر کم
خوردن دهد که در زبان جویت در وجود پیدا خواهد شد یا در اندام
قدری روغن و موی آنرا فته شیر بدوشند و شنبلیله در کنند همین
حکم دارد و بدانکه که که را که بسیار است یعنی در قاعده خوردن
نشستن و راه رفتن و امثال آن هر دو یکسان باشد هر وقت معین
خوردن بفرموده باشد و از حدی که روغن خفم نمیتواند شد یا اگر
پری شکم کرده تواند خفم کردید همچنین مردم را باید که آب کم داد
فی بکنند و اگر در رحم شدن و یا خفم شدن روغن متشکی

نیز

بزرگ آگرم کرده بند چون داده که از روغن کش ده از سینه بیرون می آید
در غنای رخسار می نشیند این علامت **مغز است** که روغن جهم شده بآن
و کسی را که بغیر از خوردن روغن انشلی جوع فراوان بآن از زمان
شکلی غایب می آید باید که او را آب سرد خوردن دهد و یا آنکه که قی بکند
که زاید شکلی بمقام خود آید و آنکه لایق روغن خوردن نشیند این
اند که که اگر این شکم داشته بآن یا او در بطار در خود دارد و یا اغارت بآن
و ناتوان بوسل بر طعام هرگز حاری نکند و مدام در شکم داشته بآن
و از بهوش و مد هوش مغلوب بآن یا حفته کرده باشند یا اسهال داده
باشند و یا از غلبه بلغم و یا از تراپد شکلی بپسته عاجز بآن و حامله که
دوقت خفیه آورده بآن و در روزی که ابر پسته بآن اسهال دوم
و این طعام که ذکر کرده روغن نهند و آن کی نیک در خورایند
روغن لایق و معتدل اند اینست که را که بوی کردن در حبس است
و اصدی را که اسهال دادن لازم است یا بر جماعه عورات یا در کودکان
بزرگ و یا در محنت و رزیدن و رزش که که در غلبه بسیار باشد
و سحفی که در شکم و شکله و از نیمه بآن یا ضعیف و ناتوان یا خورده که

و طغیانی و غوغای باغ خلک صفت و یا علت آن که در آن
باز پیاپی است که باز که در کین باز و یا غلبه با و زیاده و در
و با در چشم داشته باز و همین مردم درین را باید که روشن بد
که موافقت خواهد آمد و خواهد آورد **بد** اگر روشن در وجود نیک
منافرت شده باز علامت است که با درگاه های خود بی نفوذ است
باز و انش کشتی فروزان بود و غایب از غن و بسته شده بود و از آن
افتد و غایب از غن و وجود مدعی و عجب و نرم و خوش ناپوشان
و دق از باطن خارج گردد و چشم مصفا و نیک گردد و بهیچ وجه
صفاد روشن و پاک شوند و اگر روشن نیک کار کنند با
برعکس این ذکر صورت دهد اگر درین سبب خلک است تمام روزهایی
چون آب در یک در وجودش غایب گردد و اگر روشن بسیار در خلک
باشند و آن غایب آمده باز **شش** اینست که نارغبی طبع
پیدا و آب از دهن جاری باز و در مقعد نورش پیدا و از آن
و پرده اندازند و او باند روک روی نماید بداند که خلاصه این
فضل است که خلک فراوان است و او را در غن از نور عده

باید ساخت و لی که بسیار روغن دارد اند و او چوب است او را
و به کم باید کرد و آن است که غده شامخ و بخود
روغن و لیمو دارد و جوهر بمانی و انزال این حوزدن دهد و کینک
در روغن موافق مزاج خود مراد است میناید انش جوع آنها می آورد
و پوست منش مصفا باشد و پوست تن و قوت باد پوسته در ترابید میان
و یکا حواس قوای نابینا و قوت دور با نر و رنگ چهره روشن و سرخ و
قوت در و خوش اندیشه باشد باید که در قواعد روغن خوراندن از بی خوراک
بریز بکنند یعنی محنت و ورزش کشی و انزال آن کردن ندهد و علی
علی که سردی بدیدارد کردن ندهد و با دوز هر زای که سر کشد مانع او
باشد و بعد از این شب نگاه دارد و در روز خواب نریزند و از خوردن
غذای خفیه و خفیه و غذای قایلین بریزند **فصل دوم در بیان**

غده سوید دان چهار گونه است یکی تاب دوم اوکها که سوم
او پنجاه چهارم در و اما از آنجد تاب سوید و اوکها سوید و افو بگویم
و پنجاه سوید و افو باد و در سوید و افو تلخ است بداند که باید فهمید
و غنیمت دو که زیاده باشد سوید هم زیاده دهد و اگر کم باشد کم بردارد

اگر ضایع باشد یا از میان می برد زود و چون بنوع غایت باشد و بوی خوش
و از چربی خوشی دارند بدید و اگر بنوع یا باو نیست گرفته باشند
در اینجا بوی بد هم مرغی و هم خشت بدید و اگر بنوع و مید زاده باشند
باید که از از تاب آفتاب عالمتابیت بدید و آنکه هر که را که شکر از تاب
دادن یا حفظ کردن یا استعمال کنند یا فی سر در اندن و در تاب
باید او را پیش از آن که این عمل بکنند اول از قاعده بوی بدیتا بید
از آن بعمل مطلوبیت نشاند و آنکه لایق در تاب کردن هستند
اینست اهل بهی و صاحب بوی بد و بکنند بوی و که شک نشاند بوی زاده
و آنکه بوی در نظام بیشتر کم بیزه من حکم دارد اما که را که بوی بد بیزه
در اندرون اعضای باقی مانده باشد و عودنی که بچ در شکم آورده باشد اینست
و حامله که تا وقت زاییده باشد اینچنین فرودم را باید که در شکم طاعت بیزه
تاب بدید اگر در آغاز تاب دهد خطر در تاب در جای باید داد
که در اینجا نه دخل باد می تواند شد و مریض و فنی طعام تناول
کرده باشد از زمان تاب در دهد فایده تاب کردن اینست
که در کله بود که در تمام دلت بکستریه و بر آنکه بچیده است

و از

دوازدهم رتبه سهال و قی کنایند و امثال ان بیرون قی تواند آمد
باید که اول ان دو کبه را در از قواعد اسپنربان مرغن کرده اند و بعد
ان را سوید و ف تاب کنند مثل آب باز ده که انرا از غفوار جانی
دیگر یکی پوشیده در مقام بول و غایط مسکت خواهد گرفت در ان وقت
باید که ریختن در دهند که با سیاننا تصدیق و بنا تکلف بهمان دو کبه بیرون
آیند و در مکی که در تاب دادن شروع کنند باید که بر سبتر چشم مرغی
بازده از آب تر کرده به بند پیچ و دیگر که رطوبت از نه میانه باشد و انجا
محکم کنند که از تابش باب نقیان به سین و به چشم نرسد و اما نکته لایق تاب
دادن نشد اینست اول آن جیره که طعام او نیکو هم شده باشد دوم
که قوت کف و آن سوم که که میزدن و به هر یک چهارم شش که از از رخ
صعق دارد و پنجم شکی که را که غالب بود ششم اهل است و هفتم صاحب رکت
هشتم بازند و نهم او در رو که دهم در شری که میکف باشد و یازدهم زن حامله
این بر دم را که در شمار اند زهار تاب ندهد و اگر ارجحان خور افند که لا علی
تاب دادن علاجش دیگر نیاید باید که او را تاب بسیار نرم دهد که اضطرابی
در وجودش پیدا نیاید و نیز نرسد و اگر در مقام روی تاب دادن لازم بود

[illegible]

طریقہ

بجایانده و صورت مثل خرطوم یعنی کار دوم باینج و نامش را بر سر پاره
جدا ایستاده باینج و هر یک از مقدار ستنش را بکشت کم باینج

بعد از آن مریض را بوجه احوال بنشیند یعنی

کلیج میخ را بشنید اول بر روعنی مانش داده از پاره او را پیوسته بعد از آن
از راه مذکور در همه جا تاب به سیوم آنکه در زمین مفاکاکور و از مقدار
تقدیم بکاوه و صاف کند و زرجوب کپیر بر کرده اش در دهر چون بکا
جوب بوضه کرده در اش را پیرون ارد بعد از آن از پنهان کار و یا از
سر کینه بندی دپ باشد بکند که بورش اش برود و وقف قایم ماند بعد
از آن بیک شای دافه که در اینجا بکشد اند و فرس کند مریض را بالا و فرس
بسیار کند تا بیک پیوستش ندد و یا آنکه در حقیق زمین مذکور مانش بکشد
با نواز و چون گرم شود همان عمل نماید **طریق دیگر** **تاب** اینست مریض را

مرغی از قاعده روغن کرده باشند و شیر یا گوشت انوب پس که روغن
و ملوچه و شیر گرم باینج خورایند باشند از میان تاب به به حیوان کنی جوات
بر کینه بندی شریک کار و بر تر کنی کلنی مانش کندم است کجده رصف با دیان
بکشد و در سینه نوز پرده کلان بکشد باینج تخم بیدار بخر را سنا تر بکشد
بکشد و در سینه نوز پرده کلان بکشد باینج تخم بیدار بخر را سنا تر بکشد

عرف الموی بصل در از سوره نمک ترش کنده بر راز سنگه
که مثنی و سمول کلوی تم کوچی هر صند از بنر حید که گفتن هم رسد از
بکجا کرده و کوفته بچونند و پاره صند و پونی دار کرده تاب در ده
همی از ارض باد دفع تواند شد نه این مهلون نام است **این در دانه**
این که از راه ویمه واقعه باد جوش بسیار کند و خوش بر کند و مریض
در آن کوشی بنشینند بعد از آن خال کند و افتابهای از جوش بر کند
و تره بر موشی مریض اندازد تا بحدی که نشن آفتاب از ناف تا لا بر کند
بعد از آن بگذارد همچین از دهن زرد یا زرد و غریل باز شیر تاب
یعنی حکم دارد اما باید که این تاب بعد از یک روز یا دو روز میکرده باشد
چنانچه که از دادن آب در وقت می افزاید و تازه میکرده همچنان
از تاب دادن مریض را وقت باه زیاد میکرده و نیمه در وقت
میکرده در دفعه بارانی باد سولای تاب دادن آری و علاج دیگر بعد از
اینست و صفت تاب دادن تا آن زمانست که از سرد شود و در وقت
دفعه کرد و از آن وجه پست و جود بدل گردد و سختش از غصه به نری
بدل میکرده و انش جوع نیز نکرده و تمام جسم نرم جوش تازه
محبوب شود بعد از فراغ تاب دادن باید که از آب گرم با شکر
غزل

۱۰۰
غسل دهد و از چربی سردت سر او مثل جوارت وین بریزد و سخت
کشتی و درش نهند تا با سجا قفل تا سید نماید و نم **غسل سوم** درین
نوشته **این بند** **میرد** **نوشته** که کسی را قی بکنند باید که آن نظر خود را نام
بود که رد اگر هوا سرد است یا بهار است یا تابستان است درش بپاشد
مستعد گردد و اگر نه مستعمل نکند و که حکم از او بگوید که وقت را از دست نهد اگر اسهال
دادن مطلوب باشد و این اما مهای که ذکر شد بیدار و شخصی را که قی باید
داد و او را انگس قوی از قوت مغلوب از بین ببرد و دل او بدم کرده بماند
وقی دادن او را موافق طبی ارد و دلش تر سیده نباشد و این سوم را
باید که قی بکنند و در بعضی **نوشته** لایق بکنند هستند و اینست اول
کسی که بیدار شده باشد **نوشته** معن زحمت ازین پیدا آورده باشد **نوشته** سوم را
چون حکم داشته باشد **نوشته** چهارم کسی را که قی بپاشد یا در بدن نام رو که
دانشته باشد **نوشته** پنجم بر درو **نوشته** ششم غرض **نوشته** هفتم سیرب رو که در میان
نوشته هشتم مباحثه **نوشته** نهم اهل صون بعد بدم خود را کوی بر جرح کردند
و دوازی بنده **نوشته** دهم بوی که بای **نوشته** یازدهم صاحب یکی دو دهم
اینکه **نوشته** سرفه دارد و سینه دهم اهل و سینه چهاردهم که جنب دارد یا زده

که اکثر برده خدایان **سازد** معروض معصوم صاحب تب خردم **سازد** که خور
دارد نور دایم که رکت استیاریها جوف دارد و بیستم که بچکی طام و زبان یاب
یا بینی خدایان سب یکم که را که از زب از کوشی بار با زب سب دوم
سب و زبان که را تر قیده با زب سب **سازد** که انم استیاریها سب چهارم که
مرض تنگی یا اراضی بدخ خدایان سب پنجم دل که را که راجعت بر طعام سب
پنجم مردمان و که شمار اندر اندکی که نایبند لازم است که موافقت خود
اور و وان که نیکه که در حق که نایبند اینست قری را در و کا و زب و کا و زب
حامد و صیغ و لاغ و فربه جسمی و زخی و نرینا و دمی و باندر و کا و کم
روکا و که که کسند با زب یا یک بود یا خلت می خدایان و ادوا و لاغ و زب و کا و کم
و یا با د و زخو بسیار دارد و که را که زده عرف حقتنه که در زب و کا و کم
و یا از سب راجعت و از کشش تمام می تواند که به بیرون کند و یا از پا و زب و کا و کم
بسیار کوی ناخفاش شده با زب این مردم که راتی نکند **سازد** که در زب و کا و کم
ضرور افتد یعنی که از این جمله شخصی زهر خورده با زب یا چون بدست
و یا مرض غایب آمده با زب باید که اینها را چون تب بود خورند و نایبند
بلکند اما لاغ و فربه و نازک که بنای و خور و کا و صغیف و لاغ و زب و کا و کم

در این فی کنندند که خوب نیست **موقوعه فی کنیندن اینست** که اول
چون که چندین بخت اند که تا کلمه ریض امده شود اگر جوابگو نباشد
بسیار یاد و غ یا حشرات یا دال بخت موشه یا چیز دیگر که بگویم از زنده باشد
از آنکه در دو کلمه در از مقام دو کلمه را بر پاس زد بخوراند و فی بکنند نیز می
بیش ازین او را روغن خورا بنده و تاب داده باشند و جری که فی
از زنده باشد خوراند و فی بکنند و هر جری را که جوش آب مطلوب است
برین یک کدوه گرفته در یک ادملک آب انداخته بخت نه خون نفست
او با فی مانند و رسانند و وزن نوشیدن آن کاد و سه نوع است **یکی وزن**
دوم میان سه سبوم خورد اگر وزن طلان باید داد که نه برست خوب
بدهد اگر میان باید داد بیش برست و اگر وزن خورد باید داد سه برست
بدهد اگر چورن یا او سه یا سحون باید داد نیز وزنش سه کوه است
یعنی وزن طلان او سه پل و میان دو پل و خورد یک پنجم پل با نیز در
فائده فی **دو سه سال** و خون کم کنیندن مقدار وزن یک برست سیر
چون پل سیر نماند بدانکه هشت مراتب بکنند و یا شش مراتب و
یا چهار مراتب زیاده ازین نکتیه اگر سه بار و افزوده با نیز شش

در این فی کنندند که خوب نیست

با خون

اینست که نمک بیرون آید و پیرایه نمید که اگر مرض بلغم است او را از زردی باز دارد
خردای نمک و نمک و کرم فی الجمله اگر از نمک است از شیرین و رس و کرم
در عمل کند و اگر مرض باد و بلغم است او را از شیرینی و زردی و از زردی باز دارد
زردی فی نمایه یعنی اگر از بلغم است بلبل در آید یا ریتیره و غلک سنگ
باب کرم پیوسته اند و بلبل است در از نمک است پیوسته و بلبل
و نمک پیوسته اند اما همراه آب سرد دهند و از بلغم با باد امیز است او را
شیر و ریتیره و دهر اگر اجرت هر یک غلک سنگ باب کرم بخوراند
چون بخوراند ریختن را بعد از آن بخت بند و در خلوی با هستی موا که
چند آن برانند که تازان خلوی او بر سر فی بوجه احسن خواهد بود
خواهد کرد اگر موافق ضابطه فی شده باشد **علامت** او اینست که کوب
از دهن بیرون آیند و سینه بسته شده ماند و خارش در پهلو خواهد بود
در غ کوش که او را دود دهد خوانند در تمام وجه پدید آید اگر از غلک
نزداید شده باشد علائمش اینست که تنگی افزاید و هلک سید است و از دفع
در کشت و بیوش در سرد و در مغز آید و زبان زرد مان بیرون افتد
و هر جانب یکداند رنج فروسته و کوفته ماند و خون از سینه بیرون
آید

در وی

باید رفت با خون رند و در حلقوم و در بسیار شوق و عیش آنکه که استمال
 نرم تر بد و زبان که بیرون افتاده باشد و از رزق و از تنگ و از رزق
 از شیر و از رسی و گوشت ملوک با از رسی نیکو بایکده درون دهند و مضمضه
 کنند و یا مردمان دیگر در عیش نظر او اندازند و زنی مثل بچون و در بر
 باشند و زبان او را از رزق و از آب و از کجده بایکده نرم کرده درون دهند
 و بسیار که میگرداند علاج او اینست که از روغن سرد با استی ببالد و عسل
 ریخی که بسته شده باشد با آنست که او تاسیه و فاس که در فم و با دانه
 به و در خون بیرون آورده باشد علاج او اینست که در رکت پت در غور باشد
 بکند و اگر تشنگی زیاده حاصل شده باشد علاج او اینست که اندک و رکت و خشک و
 بسیار که گفته و گفته کرده اند و روغن و معصری بخوراند و شکر و فلفل
 از موافق ضابطه چنانچه که گفته است قی شده باشد علامت اینست که سینه و
 طوی صاف گردد و دماغ و مؤمضه گردد و در شکر و عسل و در عسل
 و در اراضی بنوع و تلخه دفعه شود چون ام جنبی علامت او پیدا شده باشد
 باید که او را در وقت شام مونس که در پنج رسی کوشن جلی چوبه کرده
 به شد و از زیاده خواب و بد بوی دهنی و خارش وجود و سنگ ریه

با اکل دغنه شود باید که از غده خام و آب سرد و یکروز دیگر برهنه کند و بخت
در زرش و جاعه عورت و غصه و ماش مثل نایک و رنگند تا ریاضه بقیه باشد
نصف ریاضه فی که گفته شد **فصل در بیان اسهال دادن بزرگ** چون اسهال در بزرگ
تاب شرقی داده باشند بعد از آن او را اسهال در دهند اگر بوزنی که اسهال در
اسهال داده باشند در ضابطه حکمت خوب نیست که بغم که بی نام ناری
که معاشی در دست بگوشه است میبوشد و هرگاه او بوشیده میشود
بعد میشود که او را در و جوفه بدی اید و در و اطمان زحمت ظاهر کرد و او را
افتد که بوزنی که نین اسهال باید داد و در اینجا حکم را باید که اول
با جین بلعی که خام است او را بخت که داند و بعد از آن اسهال و سوزید و او را
به اسهال بر دارد و نظام دادن اسهال اینست **در اسهال بزرگ**
در اسهال بزرگ و اگر سواری فزینی در رت و یک اسهال داد و فی ملازم
اید مانع است بدایه در دفع ادرانی زهره و ادرانی که زردم بد اند
و او در و که و بری شکم اسهال دادن نهایت او میراث که شکم را مصف
میکردند ضابطه خافه دادن و بچین که نین دو لهای که مغلوب
باشد که وقتی آن دو لهار غالب می آیند و ابی و لهای که از قواعد ریخی و

[illegible]

اور اندام کو شے خوانند و اگر سہ نادی است اور اگر در گوشه بکشد و فوز
ادویه مرد گوشه را مقدار اندک دهد و مدیم را میانه و اگر در از زیادہ
کہ اور از غفلت حال نمیتواند اسهال شود و ادویه بنبر آنکہ مرد گوشه
است او شغل و اگر منفی یا شیر گرم بار و عن بعد آنچہ و امثال ان
و اگر **بیم گوشه** است اور انوت و کتلی و انکاس و امثال ان
در دہد و اگر گوشه را شیر زقوم و چون و و تون و اجپش و مثل ان بکن و بوی آن
بند آنکہ اگر سہ دست اسهال شود و اگر مرابت یا کونید و در انجام او را زردی
بهرین می آید اگر سہ دست شود میانه خوانند اگر دہ دست شود او را خوا
مرابت نامند و زردی چون در مرابت اعلا مقدار و بل است
و میانه را یک بل و خور و مرابت را نیم بل است اگر مسویت و خور
پاکو یا ادویه و امثال اینی تا بنج در مرابت اعلا یک بل و در میانه
یک دہ و در مرابت خور و یک اگر کہ خور و باید کہ نظام سن سال
ایام و قوت امراض و کمین زیادہ و و کہ را در نظر بار یک بینی
و انستہ دست بعمل اند از و کہ حفظ ننوائند خور و بد آنکہ کسی را کہ تمام
زیادہ است اور از خورن نوت همراه دہد و اگر منفی و
است

استهال بدید و شخصی را که بغم زیاده یا شر او را ترکوبند همراه جوی آب نظر فل
 همراه بول نام کاروا استهال بدید و احدی را که با زیاده یا شر او را ترکوبند
 استهال بدید و گوشت یا همراه رسی گوشت جانور جنفا بدید
روغن بیدار و جوت ب تر پله اما وزن جوت ب
 در روغن مذکور مصاعف بود همراه شیر بنوش استهال شود اگر هوای بکها
 رت است و این هوای این شیخه ذیل موافق خواهد بود نوت و تم
 بوده و بیل دراز و زنجیل و رسی و الیه منفه همراه الیه درستانه استهال
 شود **داروای** سرد زیت یا شر است نوت و جوت و منگ و مهری
 در ناله و چندین و شیره و الیه منفه و طبی انکار را بجا کرده بنوشد استهال
 را بترک **داروای** است و یا شر این خوب است بیل دراز و زنجیل و منگ
 در نوت همراه شهد بنوشد استهال شود **داروای** است این شیخه
 صاف دارد **داروای** است این بهترین نوت و مهری
 را بر وزن گرفته بخورد استهال شود **داروای** است و منگ و مهری
 زنجیل و بای برنگ و اند و بیل دراز و بیل مول و منگ و منگ
 را بر وزن گرفته باریک کند و از وزن چند و نوت و حنطه
 وزن دانه

صورت که جوی آب مقدار

جود

از وزن دارو که اول
سجده بخم دون ^{نفس} ^{نفس}
نوت و شش ^{نفس}
پاشید کولاسانه

نشوت و شش صند مهری اندر دوازده ایلی کویا به پیر و بوزن یک
که که هر روز بوقت صبح بخورد بالاش آب سرد بنوشد تا زمانیکه
آب سرد بنوشد تا زمانی که سعال میخیزد باشد و در خوردن
و در نوشیدن و در راه رفتن و امثال این صبح پیرهن درشت
لازم و واجب نیست و فایده اینست که تب بریزد و نقصان
و سرفه و دمه و بیکند و بواسیر و برص و چسبی و کند لاله و پیرم
چونینست و او در رو که و مداه و طعمای نافع نموده باز و پیری و پرمی و است بران
از دهن چشم و بواسیر و در چشم و او را در بندوی یکم از شش خوانند و از آن سخن
یادی و بر شکم و شکم فشانند و موثر گردانند و در دینست و در دینست و در دینست
زانو و در ساق و در دینست و در دینست و در دینست و در دینست
از مداومت فایده بسیار می رسد سیاه نشود نام این شی
و بسیار رایج است بعد از خوردن ادویه استهال باید که چشم
از آب سرد پاک زنده و بوی خوشبوی به پیوید و بر که بتول بخورد و بخورد
و چندین و اگر است و مملک کافور و امثال این صبح و چشم بکنند
و در مقامی که با دغنی رسد در اینجا تمییزند این بادکی نشود و برانکه

رسالة

کتاب
الطب
المجلد

استهال است که در این بیماری که در نگاه داشت او کوشش نماید و بپند کند یعنی
رود بکند ارد و خواب و آب سرد بنوشد و آب گرم بنوشد به این روش و در قاعده
فی کتانبه دن اول بنم بیزون می افتد و بعد از آن ادویه تب
می رود و بعد از آن بنم بیزون می افتد در اینجا اول بنم بیزون می آید
و بعد از آن ادویه و بعد از آن بنم بیزون می آید و بعد از آن
در بعضی استهال بسیار اند اما بخوبی و حیوات و یک قابل نیست چو که
بزرگ تر خوب است بدانکه اگر استهال از معذور رضا بپاید کم نده باز نم
انیت که در مناف سخی ماند نیک نه نماید و در و بهیو خرد و عایط
و باد با هم بهشت شده ماند و باد با هم بهشت شده ماند و بیرون افتاده تواند
و در پیش بداید داغ کوششی که او را مندل نامند یکایک بدید
اند و که در آن در وجود و نوزش و پری شکم و بیوش و بهرم و نارغنی
عدم بداند و در اینجا عیال انیت که ادویه حافم داده و مرض کرده
و تاب کرده باز استهال کنند امراض که از کبلی استهال کشیده
باشند بعد از روند صحبت نمایند و انش جوع افروزد و وجود سبک گردد

۱۰۲

و اگر از موافق فاصله **استمال** **دیده** علامت اینست که هنوز در راه است
و مقصد نبوده است و اگر افتد و در دست کم جدا شود و بنوعی بقیه و پاک شود
و اگر شده برون افتد یا میسر بریزد و یا خالص است ببرد و اگر ببرد
رود یا خون استمال کند در اینجا علاج اینست که مریض را از استمال ببرد
و در آب پاشد کند و در آب سست برنج شسته اندازد و او به
و یک که نارنجی رطوبت او را بپزد و بپزد و بخوراند و یا نرم بپزد
و خواه پوست در وقت نزل را سخی کرده بر ناف سخی کند
و در دوش و فو شود عروای نیز بر بارس کوشت بز یا بیل جانور
پارس کوشت او یا مرغ یا نهی و عدس حوزون دهد و هر چه
که قابضی و رطوبت بخش بود نیز بدهد و اگر استمال موافق
شده باشد علامت اینست که وجود **سبک** شود خوشی دل
یاد در راه فو نه لغزش جاری باشد خون هم چین باشد او را
او به تمام فو نه فایده استمال اینست که قوت حواس قوی
تر شود و عقل و حافظه بمغایده و انش جوع فراوان نشود و

و یا در راه

در ذات استحقاقی ببرد و جوایز تا بدید باید بایند که ازین جوایز
برهنه کند یعنی شش در مقام باد و یک دیدن در باد و دی و
نشین آب سرد و گنایند کردن و زیاده خوردن و درش
کردن و محنت نمودن و جاعه کردن با عورت و غذای ریخ ساقی
و سبک جوایز این سخته با پر مصالح خوردن و بد و گشت عاود
که در از آن فواید باشد و سبک و ریخ و اما ازین جوایز غذا نماید و برهنه کند
در کرم در میان حفته که او را در میان بر است کرم گویند و آن
در گونه است یا انبساط دوم نروده در مابین قرن است که اگر
در حفته زدغن انداخته بر آمد او را انبساط گویند و اگر جوش پ
شود و امثال آن انداخته در دهند او را نروده نامند و سب و در دهند
و یک بر آفتاب را گویند چون از جرم قفیف طار و یا غره حصه میکنند ازین
که او را سب کرم در دهند بخوانند و برین قاعده ضابطه است که اول اسکل
ملکینه و بعد آن نروده و پس از آن او زیت می که انداخته و انبساط
است که وزن ادویه او مقدار دو پیل است و اگر یک پیل بدهند که
بر او است و هر احدى که حفته باید کرد انبساط باید که حفته

طبع باطن و دانش جمیع او نیز تر باطن و امراضی باد یا غلبه حاصل
 باد و نشسته باطن و همچنین مرد و هر خور و بناس است و کسی که بر می یابد
 بدو باد و در دما یا جویا یا اهل بیوشه است باید که او را و بناس نهند
 و زوده نهند و کسی که نشسته یا بیوشه از نده و یا تر سنده دل یا کله
 زده یا رغبت بر طعم نداشتن باطن و کسی که همی در غود دارد یا چهار باب
 که حقیقت ندهد و بداند که ندهد که در جرم حقیقی پیوند ندان ندهد باید که در
 طلا یا از اجاد و دیگر باطن اگر از جویا یا از نده نیز یا از نده و یا از جویا
 یکند نیز سرد است بیان طولا یا او بدین مقصود است اگر یک یک
 یا بیش از ده را حقیقت باید که ندهد او مقدار شش انگشت مطلق باطن
 و تا دوازده ساله مقدار شش انگشت یکدوازده و دوازده ساله زیاد
 تا هر چند که باطن ندهد دوازده انگشت است و در زیاد از این باید که یکدوازده ساله
 ندهد که آن مرد مقیدی اندازد مقدار قد مونس یا خود یا تخم کنار خود
 باطن معنی ندهد که شش انگشتی است و در آن او مقدار مونس یا تخم و ندهد که
 شش انگشتی است و در آن او مقدار خود بود و ندهد که دوازده انگشتی است
 و در آن او مقدار تخم کنار خود بود و ندهد که مونس و طار و دم شش

خز نم یکنم و مقدر سبیل ای در یک جات بقدر الکنت نریض
بود و در جانب دوم مقدر قد الکنت جوز و ریض باطن و نوراف
نمایند که در حق و مصفا باطن و سر تخم که جات او سبیل او است و دو
الکوره مثل حلقه به پیوندند و مقام حلقه نیکو از جانب سبیل که چهارم
حلقه از حلقه نیکو بوده باشد به بند بعد از آن چرم حلقه را که از راهویار
نیکو که یازدهم و شش گرفته باشند و اگر احوال چرم قفیب این جانوران
که حقیقت حقه گفته شود و در اینجا باید که از چرم دیگر که بسیار نرم
و مصفا باطن بطریق صورت او بارانند و آن چرم را در هر دو حلقه عرف
الکوره نیکو رخت و استوار بندند و به الکنت در قواعد او تربیت نوراف
نمایند بسیار نرم مرغی گیرند و طولانی او را زیاده از انت الکنت نگیرند و
بسیار نیکو در مویک باطن و نیکو او را از استخوان باز و لیده بپند مسکنند
تا به این است که چشم خیزه گردد و رنگ روی خود را گردد و گوش
پیدا و صوت نایه زیاده تر میشود و یک افراض وجود بر طرفت و منفه گردد
و در طول می باید و باید فهمید که در هوای در هوای است است یا
در روت پا در روز حلقه باید که در آن حلقه اندر و نیکو باطن و الکوره

بر یکم زیت یا پهلوت یا سر و باغ و انباشت بکنند اما اگر پیش از
قواعد حقه مریض را در غن سید کرده باشند که بهوش می آرد
و درین عمل اگر وزن کم بود عمل بفرماید و اگر سبب نباشد و اگر
زیاده باشد استیاد و بفرماید سید باید و در فاصله انباشت وزن اعلی
سش بل و میان سه بل و وزن کوچک یکم بل بطار بر در بخور
و نیک باشد و بار یک کرده در روغن که در حقه دهند چای و در طول روز
و وزن چون اگر اعلی است شش باشد و میان چهار باشد و کوچک
دو باشد بدینکه بعد از استیال و اذن چون بقت نباشد که شش
و درین را وقت سید شده باشد طعام خورد بدن و بر چهار بای و از
به چلوای حب چنانچه اما پیش ازین را و ایتل باشد کرده و از آب
گرم تاب داده و طعام خوردانیده و قدری راه چلاییده و بعد از
کردانیده باشند بعد از آن او را حقه دهند طریقی است که چون
او را به چلوای حب چنانچه باشد و پای حب او را از کند و پای را
او را ارد و معقد او را خوب نرم و صفا کرده نه حقه درین معقد
و فصل کند و درین جرم است از لیکوره نهی بسته ریختن

حکیم بزرگوار خلیفه صفه روعی حکم را باید که دل خود را حکام
درشته باشد و ترسی ناخورده خلیفه صفه را از دست مالد و نمی کند
بطریق که تمام معنی صفه درونی شک ریختن نوازند رسید و ریختن را
باید که در مقام صفه دادن تا مدتی که به المثلک زنده از سر
دازیم بازه و از جنس بر پهن نماید چون از میردت فارغ شود او را
بنوعی صبا بنده مطول سازد و هر دو کف پای او را بر داشته جانب
اسمان کند بطریق لطیفی که پس از آن از جای خود برخاسته جانب
بالا مثل صحرای بنده تا که صدوف از زبان راند تا آن وقت
که هر دو سر به دستک در هر دو کف پای او در زانو او با هم یکی
بمانند بعد از آن بگذرد و با هم یک او را پیرداشته همچنان کند
تا بگذرد و بوجه حسن صبا بنده چون عایلا و باد بار و غی برین
افتد و هر سه عین و یک مدانشود باید دانست که خوب است
چون روعی بروی افتد و بر فتنه ام او را از شناختن غده سبک
خوردن دهد و از شناختن این شرکام بدید و چون بکشد

وزن بخیل نیربده که اینی دافه اسینه است روعنی را بپیرون میورای
راند و این قاعده حقیقه که گفته از ناستی مرتبه باصف مرتبه
و یا بخت مرتبه یا نه گشت یدند زیاده از این نکند و چون قانع شود
زروه کند بعد آنکه او در دایون آناس بر مرتبه که روعنی خالص بود
اید او را آناس آنکه اند که میداده یا نخر او روعنی خالص از شکم
بیرون خفیه داده یا نخر و گوشت ناصفا یوه علامت اینست که اعضاء
خست نشوند و بری شکم بدیده اید و مقام یکواشته که آنرا تر شود
در اینجا علاج اینست که زروه او را بدیند و او به نیز سخت و اگر روعنی رزن
زروه بکند یا آنکه که نمیشد از او به لیته در مقعدش راند خنجره یا کباب
که باد جاری یا نخر یا غایط مخلوط بیرون افتد یا استمال سخت و بد
و یا آناس در بینی دهد که آن روعنی در شکم قایم نماند و اگر در شکم
علت دیگر پیدا شده است و طبع ریفی حلیت است و روعنی را بدین
بیرون نماید است در بیرون آوردن روعنی کوشش نکند که آن
روغن

روغن از طبع خشک و سبب نقصان نتواند کرد و اما در تندرست
یک شانه روغن بر وزن بیضاده باشد و در آب پخته که اسهال
برند و خود بهی بکند که روغن خلوی و بد اخراج شود
و بارنگی و بانه و گاه کندیل و ستا و رخی و پیا بانه و کو اچونی
که بول ملاح گویند هر یکی یک یک پیل بگیرد و وجود مایش و
ای و کنار و کلکی هر یکی یک یک پرست این همه اودیه خوب
کند بگیرد یعنی وزن روغن یک او یک هر چهار گونه باشد و
چون بیا را بجای کلک یک یک پیل مسحوق ساخته اندازد
و جوت بنده چون روغن بخیل بانی مانند بستاند و از آن
بسیار دهنی امراض باد دفع شود اگر حفته بوجه اس
در عمل نیاید و نیز از خطای او شصت و هفت مرض که تفصیل
معلوم آن در کتاب سرت بیان نموده است پیدا شوند و قواعد
در نیز درین عمل ضایع که درضا بلام دفع نمیشدن گفته است

از این پاد خورده بکند که یک حکم دارد **فصل ششم در بیان**

جوانه زده که در جگر است دارد از زنبیل نمکی زده

استحبابی بنرم کوشید نفعی آید که دو کاه و دوات را از هر جا

گشیده بمقام خفوی از دو وزن ادویه زده سه وجه است

یکی طلانی دوم میانه سیوم کوچک بکند طلانی است یک پرت

پار و بالا و آنکه میانه است یک پرت و کوچک را سه کوه

بدانکه هر شخصی که بسیار در غن یا بنم بسیار در غن یا بنم

ترقیده یا بنم یا غرات باری شکم باقی یا بکند یا بکند یا بکند

دارد یا سرفه و دمه دارد یا مرضی معقد و اناس یا اناس یا اناس

برص یا بوجها یا بر میو در خف و دارد و که که زیر خورده یا بنم یا بنم

است و آنکه زن حامله است اینها را هرگز استهائین نکند

که خط است و آنکه لایق استهائین هستند اینست بادی

و او را در آنجا با درستی و بقی صفای و بهیوشی اراده نشسته و گوی که در
شکم و امراضی دیگر داشته باشد و یا شک مثانه یا موتر که چه یا اند
برده با خود دارد و عورت مجبض و عند آنکه و بر میوه که بغیر از بر
بر میوه باشد و ثوما و اصل سبی و هر دو که اینها را زوده بکند که موافقت
نماید آورد و هر آنکه هر احدی را که زوده باید کرد او را با دهنول و
عاطیه خود و زوده باشد و معنی شده تاب گرفته باشد از زمان طعام
خوردن و در وقت میان روز در اندرون خانه که با دهنول و خل می باید
بر بقی زوده بکند چون فراغ شود مر بقی را دوزانو تا مدت و وقت
بیشتر اند آنچه ادویه روشن زوده در شکم است از راه معقد کردن
گفته اند که برون نیامده باشد او را استعمال داده برون آرند اما استعمال
آنجا بیط زوده بکند یعنی ادویه استعمال آرند و در قواعد زوده آنجا
بکارند و آن امنیت بول ترش ملک شکم ازین ادویه در زوده
از آنجا بدهد و آنچه معنی و باقی در شکم مانده است برون خواهد
آورد و گوی که زوده کار داشته باشد و وجودش ملک تر گردد و علت

اجتناب

و...

که راکه زروه نیک کار گرفته باشد باینست بول در معده است
اندر زهر و غایط بول و باد بسیار بیرون رفته باشد و امراض بول
به پدید آید و معطل خون گشته تا تریش شده مانند و رعیت
بر طعام خیزد و در نیک کار گرفته باشد باینست بول در معده است
یا بند و دل خوشی گراید و روی دست و پای مرغی شوند و امراض
باد دفع شوند و زروه را یک بار یا دو بار یا سه بار با جبارت در
محل در و معینه اگر مرضی باد دارد از روی یک مرتبه و دیگر از معینه
دارد از شیر و مرتبه و دیگر از زهرت بهنج دارد از جوش آب و دویه تلخ
یا از بول تلخ و از شیر تلخ و دیگر سه مرتبه و دیگر بعد از آن طعام خوراند و از بول
انجاس دهد بیکلی که که نازک بدن یا ضعیف تر در سن سال
باشد او را زده نرم تر و دیگر از دویه سخت ندید که زهر حاد و حرج
خواهد گرفت باید که اولی ادویه خارج کنند میاد و دیگر در دهنش فاش
بعد از آن ادویه که دو لکه را بیرون تواند آورد و دیگر بعد از آن ادویه که در دهنش فاش
و دیگر این هر سه است موافق ترتیب در دهنش چنانچه مکتوب

نم

همه بد آنکه مهلتی بمیل دراز ملک شکسج مسخوف بود بر این
دولت را از حجابی بر می کنند **و بعد** بادیان مهنتی بمیل دراز استند و
عراق را که نهی چو ناله که دو بد و این نشی دولت را می توانند که
اند **و بعد** بول بر ملک مهلتی ملک رسوت همراه تیرانه که او
به که این نشی قوت بخشی است بوزن که او زین که می کند و این
چو اند از بلکی کرده جوت ب بگرد و در و در و ملک
بر کرده و از کفچه چندان باشد که کف بر آید از او چوم حقه کرده
و از خسته بظا به زده در و هر که این را بود و می نرود گویند
و جوت ب تر بهی و بول که که او و این و که را یکی غلوط
باز و چون در که طاد کن بر مار که ده اند بطریق سابق بدند
باز و این که است گویند می نرود که او را می تواند ساخت جوت
چو ب رفتن خات که در خانه می بندند و این در می گردانند
تا و جوت این نشی است **برای** جوت ب از او و
ت از نه بگرد و مسخوف از او کن اندازد و تیرانه کوش در و

نیز انداخته است بجهت این را بر یکس است نامند که این شمشیر
طال بخت **بجمل است** بهر نازک و سنگین و سب و
وزنج در شیر ماه طایفه مخلوط کرده اند و شمشیر بهر نازک و سب
که ذکر کردیم در وزن این است و از زده پل است این را
بجمل است که میزد از خون کوه سفید یا معویا حمل نیز می تواند کرد **نور**
نک سنگ چهار ناله و شمشیر دو بر سر و سه بر سر و روضی یک
کرده مخلوط سازد و مسجون چهار بر سر است انداز در و خوب
چهار بر سر نیز اندازد و خوب مالش داده و زده بدید
به ناله وزن شمشیر و روضی در میان زده است اگر علت یاد داری
شمشیر وزن چهار پل و روضی شش پل بدید اگر زخمی نیمه
شمشیر چهار پل روضی سه پل بدید اگر امراض بدم است
شش پل و روضی چهار پل بدید **نور** جوش آب و
و شمشیر و مثل بر بر هشت پل ببرد و یاد داری نیم پل و ناله
نیم پل بجا کرده و از کف میاید و در حقه کرده بدید بهر ناله
مید و کوه

مجلسی کند و زمانها و نیر و اندام نهانی آنها گفته و در دفع امراض

حقیقت داشته اند آن ملک و درازی محله این دوازده گشت
است و نورافش مقدار برتف و وزین او چه دو که که

تا یک بل باغ و از حقیقت که نذر روائت و نیزه صافه عمل

مرونی نه بعد موقوف نه برداشته **فصل مقدم در بیان**

بسی بر او و یک از بیخ در شاندر او آتاس نامند و آن دو که که

یک است تا که رجن گویند و دوم بر نگیس که قوت به پیدا ارد

بعد از آنکه از دروغ اراضی بهم بگرد باید که بوقت صبح در شاندر

از دروغ زحمت بخورد بوقت میانه روز و دروغ است

با و بوقت شام و از آن خلا از مایه باغ در شب به نبرد و نیزه

فهمید که شخصی که طعام خورده باغ و در روزی که از آن

را که بهم نوز غنیمت آورده باغ و از آن کسی که زهر خورده است یا زهر

حاصل است یا طعام نیکو خورده است یا حقیقت قناده و از آن

بار و عن خورایند اند با اسونونینجه اند و کس که غفله خورده
بار که در دل نهاده باشد یا زنده یا صغیف یا خورده است
با عل کرده است یا بزم غل است و یا ناکاراه از جده چورس
را نده باشد این را ناس هرگز ندیده و ناس ریحی را باید داد
از روغن بیل سخت باشد یا زاده و پیه سخت یا زار رس گشت
ناس بستانند و مقرر وزن او سه کوزه است یکی طلانی دوم میانه
سوم کوچک آنکه طلانی است هفت هفت قطره و میانه شش قطره
و کوچک چهار چهار قطره هر روز در بنه اندازد و تفصیل او زان او پیه
راش است که ایچ او پیه ناس باشد و زن آن دو تا یک است و اگر
اگر اسکوره باید انداخت یک جو اندازند و چون ناسک باید امتحان زیاده
این یکبار نه اندازد و شربت ناسک به باز دو آب اگر باید امتحان
سه که اندازد اگر چه شیرین مثل معوی و شهد و غیره باید انداخت
چون یک که اندازد و ریحی نام ناس نیرد و است که را
است که کوزه دوم را بر دهی این هر دو قواعد ناس در دهی

اسم

سر مزاجت دارد و جگر او که اینست که او وی سخت و غف نجو
گفته سخن سازند از او و باره ریه او را کشیده در
بینه اندازد و بقیض بر جگرش اینست که در طولاً با پیشش نکشت
نمک را سس کرده اند و پیشش در دو جانب کت ده بود و چون
او وی در جوف ان بر کرده که وزش یک کول بانه

حکیم را باینکه که از قوت دم و معن خف و در بینی مریض بود
این قواعد در دفعه امراضی که از گردن بالا بانه و امراضی
بنم و بورهی و نارغشی طعام و جاری شدن بینه و در دوسرو
بیش و ناس و موقوف و زحمت کفوی بهتر و او نیز است و
بدانکه که که را که تر سنده دل یا مردم ناز که بدن یا لاغری تن
یا عورت است اینها را ناس قوت بخش

قوت بخش

کت بخش بدید و در دفع امراض کلوی و سنجیات و تب و در تب و کرم او بید نام
 سنج که معتدل است و کوفتی را که دو کمره میان غالب آمده یا یا سنجی
 سار داند او را بر دهن نام ناس برید که این ناس خبیث ترست مردم بهوش
 بخش می آید و علاج امیت قند سیاه و زنجبیل ساییده و ربی بتانده **الف** بیل دراز
 و مکنک از آب ساییده و ربی کیزه امراض شرم و کوش و بینی و سرد قفا و زخ و کلوی
 و از اولیت و دفع شوند **الف** پوست درخت مهوه و نیل دراز و صمغ
 و مکنک از آب کرم ساییده و ربی بتانده بهوش و باد و قروح و مد بهوش
 و ندر اخلاط و فوسفند **الف** مکنک و صمغ سفید و سرف و کوته از بول
 و سفند سیاه و ربی بتانده تدر ارفع شود **الف** زهره ماهی او می موله
 و کانیل یکی را از تنگ ماهی مذکور سیقه دهد و ربی بتانده مردم بهوش
 را بهوش آورد و بیان برنگی نام ناس که قوت از دست نیند و کونه
 است یکی را حشر دوم را برت حشر کوته را بلکه وزن حشر نام ناس
 سه تا است یکی طلان دوم میانیم سوم کوچک آنکه طلان است شش تا است
 و آنکه شانه است چهار تا است و آنکه تو حلی است یک تا است بکار و اما
 که گفته شد در یک یک سوراخ پنج اندازد حکم را باید که غلبه و کمره را دور

در مد نظر داشته در دفع زحمت و ازاد این نام ناس بعد از یک و دو یا و سه یا
یا پنج روز یا هفت روز یا ده روز یا یک ماه در دفع امیسه و زکات و همی مرز نا
بند و اگر و اگر غلبه ببلید باشد و هفت ناس بد و اگر همی باشد و نیک
نام ناس بد و اگر نیک نام ناس در دفع امراض سردی و چشم و
سرد و دندان و کم قوی و مرض قضا و باز و دوش و کوش و مابو و تنه و کم و کم
و معوی که به بهام سفید روده باشد نیز است و موافق است یک
روغن یا همراه نیز ناس بتان و چنانچه مثل است زعفران در روغن
کره همراه مصری و شیر سایه و ناس و در امراض مابو دفع شود و در
سفید و مرض چشم و زحمت کوش و علت سرد و سورا و رت و در و نیم
مستقل باشد دفع شوند همراه روغن شینارای نام یا همراه روغن بیل
همراه روغن و دیگر که مستقل باشد بکیر و در بند و دفع بتم و با و ناس از خیل موافق
و اگر با دخالص باشد از آب شکر است و در دفع تله همراه مجاور روغن تهر
ماش و کوی و در این و کهر است و بید و کهر و کند و کاه و اسکند و کجا کرد
و شاکست و انکوزه و شهد یا ناز و و شیر کرم کرده در بینی چکاند و بجا است

چکاند

[illegible]

جد اغانه تمل کشته وان تمل در بنی چکانه حوی سیاه سفید شونده و
قواعد رفتن بنس بدین طرف نیست که در مقام مراد واصل نتواند
چنانچه بعضی را سوا که کنین و از دهموم پان
فاج کنین چنانچه وقت دینی بر مریض را مایل فرود آرد و دست و پا
در آرنج و شمش از بارجه بار یک پوسند بعد از آن نوزده بنی
باله که حکیم را باید که در سوراخ بینی چکانه و آنچه خواهد چکانه
در صد فطلایان یاب یک مصفا انداخته به بهیدار بارجه پوچه و
و خاق را باید که در داون بنش دست خود نلزانند و دل خود قور کنند و
باید در داون انعام غصه و خشم در شکم و سخی بر زبان نرانند و خند نکنند و در سوراخ
کحلان یقوت کحل در نهند و از این فصول بطه ادویه اندرونی را که را
باشد مانع بود اگر از این فاضل خط مکلف بنشیند که ادویه
خواهد رفت و چون ادویه در مقام استخوان ملوک او را
حلقوم نامند بر استخوان از این فصول بطه ادویه اندرونی را که
بسیرون باشد مانع بود اگر از این فاضل خط مکلف بنشیند که ادویه
خواهد رفت و چون ادویه در مقام استخوان ملوک او را
حلقوم نامند

[illegible]

و غده که تا پیش سر بوت بر آید باشد بخود بر آنکه قواعد و ضوابط است
و هر اسم حقیقه و انبساط و دست زناس این پنج ضوابط را منشایان صاحب
و عاقلان اهل علم در قلم آورده معروف عالم را دانسته است هر که در این
پنج روی گشت از تشویش امراض نوحه الهی در آفرینش **فصل ششم** در بیان
در بیان قاعده و هوم باین و آن نشانی است که بی سخن **هم** بر
هم این کاس در پی **هم** با **هم** برین و هوم برین **هم** است
نوع است **هم** بر این که در این است نیز بر دو نوع است
این **هم** در و آنکه یکی است نیز بر دو نوع است **هم** و در هر دو
هر کسی که از راه رفتن مانده شده یا ترسیده دل یا غم زده و در هر دو
یا حقیقه گرفته یا اسهال انداخته باشد و یا بیداری شب کرده باشد
تشنه یا نورش یافته و کام و کلک کسی که خشک میشود و در هر دو
بر مهبوی و یا بزوی که کسی که در دیر یا بر شکم **هم** و در هر دو
داشته یا بزوی حامله و عروم کم قوت و خلک وجود و نیز و یا بشد **هم** و در هر دو
و یا مایه یا اسوا زین خورده باشد و بضعف تن و لاغری بدن و در این **هم** و در هر دو
و یا خوراک ضعیف و ضعف خوردن هوم با **هم**

مضایعی آرد باید که عمل موافق ضابطه بکار آرد اگر زیاده کرده باشد
 وقت را که معین است از دست داده باشد در اینجا اراضی
 بدخواه است علی بن عمر است که روغن بنوشانند و اس درین
 دوسریم در چشم کشد و یا بهوبیم بر چشم بندد و از حرارت کشان
 ارم بندد و اگر خواهد که فهموم یان با چشم نام که قیچی آرد بدین
 برای دلیل بد روغن زرد شیره بنشکند و اگر منقعه شیر ما و کاهوی
 لال سرشیرین شخف که از دوازده سال زاده تا ششاد
 سال او را این ضوابط در خور است و اگر این عمل موافق ضوابط
 اگر شده باشد علامت امدت که مرفه و مدد است و در وقفا
 از روغن زرد و سر و اراضی باد و بلغم دفع شوند و اگر مداومت ناید
 و بدین و غیره و صفا کردند و دل بخرمت گراید و او از دل او نیز
 بران آید و است حکامی بدید آید و پنج و نه ان را قوت افزاید
 در وقت حکم کرد و بوی بد از دهنش رود و تفصیل آن و حقیم محمد هم
 بان کیم مقدار است که نه او را سه بار در هر نوبت قلبه بندد
 و از کلبه و هر یک دوم در مرتبه خود باشند و سبوی او را از غلظت

انگشت خود ز مایه سود و سوراخش مانند دانه غله بودیم بود
در قاعده ششم نام دهم بان یکی ایله طولانی حمل انگشت باشد و در حرفه ان
و هو بان مقدار سی و دو انگشت بیکر و در پنجمین معده سببت چهار انگشت است
و در کاس باری شانزده انگشت و در بافره انگشت بتانده و در کاسی و در
دوم نیز ده انگشت و طول بود او بلبلش مانند پنجمین کناری باشد و سوراخ
مانند دانه کلیتی بود و هر آنکه از هر دو دیر دهم بان گرفتن لازم است از آن یو دیر
کند و خیش مقدار دوازده انگشت مطلق گرفته او را رب کند و در پنجمین
یک کرکه باشد و او را در سایه قند کند چون خوشک شود
سببستی و در کشد و آن ادویه صورت خیس جدا کرده بیکر و در روشن غ
سبازد و دیگر او را مالش میوز و در جوفش مذکور بپزند و از دم دهر نام است
را بکشد و بگذارد و یا از راه پیچ در کشد و از دم بگذارد
که دوسر را به یکایلیب حکم بدهد و ادویه را سخن کرده و پنجمین سرانه
یک اخگر بناده لک استوار کند و در حرفه قبل ازین یک سوراخ کرده است
نور او را در سوراخ داخل کرده و دوشش در کشد و در ششم نام دهم بان
و دویک و در دهم نام دهم از رال مرغین کرده و در کشد و در

بیشتر

ادویه

این چنین نکرده و در خواص کاسیاری از تماشای از موی بقره و در باغ نام
مردم از زنی و اشتغال آن دو دیگر ندیده و در خانه جهت دفع اراضی غفلت
پرخا و سبک سبک و نثر تماشای و موی
مردان و قبا ناسی و عینه دانه و موی کوسفند و پوست مار و کپکوب
از آن فیل و کپک کپک کرده از روغن بیا میزد و در خانه دو و یکند اراضی
و اسب و کوب و بری و سبب دفع کردن نام این را ابراجت و بوی
کنند و قواعد بر هر دو تا بر هر آنچه که در عمل اسب رجب نام گفته شده است
در این بخار بر دو و زیاده و بات یا از بل یا از نی نیزه باید کرد
فصل در بیان مضمضه و آن دو گونه است یکی مضمضه قیام دوم
مضمضه نا قیام بلکه قیام است او را در زبان هندی گفته و که گویند بغیش
که آب یک چوبی بر دهنه چندان بگیرد که از قوت حلاوت
بسیار در دم قیام است او را اکل گرفته اند یعنی آب مقدس
در از خون دهن تواند حیات کرد و بدان هر یکی چهار چهار
بسیار یعنی بر غرض دوم شستن قیام از زنده سیوم سومین به صفا
مردم و برین به حلاوت بداند که اسب نام مضمضه در دفع اراضی

در این کتاب
در این کتاب

باو بر شست و آن از آن سرخس در کرم بدیده و بمن نام در دفع تلخه
بواو کهنه نیرین و سه و بکار بریده و حواقت آرد و سه و نین
مضغه در دفع بلغم بدیده و اویش بلغم و ترش و بلغم و ترش
کرم باشد و روین نام در دفع علت و بقل بدیده و ترش و بلغم و ترش
و علت و ترش و بلغم و کرم بدیده و نین که اگر از آن
بکشد بر جاست و اگر در نین جورن انداختن ممکن کفیه باشد
یا که کسکه از دو تا ملک نه اندازد و وزن مسحق یک که کسکه
مردی که قدم خور از پنج سال یک سیرون بنهاده باشد و اگر این
تامت هشتاد سال هشت و باید که در وقت افرا بر سر
نظرین راست میشد و کج و بکورت شود و پیش ازین علت
و رضاه خور از آنش درسی تا به باشد و از آن سه کسکه
مضغه بکند یا پنج کورت یا هفت کورت یا نه کورت
نقاهد استن این در وقت تا عقد است که خون داند که بلغم در
نه است و در دفع هر علتی که گرفته است آن علت از غده خور
نشته باشد یا آنکه که از راه چشم دینی چایی یا تا ازین زمان باید که

بواو کهنه نیرین و سه و بکار بریده و حواقت آرد و سه و نین
مضغه در دفع بلغم بدیده و اویش بلغم و ترش و بلغم و ترش
کرم باشد و روین نام در دفع علت و بقل بدیده و ترش و بلغم و ترش
و علت و ترش و بلغم و کرم بدیده و نین که اگر از آن
بکشد بر جاست و اگر در نین جورن انداختن ممکن کفیه باشد
یا که کسکه از دو تا ملک نه اندازد و وزن مسحق یک که کسکه
مردی که قدم خور از پنج سال یک سیرون بنهاده باشد و اگر این
تامت هشتاد سال هشت و باید که در وقت افرا بر سر
نظرین راست میشد و کج و بکورت شود و پیش ازین علت
و رضاه خور از آنش درسی تا به باشد و از آن سه کسکه
مضغه بکند یا پنج کورت یا هفت کورت یا نه کورت
نقاهد استن این در وقت تا عقد است که خون داند که بلغم در
نه است و در دفع هر علتی که گرفته است آن علت از غده خور
نشته باشد یا آنکه که از راه چشم دینی چایی یا تا ازین زمان باید که

چنانچه

بواو کهنه نیرین و سه و بکار بریده و حواقت آرد و سه و نین
مضغه در دفع بلغم بدیده و اویش بلغم و ترش و بلغم و ترش
کرم باشد و روین نام در دفع علت و بقل بدیده و ترش و بلغم و ترش
و علت و ترش و بلغم و کرم بدیده و نین که اگر از آن
بکشد بر جاست و اگر در نین جورن انداختن ممکن کفیه باشد
یا که کسکه از دو تا ملک نه اندازد و وزن مسحق یک که کسکه
مردی که قدم خور از پنج سال یک سیرون بنهاده باشد و اگر این
تامت هشتاد سال هشت و باید که در وقت افرا بر سر
نظرین راست میشد و کج و بکورت شود و پیش ازین علت
و رضاه خور از آنش درسی تا به باشد و از آن سه کسکه
مضغه بکند یا پنج کورت یا هفت کورت یا نه کورت
نقاهد استن این در وقت تا عقد است که خون داند که بلغم در
نه است و در دفع هر علتی که گرفته است آن علت از غده خور
نشته باشد یا آنکه که از راه چشم دینی چایی یا تا ازین زمان باید که

کچھ رسحق کردہ شیرہ او بکینک باشیر مادی کا و طوطا ساز دان
کچھ و کل نیلو فر و اوغ زر و معمری و شیر مادی کا و الکن نیکی
اروہ منصفہ کند نورش بر طرف شود وین مصفا تر کرد و بی فری رود
کچھ منصفہ غری کند دیکہ کند رنگ وی بہتر شود و سوزش بود و تشنگی زدند
کبار و زہر و جہالت یکجا کند و خواہ روغن باشیر مادی کا و یکجا کردہ کند
رستی و نہ ان دفع شود و اگر اریل و ملکک بلند ہیں حکم دار دواز
و ترکہ ہدی یعنی کاجی بلند خکی و ہن و بی مکی زبان دفع شود
سنگ و ترکوہ و خوردل و اور کہہ ازین جملہ منصفہ کند در دفع اراضی بلغم
تر پند و شہید بلکہ کردہ منصفہ کند بلغم و رکب و ور شود
و کوی و تر پند و دیکہ منصفہ و رکب چنبلی و جوانہ بلکہ اور آب
شباب بود و ہر شہر حصہ از ان شہدہ یاد کنند چون بر دوند از ان منصفہ
کند و ہن کہ از ہر طاعت شد دفع کرد بدانکہ از ہر ادویہ کہ منصفہ
شد باید کہ کرات از ہن ادویہ یکدہ شد و قواعد کول کہ امت
از ہن از بخورہ بود ملک و مویج یکجا کند و ازین نسخہ کول کہہ بلند
بلکاید و غیت بر طعام بہ پدید آید و طاہر بر تن کہ ہم از

کچھ

قیامیل کون شربت امنیت ممکن نیست بر به کونه است یکی از حقوقی کنند
از راه لب سپیدم از جوی میخ اوویه که بر جگر انگشت گرفته بالند از ابرش
بماند چنانچه شربت کونه و در هله و بوم حرف منجه و یاد هر
نیکی و زنجیر است بل مشک کوه یکی را ساسیده جودن بکند و ایر
بر جاد و خون و دندان و در دندان و اما س اسطوف شود بر انگیز
عمل اقل شده باشد علامت شربت امنیت که بلمن زیاد شود و اگر زبان
نشود و در غنی طعام پیدا شود و اگر از ضوابط تراید و رعایت باشد
امنیت که بختی زبان نشود و اما س و سبکی و اگر از جود پیدا شود و اگر موافق
در عمل آمده کار ر شده باشد علامت امنیت که رحمت برود و دل
شود و در مصفا کرد و و سبک نماید و خواص هر روز شوند
در بیان لب کردن آن شربت یکی دو کم که غلبه افتد
فوتانده دوم بکم هر که زهر جانور و اوویه و اما س سبک سازد
که رنگ جسم غنوار و خوش آید که رواند و مقدار لب است که جود
حصه از کوه انگشت برایش بکند یا سپید حصه یا نصف او این جز
بماند کت و در رساند بر انگشت اگر خفیف کرده و در و در
لب جود مصفا

نسخه
در بیان لب کردن آن شربت یکی دو کم که غلبه افتد
فوتانده دوم بکم هر که زهر جانور و اوویه و اما س سبک سازد
که رنگ جسم غنوار و خوش آید که رواند و مقدار لب است که جود
حصه از کوه انگشت برایش بکند یا سپید حصه یا نصف او این جز
بماند کت و در رساند بر انگشت اگر خفیف کرده و در و در
لب جود مصفا

است اخت شده باشد که زود آرد و اندک دو که هر رست است
 زود آرد و زود در بخیل و سرشت و سینه که کرده از آب کاجی بپاید
 است کند تا سس در هر وقت می که باشد بر طوطی کرد و **لحم** پوست در
 است اهلتی و شکم و طوطی و لایحی خرد و چند تا زرد چوب و در مصلح و کوته
 زبالا بلی را با یک کوه در نیم حصه اوغن زود مرغن سازد و از آب
 است کند بر ترش و غلبه زهر و سیتو ملک اما سس و بنیل تحت فزع کرد
 است نام است **لحم** اما سس که پهلوه شده باشد بپا و نیز کوسند کند
 است باز یک کرده یکند اما سس پهلوه برود و **لحم** کل سینه و خند
 سینه تحت کند بنین خلم وارو **لحم** اما سس جانور من و در من
 بپا و کل باری عرف **لحم** و استیس و تو بزی و تو ری و تخم و آب
 سینه سینه تحت کند زهر جانور من و در بر بود و اندک برینه نام
 است امینش **لحم** چوب طوطی و چوب یقم و لود و کوته و بهول
 است و نو یاده درشت بر و عدس یکی را ساینده و با یک کرده تحت
 است چوب و در ملک چهره نو در و روشن شود **لحم** پوست بچره و
 است زهره سر کین ماد کا و یکی را یکجا کرده تحت کند بهن و خور چو آن
 است چهره مضا کرد و **لحم** لود و کینز و چ یکی را یکجا کرده

کند خارج که در هنگام جوانی روی بر یک فل صید کرد و
کوچک و مورخ سخت کند همین حکم دارد اگر از شرف و نج
کشد حکم بالا دارد پوست درخت لاجن و چینه از شفا
خارج دفع شود و مسکه هم همین گونه است **الف** سم اسب عید سوخته
از زیر آن و بدلی که در سخت کند نفق ویرینه و خارج از برف کوه
بویایی درخت بر که زنگش زرد باشد و بویایی و خوب طر
و اگر غرقه و لود و همی رسیده و باریک کرده سخت کند خارج از نفق
و بهی دفع کرد کجند سیاه که گفته بارید مرغ و بابل و کاه
سنت کند الکلی نام مرض در زمان برود از الکلی اورا گویند که
جوهره از سنجی سر مانند آئینه میشود **الف** پوست درخت کبر و جاد
تیب همراه بول مادکا و شایسته لب کند همین حکم دارد **الف**
پوست کوده و نمک با بول مادکا و همین **الف** چرخ **الف**
چروخی و الکلی و کوته و ماش و نمک از شفا و ریتا و لب کند
الف خشارش از زیر کوسفید سایه رکت از الکلی مرض نهود
ختم مغز و اندک را باریک کرده همراه نیز مادکا و سخت کند و این نام
برود **الف** بوی بول سخت کند با خوزه دفع شود **الف**

بکلی هم

[illegible]

دور کند تا تخمین باب از سه گزیت بکند موی سفید بپاشد شود **الف**
چون سنگ از حصه و زرنج یکجه و منسل نم حصه و شخی را یکجه از آب
موی و شور شوند و اگر هفت گزیت این عمل کنند مانند بر روی
زرنج و ویتانک چون بوق بستن یک چهار پلاس ویتانک از آب
یا از آب سنج ال هفت گزیت لیسخت کند چوبی سجا را بر طرف
الف سوزن پس و کشین مای بزنگ و منسل کو رو چن و نمک
بر کینه بستن بخند و بر ص دفع شود **الف** سنبوار و کوته و بیل
کرده بکند از بوقت حاجت بالول کو سفید بپاشد بکند
الف زرنج نیک نایک و باکی حار تا نیک همراه بالول ماکا و نباید سجا
کند بهن دفع شود **الف** باکی و بند و لاکه و پوست و جفت اخیر و شتی و بید
و بید و سونش این و کینه بپاشی را با یک کرده از بالول ماکا
بسیار و جفت کند بوی نام مرض و بکند و در زمان بهن برود **الف**
و دال و جو کهار از آب کانی بسیار و سخت کند بوی نام مرض
میشود دفع کرد **الف** دار هلد و تخم ترب زرنج و دیو دار و برک
یک که بکند و ویتانک چون سنگ بکند و یکبار کردن از آب سجا

این صنف شود **الف** هیدرگنک و کل نه زف کید و بوقت نیک کیده
 در یکی اگه بز آب سیده سب کند اراض چشم انواع دفع کرد **الف** ریت
 زوته باید و کوی بند و بوقت حاجت سب کند خارش و باثوق کرد
ب تخم سنبله و باکی و زف و کیده و کوبه و هر دو دوا از دفع ماکا و سیده
 سب و سب کند خارش و لود و جفا دفع شود **الف** دوب هیدرگنک
 سنبله و کیده و باکی از دفع ماکا و ساید و سب کند خارش و دوبر
ج دوب و زجوب هر دو را ساید سب کند خارش و باثوق
 و دوب کرده و **الف** دوب و زجوب هر دو را ساید سب کند
د زف و زجوب و کوبه و تخم سنبله و کیده از دفع زف شد
 و دوب دفع شود **الف** اسنا و کل سنبله و زجوب صیدین سینه و مقل
 و هر هفت شماره شتر و دوش برکت برکت نام مرض که از با و سید
 هم زو **الف** مرغال و جوب رکت چندین و لود و حسن و کل سنبله
 و کوبه و سلی را یکا کرده سخت کند برکت نام مرض که از سب شده
 شد و دفع کرد **الف** ترید و کیده و کوبه و جوب و تخم سنبله
 و کیده و دوا ساید سخت کند برکت نام مرض که از با و سید

و چنانچه در ال و لود و هیتی در یگان و مولده می دکل میخور و بجم کوا
و کل و خست سر سنجی کرده ساینده لب کند رکت باد و دفع کرو و امار
که صد بار از آب شسته باشند در و مخلوط ساخته بکار برود
و روغن زرد بریان کند و از دست سر که هندوی بساید و در شبانی
لب کند خون که از سوراخ بینی جاری باشد یا بسیند
همراه روغن بید بخیر و کایخی ساینده لب کند و در و سر که از غلبه
دفع کرو و کل می کنند همین حکم دارد و دیوار و تکر و کوه
و چنانچه در زنجبیل از سر که هندوی بساید و قدری روغن یارکت
و در و باوی بر طرف شود و چوب صندل و خس و هیتی و کوه
و ناخن و لود و کل و غف بنویسند یکی را ساینده همراه بخر مادکا و سخت
و در و رکت بت برود و اندک و گیر و و نیر بالا و بدم کتول و بدم
و رکت جندان و دو ب و خس و پنج تل سر هیتی را یکی کرده لب
و در و سر که از غلبه تخم باشد و رکت بت دفع کرو و
و مشک و لایچی و اگر غرق و دیوار و چنانچه در ال و لود و هیتی و بید بخیر
که در و سر که ساخته لب کند و در و سر که از بلغم باشد و انواع و در و

در و سر

از تخم و کونه و تخم بنوار و دیو و درگاه کند بیل بلی را یکجا کرده
و هر ابله را دگاه و ساینده نیز نرم لب کند و رو بپنی دفع شود
سار و او کونه و مینتی و ج و کل بنیل و مرغ یکجا کرده لب در مرض سوزان
و در نیم سر و شقیقه بر دو از آب کاجی ساینده بکار برود **ساور**
و کل بنیل و رو و کج سیه و زیره سیه و بنول و بلی را ساینده در
شقیقه زنجبیل اندیادی و در سر دفع شود و بیکه ضابط لب و کونه
بلی را لب خوانند و دوم را برویه و مقدار سبوی بر لب مانند جرم
ما و میست اما تا که خشک نشده باشد آنرا از دوار و برویه رین
خشک شود و دوار و نیزه بیکه اگر لب سبوی گرم باشد آن واقع بلم
و با خواهند بود و لب چنان باید که درین بوی تواند و خل خشک
بلی و در لب نکند سبب آنکه از غبار و سیاهی لب کرمی و بخار
برون نمی تواند اند چون بخار و جو و بیرون نیاید غده بلم رطوف تواند
از در لب سبب کز خون ضرر افتد و است چرا که اگر سبب
نمی بلم و خون شده باشد و بخته نشده است و در اینجا حکیم از دوار
لبت که اول در دفع اماس گوشه دوم خون بکشد سیوم را بپا کند

چهارم ماین کند یعنی دهن او را بکشد پنجم از اوصاف سازد ششم زود که بپزند زود
نیچ زخم زده اموده سازد هفتم دوسید از دویغ رنگ ان اخصای غود را بکشد
روشن و خوش ناکند این هفت قواعد در علاج و بند زخم بکار برود و چنانچه در کتاب دیگر
میکوید . **سج** بچون و خارک خورد و دیو دار و زنجیل و ...
و از این یکجا کرده سخت کند لاس بر دهنی و منع شود **الف**
هلیتی و جوب طر خون و نیز ضابطه التیت که در ترک که بپزد
نسب و جوشاب اگر حنبدن گفته باشد رکت حنبدن در این است
بکیر و دووب و پنج نل سر و بد ماکنه و خسر و نیز باله و ...
بیم کنول یکجا کرده براماس تلخ سب کند و دفعه را بکشد
کرد **الف** بیلد راز و کنجار که و پوست
درخت سبجه و دیک و هلیده از بول ماد و دوزنوت
بساید و نیز گرم کرده بر لاس بانی سب کند
دفعه شود **الف** هر دو هله و نهرو و حنبدن و ...
از زندی و ...

و باید دوپ و پنور لوز و خس و پامک و نورا و اطل سنج و ف کز و و سوتیک
 را یکجا کرده لیب کند اما سن من و نبل و اما سن آن دفع کرد و در تخم من
 تخم سهجونه و تخم ترب و کجند سیاه و سرخه و آرد و بربان که او را سبزه خوانند
 و کن که آن از قیال شراب است و استی یکی را یکجا کرده و درید کند این نسخه
 با است یعنی اما سن و نبل خام را که میتواند که روخته است زرد **رنگ** و نون و خزه
 و زردوم و در یک پی و قد سیاه تخم ملاو و کسین و ملکست این یکی را یکجا کرده
 سبخت کند این نسخه با است یعنی بتواند که دهن و نبل را زرد و کشاید
 لکوزه و حیره و بولنگ و ارینی و خرزهره و رید فاخته و در یک کت نام مرغ و در یک
 نام پرن یکجا کرده لیب کند این نسخه و ابل است یعنی بتواند که دهن و نبل را کشاید
 زهره سوزن چهری همین حکم دارد **رنگ** کجند سیاه و ملکست و مین و برگ
 و در دو حله و سوت یکی را ساییده و از روغن و روغن سخته لیب کند این
 نسخه و دهن است **رنگ** برگ و زیت و نبل و روغن و شهد و در حله و مین
 و کجند سیاه یکی را یکجا کرده لیب کند این نسخه و دهن و روغن است **رنگ**
 لکوزه و نبل و زکندی ساییده لیب کند بطریقی که اول که بخور و بویند این
 و بعد آن زکندی و لسن همین حکم دارد و لیب لکوزه و نبل و زکندی و

برک شیب و کج سیاه و دوتون و شست و منساب و چند
نیکو تواند شد یکنو شود و این سخن سود بین در روین است **در** بین پهل
و لکلی از آب گنجی باید و بنر کرم کرده لیسپ در ناوک در و شکم و سول دفع
کرد و **در** رخ و سینه و سینه و پیدانچه و جو و کندم و یوکیا کردن
شکر کرم کرده لیسپ بدرده نام مرض که از غلبه باد باشد دفع کرد و **در** روین
و کلهل رخ و مصلتی و نصیری یکی اگر ده لیسپ کند بدرده و نه خبر بود
از کپ هسی و خوب طهر خون و خشت و یک و کشت این و سیر کن ماده
یکجا کرده شکر کرم سخت کند همه او بول ماده کادو بدرده یعنی طرح شود **در** خوب
و حبه و از خوب لعلتی و کل سرخ عرف بر و یکی اگر نر کرم لیسپ بدرده خون و باد
اکن که از رخ و اسال آن شده باشد دفع کرد و **در** بد و شکم و سینه و
دسول یکی را ساینده لیسپ کند یا دفع شود **در** دیوار و خصل عرف اند این
و حمت کند یعنی بود **در** رخ و یک و خشت نپ و نیم با و نیم سوزنه یکی را
از بول کوه خند ساینده لیسپ کند انجی نام مرض دفع شود **در** رخ و شکم و خشت
سینه و شکم سن و الی و جو و نیم تراب از بیره زشی یا همراه دویم
و تیب یا مالوا و از بد نام مرض دفع کرد و **در** اول اعضای از پیش

صفتی

بهره واد

بنند اما اعضاي از باد و بر از اربا باشد بعد از ان نبران مقام رسيد
 بکند در وان اعضاي و بسواحي و نرد هستي برو و **رابع** و بالور و بديگر
 از کندي و بنور نواد سچنه و درخت کلي از ليکي کرده سخت کند فيل باي
 در نيمه کي هم کونه به معني شود دفع کرد و **دک** نيزد و هو و مير و کونه و بديگر
 و کنار از آب سر که هندی سائده کب کند ستي اعضاي برو و **دک**
 پنج خز نره از آب سائده کب کرد و در و بر طرف شود هر چند که اساده
 باشد **دک** تربيد و در راحي سوخته ساي او در شهاب يا نيزد و
 کب در نيل با بديت دفع شود **دک** رسوت و بر س سايه همراه شد
 کب باد و فل برو و **دک** بنس و جن در آتش سوزاند و بکمر و کبر و نين
 لوي همي را در و غن مرغش ساخته لبت باد و فل نيلو شود **دک**
 در شب بوبت درخت تينه و همراه در و غن کب سوختي آتش دفع
 شود **دک** جرد سوخته ساي او بگرد و بار و غن لبت سوزن آتش
 بدي آتش برو و **دک** پلاس و تخم تولد و در و غن کب همراه شد در انام
 با غررت سخت کند چون با نايه **دک** پنج نوز و شهد و کاه و کاه

کرده لب کند عورت چون بکشد و اگر ضعیف باشد **رید** موی و نمکند
و بیل دراز و تکر و هر دو خاک را بخار باز کونه و کیند و گوته و جو دمان و سر
و اسکند و نمک و شیر و آب سفید روشن درین ادویه بخند سازد و آن
روغن متواتر طلا کند قضیه سطر و دراز و قوی شود **رید** در شیر
برک خطی عرف اندر این سیاه سحر سازد از شاخ و دخت خرمین و کاه از
سفر کرات و مرآت سحر کرده بر قضیه طلا کند و جاف کند عورت
زود انزال کند **رید** برک شول و گوته و املح همگی را از آب سب
سب کند بوی به تمام جیم برود **رید** ستر و کلین و گوته و جید
جیدن و ستر و د پوست بخور همگی را با یک کرده خشک چران
برود و با لند بوی به برود **رید** و نمک سطر و گوته و زربو
و موی همگی را یکی کرده ریش زد و جاف کند زن و طبع او باشد
فصل در بیان تیل انداختن در کمر
اوراد از آتش هندوی سوره تیل گویند اینست و آن قواعد است
یکی یک دوم بر یک سوم چهارم است ازین اربعه
اگر نمیتوانست آن نیت است انقضایش آنست که یک الی الف است

چشم که در عرض و واروه انگشت بود و طول مقدار از احاطه سر و ابط طریق
کلاه در احاطه سر به بند و از مسحوق از دماش هر جا که رخته و سوراخ خالی
بند از آمد و وساز و باندیش که البته در سر اندازد و بیرون نتواند چکد
بعد از آن روغن شیر نرم کرده و در سر اندازد و تالب دوال بر کنند
و مدت نگاهداشت آن تا که از سوراخ بینی و از دهن آب جاری
شود تا از زمان است و در مرض از دست بند یا تالمه که هزار انگشت
نوازند بد آنکه مرض را بیدار طعام نخورده باشد و سر را قدری از دست
لبیده از آب گرم غسل دهند ازین ضابطه هر مرض باید که در سر باشد
و آن هیچ گونه به بنشیند شد و در زمان دفع کرد و صغیر در و اشغال
نیز بردند و مقام این ضوابط را مقور است که در هر وقتی که خواهم
آرد **فصل دهم** در بر کردن گوش از ادویه است که
اول که شراف قدر تالب داده و عریض خیابند بول یا روغن یا شیره
گوش است بهیچ صغیر اند شیر گرم کرده و در گوش اندازد و آن گوش بر شود
مدت نگاه داشتن آن تا با لصد ماتر است و بیان ما صغیر بهیچ
است که کف است را یک تالمه بر از گونه است و نه تالمه برگرداند

و یک انگشت کنند اوراق کلو و سه و کوش برود از رس کوش و غیره
که در کوش اندازد باید که قبل از طعام خوردن بعل از دو اگر روغن در کوش باید
انداخت از آب باید که در طلوع آفتاب بکشد چنانچه مثال است **باید**
بر آن که زرد رنگ باشند از روغن مالیده و رات شب تا به و نیزه او
بکشد و آن نیزه در کوش اندازد و در کوش هر چند که دور نمواند
ففع گردد **باید** و اگر در کوش سول و در بسیار میشود باید که بول
همراه نمک نیز گرم کرده باندازد سول و چنگلی کوش دفع گردد
باید و اگر شعله و نمک روغن تیل یکجا ساخته و به گرم کرده در کوش
اندازد و در کوش برود **باید** گنیمه بچون و اگر یک تیر آنها گرفته و نیز
گرم ساخته در کوش اندازد و در کوش دفع شود **باید** برگ از آن
بگیرد از از رس تلی بسیار و در روغن تیل باندازد و نمک
سازد باز او را در جوب زقوم سوراخ کرده بکشد و با لای بر کند قوم داده
بروش کنند کل حکمت ساخته و رات شب با آن کنند و نیزه او کشیده در کوش
کوشند **باید** اندازد و در کوش که دفع نمواند شد دارم بنیدد و در زمان برود
دارم باید **باید** جوب پنج مول کلان را مقدار شش شش انگشت **باید**

انگشت

کرده

کردن بیکر و هر یک از دسیان مجیده در روغن تیل خرق کنند و مانند
فتیله بسوزانند و در سوختن آنچه تیل از او بکشد او را گرفته نیز بگویم در گوش
اندازد و در گوشن بر طرف شود و این را اسپیکان تیل نام است همین
طریق اگر تیل از گوشت یا از دیو دار کشیده چهار بند همین حکم دارد
بسیار از او در آتش نرم بخت کند بطریق عمل سابق تیل او بیکر و در
اندازد و در گوش از اصطلاح باشد برود و یک جوشاب صفتی و محق
او و ماش و کشیز از این ادویه در پنج خاک بخت سازد و در گوش
اندازد و از گوشش دفع کرد و **دود** اسخار و انکوزه و بیل از
و بادریان از این ادویه روغن بخت سازد و چهار کون آب کابی از
چون طیار شود و در گوشش اندازد و گوشش و او از گوشش جاری
یم دفع کرد و نیکوتر شود و یک پوست خارباز کون هم در آب محق
از ساخته و چهار او را انداخته روغن به برزد و آن روغن در گوش
اندازد و بیکر گوشش و او از گوشش برود و یک سید و بید و دیو و خیم
و بخت و اندک یک بار یک کرده همراهین کفیت و در گوشش اندازد و جاری
شدن یم از گوشش بالستد و بشهد نیز اندازد و **دود** اسخار و بیل و خیم

باریک کرده در گوش اندازد و در گوش انداخته و سوزش گوش و بیم برود
بزرگ از دخت لغز و جامن و موه و بر بکیند و از آنها تیل خفته
و در گوش کند و در گوش و پدید یوی گوشش بود **و دیگر** از پنج و روغن زیت
بابول با کله در گوش اندازد و گرم گوشش بکیند **و دیگر** پخته پنج دخت سه جز و نوره حار
و تر کوبه و نوره سه کوبه و تیلی ز بار بیک کرده و در گوش اندازد و گرم گوشش
و خون جادی شدن و غن شوند **فصل در بیان خون کم** و بیاض باشد و
کردن حکم را باید که نظری و زیاده از ارض شده خون بکشد و مقدار خون
کشادن تا یک پرست یا نصفی از آن یا ربع از آن نیز را روید اندک و بخوا
بر وقت خون کشیدن بسیار عقیده و سبب که احتیاط آن در بروت اند
اما سبب و امثال آن نمی توانست کرد و کیفیت خون آئینش که در قره نهر
و زایش رخ و در سایر اشغال یعنی نه چند آن حرارت آرد و نه طوبت و اگر آن
و در وقت و بوی قدری بد و او و بر اعی است و مانند تلخ و مرط و خاصیت
سج غامر و در خون پیدا است یعنی بوی به از خاصیت خاکست و سبب است
از آب و سیاه از نایز با و است و سرخی از آتش و خشکی از آسمان است
چون خون از مقام خود گردیده مختلفه از اجزای که در او و سوزش و خشکی و گشت
و غلظت و

و غایتش و اما سن و دانه نرخی سید اردو به انکه اگر خون در وجود غلبه اردو علت
است که چنان نرخی شوند و اعضا ی کرانی اردو خواب بیا کند و بنهوسی اردو
و نورش پیدا کند و اگر از باریست در خوردن نیز در ترشی و شیرین دل مانده باشد
و پیشی اردو و خشک ماند و رنگ است شوند و اعضا ی نه شوند و خشک گردند
در قیاس صفایا باشد و خون چون سفید زرد و جاری باشد و در و مانند نیش
سوزن میگذرد باشد و اگر از تلخی باشد صفوه زیاده شود و رنگ سبز نما کرد
و بگوید هم نماید و خون زرد و سفید و گرم باشد و مکرر در گردان خون
ج نشوند و اگر از بلغم باشد آن مرد بسیار در مغز و رنگش سبز چون
علی گیر و مانند بر کاله و در بینه و زرد و نیفتد و با هم تنگی روان شود و اگر
زرد و که غیرش شده بهر علامت هر دو در که سید اردو و اگر از اختلاط
باشد علامت اختلاط اردو لیکن بوی بد بسیار خواهد داشت و
نکش باشد که بندی خواهد بود و اگر از زیاده خون غلیظ شده است نکش
سیاه رنگ بود و از راه سوخ بینی نیفتد و بد بوی بسیار شود و نکش مانند
نکشی بود و برص پیدا شود و انکه خون صاف است و در اعراض
نکش که رنگش بصورت بنفشه بود که در او زبان هندوی بر بود

خواهند و مخلوط هیچ چیز نباشد و باید که در اعراض ذیل خون بکشد که بخت
از روان اینست اما س و سوزش و خستگی و در پیش و در اندک که خون
خجند و باد رکت و برض و در بقای که باد و زور میرساند و هیچ گونه قطع نمیشود
و در رجت قبل بای و زیم و خورده و در و نبل و در لیم و در بای و در و
ورکت گرفته و در استین مرض و در اری و اعضای که گرد و خسته باشد
و در مرض چشم و نذر و خجلی و خجلی و دهن و جلالت و یک و بهلو و در
روک و در و سیکار و در و کوشش و لب می که سوزش باشد و در و
باد و نل و رکت بت درین اعراض باید که خون بکشد که بای
باشد و خون از شاخ باید کشید یا از دیوچه یا از تو سیری و یا از نشت
لیکن مردم را نفوس که جابجاء بسیار میکنند یا نمی ت یا تر سنده و
حامله و آلتین و یا از ویک و گیس که میخ قواعد کرده باشند و نفوس
روغن نوشیده است و بویایی و اما نس و او در می و کانس و سوزش و آلتین
و سفید بوی و اندک که می میکنند و هر کسی که کم از سائزه سال دور باشد
از نفیقا و در باشد و زخم خورده است و مردم را باید که از نشت خون
که بخت و یک خون بهر وجه بکشد و از زخم و رفته که به آن علی و آن خون

بخت از اراده بوی خون کشاید و خمر هر خورده را از شر خونی کشاید و در وقت
 خوردن یک خون کشاید و در بعضی نخله از بویچه و در عسل بلغم از لوتیری و اگر دود و کدو
 باشد با خلط و اشبه باشد آنها دیره فهمیدن و در بعضی که از شر کشاید و وقت
 علاج در خون کشیدن تا این مقدار است که هر جا که بچسباند ماده انکت از نواحی آن
 مقام حل می‌کند و قوت بویچه مایک دست و نوتری ناله از دوا رده است
 باشد و استر تا بکشت بنویسد بر آورد و شتر اتمام و در وقت برون می‌آورد
 بداند و در هنگام سرما و کفنی که طعام خورده باشد و کسی را که بهوشی آمده است
 از آب یا تر سیده حل کشاید یا شحفی که بر نرم باشد خون آنها روئانند یا
 بعد از روی سوبه کرده یا تاب آفتاب خون آنها و جو گو خوراینده خون کشاید که قوت
 از دوا را تاب بسیار داشته باشد یا بوی ای گرم تر باشد یا اینکه که شتر بسیار
 زنده باشد و در همچون بسیار جاری می‌باشد علاجش است که لود و رال و
 و در کدیم و دود و دانه و کل لود و پوست ما و خاکستر تاج و شتر می‌کشد اول
 ضم را از این دود و پوست و دانه و خاکستر و طویلت خنیز کند خون
 بسته و اگر این هم نماند یا بادی کشاید که شتر زنده است و اگر به آن
 داغ مانع آمدن خون خورده بود یا بادی کشاید که شتر زنده است و اگر به آن

و در آن وقت که از خون است و آنکه از آب است و در آن وقت که از آب است و در آن وقت که از آب است
از خون است و آنکه از آب است و در آن وقت که از آب است و در آن وقت که از آب است
اما من نگویم که در آن وقت که از آب است و در آن وقت که از آب است و در آن وقت که از آب است
نیکو شود و در آن وقت که از آب است و در آن وقت که از آب است و در آن وقت که از آب است
رس و بگویم در آن وقت که از آب است و در آن وقت که از آب است و در آن وقت که از آب است
نزد خون است و در آن وقت که از آب است و در آن وقت که از آب است و در آن وقت که از آب است
و آن وقت که از آب است و در آن وقت که از آب است و در آن وقت که از آب است و در آن وقت که از آب است
بگویم و قدری مانده باشد از آن خون باقی مانده چندان وقت نخواهد داشت که در آن وقت که از آب است
مرض تواند شد از آن وقت که از آب است و در آن وقت که از آب است و در آن وقت که از آب است
بگویم آن کوری چنانکه در آن وقت که از آب است و در آن وقت که از آب است و در آن وقت که از آب است
خونی و جوهر و نورش و بماند و بماند و بماند و بماند و بماند و بماند و بماند و بماند
از خون است و آنکه از آب است و در آن وقت که از آب است و در آن وقت که از آب است و در آن وقت که از آب است
یک است از آن وقت که از آب است و در آن وقت که از آب است و در آن وقت که از آب است و در آن وقت که از آب است
و از آن خون کشته و علی برآورده باشند و در آن وقت که از آب است و در آن وقت که از آب است و در آن وقت که از آب است
که او را در آن وقت که از آب است و در آن وقت که از آب است و در آن وقت که از آب است و در آن وقت که از آب است

که از آب است

که از باد جدا شده اند بر خلاف که دو قدری ناب از انش و در که کم
فوت باشد و در آن سه کون است و با کونش یاد می یابو سفت بود
در شش رخ سانی خوردن دهد و علامتی که خون موافق انداره
موافق مضابطه کم کرده باشند اینست که در دفعه که در وجه یک
باید و در تحت از زیاد یا فرو شود و دل خوش نبوید باید که ازین
جریانای بر نر کند و از درش کنی که عورت و عفته خوردن
و غسل کردن و بال خوردن در طوط نیز رفتی و یکی است باید
و در روز خواب که من و لهار و رشت و نهی خوردن و غم دل
آوردن و طعام زنگه خوردن که ازین بد حطی باشد ازین
جریانای که گفته شده بر نر کند که هر روز تا آنکه قوت
باز رسد

فصل چهارم در بیان اوج چشم و آن چند است

یکی سبک دوم اسخنی سوم بدی چهارم بندها پنجم برین ششم
بست با که بضم ایچنی ازین مفت ضرر است علیه چشم بکند فصل
بست در بعض چشم صفی بوش و حکم فواره از آب ادویه لغو
چهار است در چشم باید از او باید سبک مروغن در تحت بود

وهند که موافقت تواند کرد و در دین نام ملک در دفعه باله و تخی
ملکین نام ملک در دفعه ابراهیم بلوغ و مدت که در دست
ملک در عن تا مشخصه و عن از ملک و مدت در دین تا چهار
امت تک و ملکی تا مشخصه ملک با نر و ملک باید که در
ملکند اگر فرو افتد و زشب هم در است میانش اینست که چون
به این نزد بر که ان و بیچ ان در شیر انداخته چون نذر و از بر کرم ملک
ملکند ز ملک با بر و در ملک شیر و ملک ملک که همین حکم دارد و در است
در جواب و در ملک در ملک که او و جنبه زد و ملک ملک سینه
بالا شریز و در دفعه مرضی چشم که از بار با نر بسیار مقدر است
بافتن شریز خالص کرم کرده ملک کند اجسام که دو که بر و در دفعه
برابر ملک در دفعه بریان کرده بار ملک سینه و در شریز که سفید نگاه دارد
و ملک ملک در دین رو که در ملک بر و در دفعه که چشم با نر بر و در
در دفعه تر بهیم و بود و هتیتی و موی و ملک از نر که در ملک
و ملک کند و ملک که از نر و نر بر و در دفعه که سفید در دفعه
در دفعه بریان کرده بار ملک با نر و اب که در دفعه نر ملک ملک و ملک

فایده

در چشم دفعه شود **بشخص اسجونی** است که در شب تیراز کند
باید که چشم برین کاران ده قطره چند از بوممه و چشم اندازد باید
که بوممه روز چشم بالا در انگشت و رنقاوت با بنی برادر در اهل است
صفت قطره هنراز در مرغی است ده قطره و در مرغی است دوازده
قطره درون چشم کند بدانکه از زحمت از رطوبت با چشم علاج و است
کند که از حرارت با چشم برعکس است کند در تمام خواصه است این او
زاست و نیز بدانکه از زحمت از بار است از ادویه نیکت رس درون
بدید و از از نیکت است ادویه نربنی و سر زعفران از بوم است نیکت و کم
و خلک بریده و عدس نظا بد است این تا یکصد انگشت است ماسک بر
روح مول بخواه نام و خار که طلاق دید این و سه سه یکی را جوشانیده
بزرگم اسجونی کند و بهلکه چشم بروفت مبد **دیف** بر که بن آداب
سایده به پوست بود سبک و او را از زلالش تاب تاب داده بخره
او یکصد و در چشم کند و بهلکه چشم که از بیک و خون با سرخ دفعه شود **دیف**
بزه ز بیده همین حکم دارد از بیک و در است اسجونی کند در چشم **دیف**
که از زعفرانی و با بیک دفعه شود **دیف** روغن و زلاله در چشم کند و بهلکه خواب

و در چشم برود و در غش خالص حکم دارد **مفضل بنیدک** است که
او پاره کرده در باره برسی کرده داده چشم بندند و اصل بیوم بر کنند و در غش
و بلکه بهتر باشد اگر دانه داده شده نام مرضی از بیوم باشد و غش
است که در سر تاب داده مرضی ساخته نایس از او درخت و او که
بیش از درخت است به اگر زدن هم نیکو شود و در او برود و به به که او به
نام مرضی باشد شود و بلکه نام عرف است که نام بند باشد
او را بنده مرضی دهند **دیف** بر که به بخور و بیج آن و بوس
ساخته بند کا کند و افقه اراضی با درخت از آن به بنای از آن به خوش
بوی که درخت از او به حکم دارد اگر او به مرضی از بیوم بنای بر که در
سجده و بند کا به بند و نیکو بود اگر از بیوم و نیکو است بند کا از بر که بند
بهتر باشد و تر به بند مرضی حکم دارد **دیف** بود از مرضی بران کرده اگر است
کمانی ب به و بند کا بند و او به بنده بود **دیف** ز بخور و بر که بند
و قدری نایس کرده **دیف** بر چشم بندد و نایس برود **مفضل بنیدک**
دیف از او پاره تر مانده بر مانده باشد از او را حاطه چشم بیرون
لب کند چنانچه که بر یک نرسد و مدت نگاه داشت از آن

یا ترس در دل پیدا شده باشد در مرض دیگر که او را بوده بدو بگوید و گفته
باشد و او را بگوید که ترس نکه در صحنه که یاد و افتاب و گرد غبار و خل
نمواند یافت و در اینجا صاحب مرض در اینجا ندید از آن اردو باشد که با یک
تر باشد و در حال بصورت یاد هم که چشم را نوازند و بنشیند و دست کند و کند
ان صفا تر و محکم تر باشد که شکند و سوراج موی هم ندانند باشد
روغ شکر که در دهان ببارد و غش که صد بار نشسته باشد از آن روغ بسیار
یا از مکه تازه بکشد مقدار بر بدن جابه تا حدی است که موی بدست
غش شوند در مرض را باید که چشم غش شود و در غش شدن بد جوش
پرسنده باشد از زمان است که چشم غش کند بد و دست نکند
آن که صد انگشت نوازند بد و در برم رو که مقدار زیت و اگر درم
شکوی یا یعنی پسنده رو که از این عمل بکند بدت نکند از آن
تا با صد انگشت یا سیصد انگشت است و در مرض که در رو که
تا با صد انگشت و در رو که تا با صد و در او تا هزار و در
بد و رو که نیز تا هزار و سیصد و در او تا هزار و سیصد
دو هزار و سیصد و در او تا هزار و سیصد و در او تا هزار و سیصد
دو هزار و سیصد و در او تا هزار و سیصد و در او تا هزار و سیصد

نیم سیم

و صاف نیم درم نازون سه درم کاغذ سس ریاض این خمد را
اسن نایند و در نیم گند از زر دفته شود معلول مولف است **کبره بوی**
دانه در چشم و سیل باد و سرفه چشم سبزه میوه و مو شبانه و کرمی
چشم دفته شود پوری وزن دو درم بخت در آب یک انار انداخته خوش
خوب بکشد و بماند بخورد و بقیه را در آب سخته نگاه دارد و بوش همان طور بخورد
بوزد و توبه زنجبل پاشد موثر آن طوی بوی کرا انداخته
بر که نم سیل شیر بالا ببرد غده جو صیل سفید کنی در آمد چراغی ای دادویه
و سیل برابر ببرد و ادویه در آب انداخته کناره کرده کور و صفت **دیفی**
ترک چشم سبزه میوه چشم بود نموده و بهر سه سل با و خارش
ماد از دونه شود کل کج بید کل چینی بید و فلفل کدوبید و عرق بیدام
نیک کسوری نیم درم طوطی کازم درم شک نصی بیدام سرکه ساه بیدام
بهدی کرده بران بیدام کوه بیدام کشته بیدام نوقیا هر دو بیدام زنجبل بیدام
سریار بیدام **سبزه میوه** بیدام سمندر **ایام** طوطی بیدام نیم درم
چراغ نیم درم اسپند نیم درم پاشی طور **دانه سبزه میوه** فلفل کدور
نیک در آب رس شود و بقیه در ادویه اندازد این خمد دارد

اس کرده فرجام کیدان با عویس غم در زیران یک بهو خباثت بزرگ چون
که اهل خانه بفرست بعد از آن شاید از دوفت حاجت بپایند و چشم
اندازد و چشم **ریتا** و فوهری چشم پنجم آنچه نامی از از اسب کبی خون
بانج صحت شود و او اینست بید یک باشد جب رود و باشد اس نماید
و با میل در چشم کند از نامی برود **ریتا** و فوهری چشم پنجم
مغرضه بید اس نماید و چشم اندازد و بید و فوهری

چون این خورده قاصد شود اوراد هوم بان نماید پنجم
اوراد و کند و دست زنی که من تا یک روز تا سه روز یا پنج روز است
زیاده درنی نکند علامت زنی که خوب چار بخندد یا تر است از خواب
با پیش تمام کند و چشمان بیگون ده کردند و در کفن و بپوشی سر
بصند به نیازی و چشم روشنی شوند در هر حال که داند به بند از جانب چو
و فوهری قابل بنده باشد و درام در چشم پیدا اید و ز چشم طر کند و در کفن
و بپوشی چشم خالص باشد اگر زنی از قاعده بپوشد یا خدایست
که اشک روان شود و چشمان را از خون و مرعش باشند اگر بپوشی چو که
چشمان خلط شوند و سرخ کردند و علیر شوند و کف بپوشی آمد و صفی

حوله بچرخش دیگر می شود و بدانکه اگر عمل را از بند نه است علاج خوشی کند
 و در عین حال که از زور سازد و **تخصیص** پاره اشیت که بسیار گوشت
 در بین و او را نیک باید و او به که لازم بدست نیک است و وزن را بر او
 گرفته و آب بوزن و گوشت انداخته بکلی باید و او را دو کوزه سازد و از هر یک
 بپزند و کل صفت کرده در انش بپاک کند و نیره او بکشد و از نیره بزرگ
 ترینی کند بکلی در اندون چشم اندازد و انش پاکه سه کوزه است
 یکی اسهین و دوم بکلی سیوم روغن چشم که را که بسیار رنگ بپاشد از اعلیه
 و اعدا اسهین کند و بر سطحی را که چشم روغن است از بکلی کند و در میان
 چشم ضوابط روغن کند و بگوید که قواعد روغن دفعه می پاکه رکت و باو
 و بیل است و آنکه اسهین است از بیتی اودیه کند و روغن کونست و باو
 بجا مید از بیهنا می پاکه کند و بجا بر و این قواعد اسهین است و است
 نظایر است این تا دو صد و نشت است و آنکه بکلی است است و است
 کونست حاشی را از نیراده اودیه بکلی می باید و روغنش اهل سیاه و بوسه
 حکم مونکه سرخ و یک نیک و کف در با اسهین و سرخ و جوارات و آب
 ضرورت بکلی را یکی کرده است پاکه کند و بجا بر و این قواعد بکلی است

و نذر قطره است اینی تا صد انگشت است و آنکه روغن است که
در عورت و کون و جانور خطی و انگشتی و روغن و روغن
چسبیده بگرد و بطرفی بپاشد یا که کرده بکار برند و نذر قطره است
اینی تا صد انگشت است و اینی فایده این جوهره یار است چونکه نشاند
در اینجا علاج مانند زخم که گفته شد عمل **ارد** **تفضل** این و فواید مملکت
انیت به اینکه هرگاه که دو کهنه چسبیده باشند از زمان سرمه باید کرد و دیگرانکه
در هنگام همبختی است و سترت و میانه روز سرمه کردن بهتر است
و در هوای گرم و سرد است و در وقت صبح و شام و هرگاه که است
و در هوای گرم اگر آب را بر سرمه بیاورد و اگر آب یوس سرمه نکند و در سرد
اگر سرمه نیندکند و در بخت است سرمه خوب است و سرمه نیز
سرمه است تا بکشد و دوم روغن سوم و پس آنکه بکشد است
ازادویه که روغن او سیاحت و از زردی ترش و اختال این بکشد و آنکه
روغن است از چوبی که کسب و نکست رس و فواید روغن با بکار
و آنکه اسهال است ازادویه ترش و از روغن و اختال این با بکار
ترک سرمه از سه گونه میکند یکی کوته دوم رس سوم چوب و این

[illegible]

و فتنه باشد شمر رختها بنزد و سرمه در کشد و در چشم و انداختن و کوفتن و بک
و کجای برو که ویتل و ارب و جنب کوبی و کل یک است برو و تمام و این چینه
او و بر برت **رختها** از شیره کل پارس و تخم کرخه و راس پید و کوسا
کند کل چشم که بنیای را می پوشد و فتنه شود **رختها** کف دریا نیک
و سنگ و برت عقیقه مرغ تخم سبزه بار یک کرده کوسا کند و چشم چشم
کل چشم و بر چشم و فتنه شود **رختها** و دندان فیل و حوکه و شمر و آب
و کوسا سفند ز و حار و یخ و بر و سنگ و مر و ارب و کف و بر و بار کوبده
بکار را بار یک ساخته کوسا بند و کل چشم و بر و کوبه برو این بهل و سنگ
کل تنو فر کوبد و تخم سبزه و نا لکیده نیک تر سبزه فتنه
نزد و در چشم کشد خواب بسیاری را بر برد بهلن رخت **رختها**
کل کینه بنشاند عدد و حضرت و آنه بنیل دراز و کل جنبی بنجاء
و موی و ش نژده عدد بهل را بار یک کرده بار یک پاید و فتنه سازد
و در چشم کشد مر و بر و چینه و کل چشم و فتنه شود و فتنه منقره و کل چشم
بهل سبزه بکار برد کوسا رخت نام است **رختها** رسوت و بر و کوبه
و بر که جنبی و بر که نم گرفته از شیره نیکه کوسا سازد و چشم چشم

لب کوبیده بر کوبد و **غذیه** را شش بست مغز نیم پخته و پییده و ابده از
تریب یک قهوه و سه بکیرد و از آب سبزه و پییده کند مع کوسا و در آن
سازد و در چشم اندازد و همکده و در چشم نوباد رنگت و فو شود و حبت
باید **فصل رسی نیست** طوطیا سبز و مار گشایا و نمک سنگ و مهری
و نمک و منسل و کیرد و کف دریا و موم صبی تا می را رنگ باند و از
شبه مخلوط ساخته در چشم کشد مرض بک در و تیر و کج و کل چشم
برود بکس رسی نام است **غذیه** کل جنبلی و موم که و مویج
و لکلی و یک و نمک سنگ از کوسه بول سبزه بکار برد همی حکم دارد
غذیه شمد و لب آب را با مویج سبزه در چشم کشد خواب سبزه را
برود بکس رسی را باز است **غذیه** که کوسه و کافور هم سین باید
در چشم کشد کل چشم یکاه برود بکس رسی نام است **غذیه** هم کس
همراه بول بک کاه و مویج و نمک سنگ سبزه مرمره کشد
بهوش و فو شود باند که سن و منسل و یک و کیرد رسی که اندازد
غذیه در بک و بول و منبتی و مویج و یک که و کل نیوز کوبد و پییده
در چشم که چهار مرتبه از وزن یک ادویه نیمه یا نیمه انداخته بخون اند چون

چون چهارم هفت نایب باشد و آب چنان مذکور نموده اند که بر سر دراز شود
نکته از دوفت هفت هجده نفر و شش یک نیک هفت سار و در چشم
کند نورش برین چشم دفعه شود و بوی رسی است **نقدیه** رست
و رال و کل جنبی و منسل و کف دریا و نیک شک و کبر و مویج برابر
وزن گرفته و شش انداخته بار یک کند و میرسد کند مرض پانی و کشت
چشم و خارش موی از پری یک برود و بوی رسی که با دست **نقدیه**
نیزه کلوی یک که به و شش یک است و نیک شک یک شش یک کرده
باید و سره کند بل رو که و کف و کف و خارش و مویج بند و کل چشم
و اراضی بسیار چشم دفعه شود و بوی رسی که با دست **نقدیه**
بموزن و اگر در چشم کند خارش برود از شش و به که برود و از روغن زیت
کل چشم برود و از روغن بتل برود و در کبابی نیک کوری برود
نقدیه در جوشاب نیزه جوی که صلا و از این شش انداخته سره
کند و قدرت کافور یا کند چشم را قوت می بخشد و بر سر و دست
نقدیه از روغن کینه و شش سر می کشد و روایات رو باید که در چشم
بلد چشم هر جا که روغن نمکفته است نمکفته است روغن کینه

و چنانکه در کتاب **نور** مذکور است بویست خفیه روح و منسل و چای بنشیند و بنیکه
و چندین دانه بنیک باریکه ترش بنیده سرمه کند کل چشم و درم بود که بود
و در کتاب بیل در از در اب جلا کو سفند چینه بنید و گوهر کند شب کوزه در از
برود شهد و مویع معنی حکم دارد **و در کتاب** مویع هم نانک و بیل در از
یک تایلک و کف در یک تایلک و نانک نیم نانک و سرمه سر نه نانک
باریکت بید و در روز که چران چینه شود در آن روز بنده و در چشم کند خارش
برود **و در کتاب** رسوت را ساینده سوزاب بنواز و بیه صاف اندر
بنانند و در او نه خلک کند آنچه چونه خواجه بنانند اینرا سه گشت از پیشه
تویز سفینه دهد و دهم خفیه از آن کافور اعلی یار کند و سرمه دارد
چشم کشد بلی اراضی چشم دفعه شود **سرمه** سرمه را در چشم اش بنواز
تاب داده در شیر تر بید مفکات بر دکنند و مفکات در شیر عورت
سرد کنند باز باریک بید و آن کمره نداشت و چشم کشد چشم را بید
موانع است بنکی زخم چشم دفعه شود و بنای اقرا **و در کتاب**
و در کتاب تر بید و بنیکه و سوبه شیر اینها گرفته جدا گانه نگاه دارد
در دغنی بوی ماه کار و بنشیند و شر کو سفند پیر عاصه عاصه

کرده فکده دارد بعد از آن سرب را در آتش پاک کرده در پی نام
 بود و با دست مفت کت سر دهند و میل بر زانو بگذارند و چشم اندازد
 یکی از این چشم بدو در چشم است **انجمن چشم** وقتی که دو کله
 چشم رفته باشد و اشک دوزخ شده باشد و چشم پنهان از از آب نشود
 و موافق زاین پرت انجمن کند بلی چشم که زخم رسیده است از انوشید
 و تقصیر پرت انجمن است از از از دویه بخور و از از چشم کور
 به اندازد باشد در اینجا باید که پرت انجمن دهد **انجمن** که سرب صاف کند
 کند و با سیماب برابر کرده زنده و سه سه سیاه هم وزن آن یاز کند
 و دو هم عسله کافور اعلی اندازد این پرت انجمن نام است چشم را
 خوب و بنیای و آرام از در طوبی می بخشد **دیگر** مغز حمال کوبیده را در
 نیر بهیون نسفته و به سیماب کت باز کوبد سازد و از آن را در پی
 در چشم بر کند زهر مار بود و کار آن شود **الکتاب باب رنگ و پر چشم شد**
 عر ماه مع الاول سیماب پنهان و شاه محمد معطی شکر کار الکلیات و این
 مست عام شد کار من نظام

١٢٣٤٥٦٧٨٩١٠١١١٢١٣١٤١٥١٦١٧١٨١٩٢٠٢١٢٢٢٣٢٤٢٥٢٦٢٧٢٨٢٩٣٠٣١٣٢٣٣٣٤٣٥٣٦٣٧٣٨٣٩٤٠٤١٤٢٤٣٤٤٤٥٤٦٤٧٤٨٤٩٥٠٥١٥٢٥٣٥٤٥٥٥٦٥٧٥٨٥٩٦٠٦١٦٢٦٣٦٤٦٥٦٦٦٧٦٨٦٩٧٠٧١٧٢٧٣٧٤٧٥٧٦٧٧٧٨٧٩٨٠٨١٨٢٨٣٨٤٨٥٨٦٨٧٨٨٨٩٩٠٩١٩٢٩٣٩٤٩٥٩٦٩٧٩٨٩٩

[illegible]

